

Giới thiệu Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh

Hai nhân vật chính của chúng ta là thanh mai trúc mã. Hôn ước định sẵn, hai người nên duyên

Nhưng khi lớn anh đi du học. Cô bị tai nạn. Một chút kí ức về anh đều không có

Không sao. Nếu em không có kí ức về tôi, chúng ta cùng nhau tạo lại

Em đã quen một mình mạnh mẽ. Tôi không quan tâm

Ở bên tôi, không cần như thế. Nếu em yếu đuối, bầu trời có sập. Tôi thay em gánh vác

Vì em là bầu trời của tôi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Gặp lại nhau

15 năm trước

Hạ Trúc Băng 4t, Trịnh Diệc Phàm 6t, tại công viên P

Một cậu bé bị 1 đám vây quanh " Lãng Diệc Phàm, sao mày yếu đuối vậy để con bé Hạ Trúc Băng bệnh viện mày sao thật mày mất con trai quá" _ Một thằng nhóc to con nhất đám quát. Hạ tiểu thư cầm sừng xúc cát đầu chơi đánh tới tấp vào đám đó " Chẳng phải tôi đã bảo các người ko đc ăn hiếp anh Phàm sao? Mấy người xấu tính quá" Trúc Băng là con của ông trùm tất nhiên cũng ko phải dạng vừa rồi.

"Mày coi chừng tao đó 2 đứa kia" tụi nó vừa bỏ chạy vừa hét

" Anh Phàm anh không sao chứ?" _ Cô bé vừa đỡ Diệc Phàm vừa cười toe _ " Bọn họ thật đáng ghét, lần sau em sẽ cho họ biết mặt"

"Ko đâu tiểu Băng bọn họ nói đúng anh quá yếu đuối" _ Cậu bé vừa quẹt nước mắt vừa nói

" Anh Diệc Phàm à...."

"Tiểu Băng anh nhất định sẽ thật mạnh mẽ để có thể bảo vệ cho em"

" Anh hứa nhé ngoéo tay nào"

"Anh hứa"

Diệc Phàm từ lúc đó rất siêng năng rèn luyện võ nghệ cậu muốn có thể bảo vệ cho Băng Băng nhưng năm cô 12t cậu cùng gia đình sang nước ngoài, cô bé bị bắt cóc. thoát khỏi nơi bắt cóc đối với cô bé quá dễ dàng rồi. Khi cô bé thoát ra người của papa cùng vừa tìm ra nơi giam giữ cô bé. Bọn họ là tay chân của bọn muốn đối đầu vs papa đều bị xử đẹp nhưng có 1 tên trốn thoát, hắn ta cố tình lái xe tông vào xe của họ. Tiểu Băng đc đưa đến bệnh viện cấp cứu

15 năm sau,

" Chào mừng cháu trở về, Diệc Phàm" _ Ông Hạ ôm cậu thanh niên điển trai, lịch lãm _ "Chúng ta nhau vào nhà hàng thôi mọi người đang đợi"

" Mẹ,đó giờ con có bao giờ mệt loại đồ này khó chịu chết đi đc " _ Hạ Trúc Băng cầu nhàu khi bắt mặc bộ váy bó sát quyền rừ

Trong lúc cầu nhàu cửa phòng ăn mở ra người đàn ông điển trai theo sau papa cô và bác Trịnh bước vào, nhìn cô với ánh mắt âu yếm

"Chào em, tiểu Băng anh đã trở về"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Người đàn ông của em

Hạ Trúc Băng nhìn anh với ánh mắt ngạc nhiên đầy khó hiểu: "Chúng ta có quen biết nhau sao"

Về ngạc nhiên thoáng qua trong mắt anh nhất thời quên mất cô đã không còn nhớ gì về anh. Anh cứ ngỡ rằng cô sẽ chạy đến ôm lấy anh. Lấy lại vẻ bình tĩnh anh bước đến gần cô, đặt lên tay cô một nụ hôn. Anh nhoẻn cười:

"Chúng ta đã quen biết nhau rất lâu rồi. Nhưng nếu em không nhớ anh có thể nhắc lại cho em. Anh là Trịnh Diệc Phàm, từ giờ chính thức là vị hôn phu của em, người đàn ông của em và chỉ thuộc về em"

Hạ tiểu thư nhìn anh cau có: "Tôi ko cần vị hôn phu cũng ko cần anh lm người đàn ông của tôi. Còn nữa, đừng nói những thứ vớ vẩn khi lần đầu ta gặp nhau như thế. Ok"

Ông Hạ hắng giọng: "Đc rồi mọi người cũng khá đói rồi chúng ta hãy ăn đi nhé. Xem nào trong bàn thì kè bên Trúc Băng còn chỗ trống vậy Diệc Phàm con ngồi đó nhé"

"Ba à...." Trúc Băng lên tiếng

Biết sao đc là bọn họ cố tình để 2 đứa ngồi gần nhau mà.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Làm sao để em vui??

Lúc này Hạ Trúc Băng cảm thấy khá là bức bối, bọn họ tự quyết định mọi thứ quyết định cuộc đời cô mà ko cần biết rằng cô có đồng ý hay ko.

"Tiểu Băng, sao em có vẻ ko đc vui"

"Anh có thấy người nào bị ép buộc phải chấp nhận điều gì mà vui ko"- Hạ tiểu thư cau có

"Haha, đc rồi vậy anh sẽ đưa em đến 1 nơi, lúc nhỏ em rất thích nhưng chúng ta hãy ghé vào cửa tiệm để mua bộ quần áo thoải mái hơn cho em"_ Trịnh Diệc Phàm mỉm cười lái xe đến cửa hiệu quần áo nổi tiếng

Chọn cho mình bộ quần áo thoải mái, cô đc đưa đến nơi mà anh nói đến

"Là công viên sao???" - Cô nhìn anh 1 cách khó hiểu

"Đúng rồi, lúc nhỏ em rất thích đến đây. Đặc biệt là đi cùng anh. Vòng quay ngựa gỗ phía trước là một trong trò yêu thích của em"

"Vậy sao, xin lỗi anh, nhưng tôi ko có 1 chút kí ức về việc này"_ Hạ Trúc Băng lạnh lùng đáp

Trịnh Diệc Phàm thờ dãi "Haizz, ko thể trách em nhưng anh sẽ 1 lần nữa làm em yêu anh. Được rồi bây giờ mình đến chỗ vòng quay ngựa gỗ đi nào"

Sau khi đi ngựa gỗ

"Em cảm thấy thế nào" Diệc Phàm mỉm cười hỏi

"Tê nhạt" Hạ tiểu thư vẫn giữ gương mặt lạnh lùng

Trịnh Diệc Phàm thờ dãi "Vậy được rồi cô bé, em muốn chơi trò gì nào"

"Tàu lượn kinh hoàng"_ Trúc Băng thần nhiên đáp

Tàu lượn kinh hoàng là trò chơi cảm giác mạnh, thách thức người chơi. Nó là 1 kiểu cảm giác mạnh với đường lên khá dốc, khi rơi xuống rất nhanh bạn sẽ có cảm giác như đang rơi tự do vậy. Sau đó bạn sẽ đến 1 đường hầm với những bức hình kinh dị, tiếng than khóc của người phụ nữ, tiếng cười của phù thủy,... đặc biệt bạn sẽ đi qua dãy núi lửa nhân tạo đang phun trào

"Em chắc chứ tiểu Băng" Diệc Phàm do dự vì lúc nhỏ cô rất ghét những thứ này

"Đi hay không tùy anh"

"Được rồi nếu em muốn"_ Diệc Phàm đành chiều cô

Bước vào cổng Trúc Băng nói " Ta ngồi hàng đầu nhé, nếu không thích anh có thể ngồi chỗ khác"

Diệc Phàm ngồi cạnh Trúc Băng:" Chỉ cần ở cạnh em thì ở đâu anh cũng theo em"

Tàu lượn bắt đầu chạy với vận tốc rất chậm khi di chuyển lên dốc bất thành lình dừng lại rơi xuống dốc với vận tốc cực nhanh. Tiếng gió át đi tiếng hét phía sau 2 người. Trải qua những thử thách kinh dị, các cô gái ở phía sau cứ bám víu dựa vào bạn trai mình. Trịnh Diệc Phàm cũng muốn Hạ Trúc Băng như vậy ôm lấy anh, nhưng không cô dừng dung không quan tâm đến chuyện này. Anh nào biết nhưng thứ này so với cô chẳng là gì

"Tiểu Băng em cảm thấy chuyến đi này thế nào?"

"Bình thường"_ Hạ tiểu lạnh lùng đáp

" Haiz, anh thật không biết làm sao để làm em vui đây"_ Trịnh Diệc Phàm thở dài

Xe của Trịnh Diệc Phàm dừng trước biệt thự nhà cô

"Tiểu Băng,ngủ ngon"

Hạ Trúc Băng không nói gì cứ thế mà vào nhà

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4: Đến công ti anh

Sáng sớm, đang say giấc Hạ Trúc Băng đã bị cánh tay rắn chắc ôm từ phía sau. Luôn trong trạng thái phòng thủ nên cô đã nhanh chóng rút cây súng dưới gối, đề người đàn ông xuống giường chỉ súng vào hắn ta.

" Wow, cô bé anh không nghĩ em lại giấu súng dưới gối"_ Trịnh Diệc Phàm giữ nét mặt bình thản nói

Nhìn vẻ mặt của anh cô khá ngạc nhiên "Anh không sợ"_ Trúc Băng hỏi đầy nghi hoặc

" Cô bé, trình của anh khá cao đấy em à "Diệc Phàmnói vừa hôn lên trán cô

Giật mình Hạ Trúc Băng hét toán lên:" Sao anh vào phòng tôi!"

"Ai da, anh không biết vì sao anh lại ở đây nhi ^^"_ Trịnh Diệc Phàm cười gian xảo

-Là ba tôi đúng không??"

- Sáng rồi đấy, nhanh xuống ăn sáng đi nhé. _ Trịnh tổng mỉm cười bỏ đi

Cô bước xuống phòng ăn với bộ mặt khó chịu

-Chào con gái yêu_ ông Hạ mỉm cười

_ Papa, sao ba để tên này vào phòng con chứ_ Cô bực tức nói

_ Oh, ba làm gì có, ba chỉ là chỉ cho chồng tương lai biết phòng con thôi mà^^_ Ông Hạ mỉm cười

_ Ba à,.....

- Được rồi con gái ăn sáng đi. Tiểu Phàm cháu cũng ăn đi- Ông Hạ cười nói

Sau khi dùng bữa, người hầu mang món tráng miệng ra.

_ Tiểu Băng, hiện giờ em đang cần tìm công ti để thực tập đúng không.Nếu đã không muốn làm tại công ti của bác trai thì sao em lại không đến công ti của anh đi??"_ Trịnh Diệc Phàm đề nghị

_ Ý kiến hay đấy tiểu Băng, vậy con để công ti tiểu Phàmlàm nhé. Có thể học tập kinh nghiệm, 2 đứa có thể bồi đắp tình cảm_ Ông bác tán thành

No..... Tại sao con phải đến công ti đó làm chứ, trong khi có rất nhiều công ti khắp Tokyo này Trúc Băng phản đối

_Hạ Trúc Băng nếu con đến công ti của tiểu Phàm ta lại an tâm hơn vì có người chăm sóc con, và con sẽ không bị bắt nạt!!

_Ba làm như con gái ba rất dễ bị bắt nạt

Phải phải, nhưng cha sẽ an tâm hơn vì sẽ có người bảo vệ con. Không cãi nữa 1 lát con sẽ theo tiểu Phàm đến công ti nó Ông Hạ quả quyết

Quay sang mẹ với ánh mắt van xin. Bà Hạ vẫn đứng dưng nhâm nhi tách trà và đáp:" Lát mẹ sẽ đưa con đi chuẩn bị quần áo nhé"

Hạ Trúc Băng khó chịu nhưng vẫn phải nghe lời. Ai bảo cô sợ papa nhất nhà cơ chứ, mong mẹ giải nguy mà mẹ lại như thế, cô chỉ biết ngậm ngùi mà nghe theo thôi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cô bạn mới

Trịnh thị là tập đoàn lớn nhất nhì thế giới và có rất nhiều chi nhánh trên khắp thế giới. Với yêu cầu tuyển nhân viên nghiêm ngặt, bạn sẽ được nhận vào làm nếu bạn có tài. Nhưng nếu bạn có tham vọng đạt đến chức trưởng hay phó giám đốc một bộ phận nào đó là điều không thể. Vì muốn lên được chức vị đó thì bạn phải dấn thân vào rất nhiều nguy hiểm. Hoặc bạn là người tổng tài tin tưởng hoặc là...bạn là người của hắc đạo...

Hạ Trúc Băng theo Trịnh tổng bước vào phòng họp trước ánh mắt ngạc nhiên của bao người, họ tự hỏi cô gái lạ mặt này là ai, và họ càng ngạc nhiên hơn, đặc biệt là các cô gái có vẻ ganh ghét vì tổng tài của họ, soái ca của họ, lại giới thiệu một cô gái lạ hoắc như thế làm thư kí riêng

Trúc Băng đến phòng nghỉ pha một ly cafe nóng. Chợt nghe tiếng phát ra

_Sao công việc tôi giao cô chưa làm xong à? Cô muốn chống lại tôi sao. Hừ một cô nhân viên quen như cô à _ cô ta lớn tiếng_ Tôi nghĩ cô nên biết điều một chút, tốt nhất là cô nên làm tốt việc của mình.

Hạ Trúc Băng bước vào, hoá ra là trưởng bộ phận nhân sự đang lớn tiếng với một cô nhân viên.

Cô nên biết nghe lời làm những gì tôi bảo, không thì tôi sẽ mách tổng tài, cô nên nhớ tôi là người được ưu ái nhất cái công ty này cô ta kiêu ngạo

_Người được ưu ái nhất công ty sao?? Tại sao nhỉ?? _Hạ tiểu thư lên tiếng

_Đúng vậy, tôi là cánh tay đắc lực của tổng tài, chỉ cần tôi gật đầu tổng tài sẽ thuộc về tôi. Haha _ Cô ta cười đắc ý

_Ồ, tôi lại không nghĩ cô sẽ thành công

_Cái gì cô nghĩ mình là ai mà dám... Ồ.. ơ.. Trợ lý giám đốc hóa ra là cô. _ Cô ta nạt nhen mày nhỏ

_Ồ vậy cô nghĩ là ai, một cô nhân viên quen sao, tôi mong cô có một lời giải thích, nếu không... Hạ Trúc Băng đưa máy thu âm lên.. Tôi nghĩ giám đốc sẽ hứng thú muốn biết nội dung cuộc nói chuyện của 2 người và cô giao cho cô ấy việc gì đấy

_Kh... Không... Có gì?? _ Cô ta lắp ba lắp bắp

_Thế sao

_Đúng vậy

_Nghe đây tôi hi vọng việc này sẽ không tái diễn, cô không được ăn hiếp cô ấy nữa

_Vâng tôi biết rồi

Cô ta bỏ đi với vẻ mặt tức tối, thầm nghĩ "Đội đấy, cô dám uy hiếp tôi"

Trúc Băng bước đến" Sao cô không phản kháng?? "

_Tôi.. Tôi không thể mất công việc này. Cảm ơn cô giúp tôi nhưng tôi có thể tự lo được

_Tôi không nghĩ thế. Cô có thể nói với giám đốc, dù tôi nghĩ tên đó chả tốt lành gì nhưng anh ta có thể giúp cô đòi lại công bằng

_ Giám đốc làm sao nghe tôi, tôi không có bằng chứng cũng chả có gì để chứng minh là tôi giúp cô ta làm mọi công việc của trưởng phòng cả

_ Làm mọi việc... Trúc Băng ngạc nhiên... Vậy chẳng phải cô ta hữu danh thôi sao...

_....

_ Tìm bằng chứng đi. Hạ Trúc Băng lên tiếng.

_ Sao???

_ Tìm bằng chứng buộc tội cô ta. Tôi sẽ giúp cô

_ Nhưng lỡ như cô bị mất việc thì sao

_ Hm. Dù có gan anh ta cũng không dám đù tôi

Cô gái ngạc nhiên

_ Cảm ơn cô, trợ lý giám đốc

_ Hạ Trúc Băng, gọi tôi là Trúc Băng

_ Vũ Ân, rất hân hạnh làm quen

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tôi nhất định sẽ có được em

"Tiểu Băng em trở lại rồi à, em vừa đi đâu thế" - Trịnh tổng mừng rỡ ôm lấy cô

"Tôi chỉ đến phòng nghỉ để làm một tách cà phê thôi"

"Oh thế em có làm cho anh không"-Anh mỉm cười hỏi

"không, tôi ko có nghĩa vụ phải làm cho anh"

"Em đừng lạnh lùng như vậy mà"

Cô không nói gì, lạnh lùng bước đi. Đột nhiên, cô bị kéo lại áp sát vào tường.

"Tiểu Băng không lẽ đối với anh em không có chút rung động nào"

"Không"- Hạ Trúc Băng đáp sắc mặt không đổi

Trịnh Diệc Phàm lấy làm ngạc nhiên vì ai cũng phải rung động trước vẻ đẹp của anh, nếu không thì sau khi tiếp xúc người ta đã mê anh như điên rồi.

Thật ra chính bản thân anh cũng không có tình cảm gì với cô, mà do ông già anh muốn thế, anh cũng không yêu cô. Anh chỉ quan tâm đến sự nghiệp của bản thân mình tình cảm thì cứ làm vui lòng 2 lão già đấy thì tài sản của họ thuộc về ai khác ngoài anh chứ.

Trịnh Diệc Phàm tự nhủ với lòng mình. Anh nhất định phải chinh phục cô vì lòng tự tôn của người đàn ông

Anh lôi cô lên xe đưa cô vào xế hộp sang trọng của mình. Cô nhăn nhó

"Sao anh lại đưa tôi lên xe không phải tôi đã không đồng ý đi ăn cùng anh sao"

" Phải nhưng bản thân anh lại muốn đưa em đi"

Suốt đường đi cô không nói với anh một lời. Anh đưa cô đến bãi xe của nhà hàng rồi cùng cô vào trong. Phòng anh đặt là phòng VIP nên hoàn toàn cách ly với bên ngoài. Nếu bây giờ cô có giết anh rồi đi ra cũng chả ai hay biết. Nhưng gia thế anh không nhỏ, làm thế chỉ gây bất lợi cho cô.

Anh gọi toàn những món cô thích. Cô không thể phớt lờ được, chúng rất ngon và cô không thể chê vào đâu được dù trước đó cô tự nhủ sẽ không chê nó thậm tệ và tỏ vẻ không thích. Trịnh tổng rất ngạc nhiên vì anh đã nghĩ cô sẽ chê những món do anh kiu dù cô thích chúng

Hai người thường thức bữa ăn. Thì điện thoại reo lên anh ra ngoài nghe điện thoại.

" Lão đại, em tìm được căn cứ của bọn chúng rồi. Còn chờ lệnh anh"

" Được tôi tới ngay" Trịnh tổng trả lời

Quay trở lại phòng ăn anh định nói lời xin lỗi để đi về trước nhưng cô đã đi đâu mất. Một người phục vụ bước vào

" Thừa ông, cô gái đi cùng ông đã về trước và thanh toán bữa ăn này rồi ạ"

Anh sững người. Mọi cô gái đi cùng anh dù như thế nào cũng muốn anh trả vậy mà, cô lại thanh toán cho anh. Cô đúng là một cô gái thú vị. Trịnh Diệc Phàm mỉm cười. Anh nhất định phải có được cô gái này

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lộ thân phận

Biệt thự X là một biệt thự nằm ngoài vùng ngoại ô của Tokyo. Bây giờ là lúc nửa đêm, bầu trời đầy sao tuyệt đẹp. Một chiếc xe màu đen sang trọng chạy vào trong toà nhà

Ba người đàn ông mặc vest đen từ trong xe bước ra họ mang một chiếc mặt nạ dạ tiệc, cùng bước vào trong toà nhà

Người đàn ông béo ú, tay mang nhiều nhẫn vàng cùng với đám tùy tùng đứng chờ họ

" Chào lão đại, thật vinh dự cho tôi khi ngài đến nơi của kẻ hèn mọn này". Ông ta cười nịnh nọt

Cả 3 ko nói gì cùng bước vào trong sảnh. Ông ta theo sau gọi thuộc hạ đến, ra hiệu cho anh ta

Họ bước vào phòng khách của toàn nhà. Đây là một căn phòng nằm ở tầng hầm. Rất thích hợp với bọn xã hội đen. Người đàn ông béo ú ra hiệu cho bọn thuộc hạ lui xuống. Trong phòng bây giờ chỉ còn 2 người.

Hạ Trúc Băng đáp xuống trên sân thượng của toà biệt thự. Cô xuống tầng dưới và đánh ngất cô hầu gái vừa trông thấy. Lôi cô ta vào nhà vệ sinh mặc bộ quần áo của cô ta và bước ra khỏi đó.

" Cô kia mau vào vị trí đi. Nhiệm vụ của cô là mang thức ăn cho ông chủ. "

Ông chủ, vậy chính là tên mà cô cần tìm

" Vâng"

Cô theo tên ấy đem thức ăn đến tầng hầm.

"Vào đi ". Tên ấy ra hiệu

" Tên oắt con khôn khiếp, ta sẽ không chịu lép vế như vậy"

Tiếng nói trong phòng vọng ra. Chỉ có một mình tên béo ú ngồi trong ấy. Hắn ta giống y như trong tấm hình chính xác là mục tiêu của cô.

" Mau đem đồ ăn đến đây. Sau còn đứng đó ". Hắn ta tức giận quát

Cô đặt thức ăn trước mặt hắn. Hắn ta nắm tay cô kéo cô ngồi cạnh hắn.

" Ta giao nhiệm vụ cho cô hầu hạ ta"

Rika chuẩn bị ra tay. Đúng lúc đó, một người đàn ông đeo mặt nạ bước vào.

"Ồ lão đại, chúng ta tiếp tục nào. Anh không phiền nếu tôi để cô gái này ở đây chứ "

"Tuyệt ông"- Người đàn ông mang mặt nạ lạnh lùng đáp.

Bàn tay to béo, không an phận trườn trên người cô, làm cô phát rồ. Còn người đàn ông đeo mặt nạ cứ nhìn vào cô khiến cô không tự nhiên. Không hiểu vì sao trong mắt người này có chút tức giận. Tay nắm thành quyền. Trông anh ta rất đáng sợ

Một tiếng bóp vang lên trước sự kinh ngạc của 2 người đàn ông. Rika quá tức giận đến nỗi không làm chủ được mình cô cho tên béo đó một cái trời giáng. Hắn ta tức giận. Còn người đàn ông kia thì lại mỉm cười xem kịch vui

"Con khôn sao cô dám". Hắn giờ nắm đầm về phía cô. Nhưng cô đã kịp né và gạt chân hắn. Cô nhanh tay rút súng ở phía đùi và tặng hắn viên kẹo đồng. Chưa kịp quay người để xử tên còn lại cô đã bị một sức mạnh kéo cô nằm xuống đất.

Chưa hết kinh ngạc thì môi cô đã bị chiếm lấy. Người đàn ông đeo mặt nạ ấy đè lên cô, hắn hôn cô điên cuồng như sự trừng phạt cô vậy. Hắn đùa giỡn với cái lưỡi xinh xắn của cô và mút lấy mút để, đến khi cô không còn chút không khí hắn mới quyến luyến rời khỏi môi cô. Cô hít lấy hít để không khí. Cô muốn cho hắn một cái trời giáng như hai tay cô đã bị hắn giữ chặt trên đầu. Hắn không nói gì chỉ mỉm cười nham hiểm. Sau đó ôm eo cô bước ra ngoài.

"Ông chủ các người bảo muốn ngủ một lát và các người đừng làm phiền."

Hắn ta dẫn Hạ Trúc Băng ra trước con mắt kinh ngạc của bao người. Vì trước giờ lão đại băng Shinigami đâu có đụng bất kì người đàn bà nào. Nay lại dẫn một cô hầu gái đi theo mình về quả thật lạ chuyện lạ.

Anh ta đưa cô vào xe và ra hiệu cho 2 người đàn ông đeo mặt nạ ngồi trước cho xe chạy. Tay vẫn nắm chặt lấy cô như sợ cô chạy mất. Anh ta mạnh bạo lôi cô ngồi vào lòng, nâng cằm cô lên và bắt đầu chiếm lấy môi cô. Cô chống cự móng tay cào vào mặt anh ta, cô đẩy anh ta ra cho anh ta một cái tát trời giáng. Mặt nạ rớt xuống, anh ta ngước lên, mặt hai người đối diện với nhau. Cô cảm thấy kinh hoàng vì phía sau tấm mặt nạ là người đàn ông mà cô được sắp đặt để kết hôn, Trịnh Diệc Phàm

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Giao kèo

Trịnh Diệc Phàm ngồi trước sofa thích thú nhìn người con gái trước mặt mình sự thích thú hiện rõ trong ánh mắt. Hạ Trúc Băng cảm thấy 1 luồng cảm giác khó chịu chạy khắp cơ thể, cái cảm giác bị soi mói thật làm người ta khó chịu

- Tiểu Băng.. À không sát thủ K. Anh khá ngạc nhiên đấy. Lão ba em luôn giữ em, đứa con gái cưng của lão đại xã hội đen, tránh xa cái hắc đạo nguy hiểm này lại dẫn thân vào sao

- Thế đã sao... Hạ Trúc Băng khí phách ngồi đối diện Trịnh Diệc Phàm.. Tôi thừa biết baba vốn là lão đạo. Hơn nữa con gái trùm hắc đạo là sát thủ thì chả có gì sai cả

- Nếu vậy tôi rất muốn thái độ của ông ấy khi biết việc này. Trịnh Diệc Phàm cười gian trá

- Anh...

- Em đừng lo... Anh sẽ giữ bí mật giúp em

- Với điều kiện gì... Hạ Trúc Băng lạnh nhạt đáp

- Ô. Em thông minh đấy. Điều kiện đơn giản thôi... Anh cười gian trá... Làm bạn gái anh. Không.... nói đúng hơn là tình nhân

- Tình nhân... Anh đùa tôi á. Bốn tiểu thư đường đường là thiên kim tập đoàn S... Tình nhân của anh. Đùng hòng

Trước phản ứng của cô, anh không khỏi ngạc nhiên. Nữ nhân trên đời được nghe đề nghị này của anh mừng vui khôn xiết dù chỉ là qua đường ngõ liễu. Cô lại kiết liết phản đối như thế. Không lẽ sự thu hút của anh tẻ đến thế. Nhưng nó lại làm anh thích thú. Đàn ông thử càng khó thì càng muốn có

- Và lại người anh thích chả phải là...

Chưa dứt lời môi cô đã bị anh chiếm hữu. Anh hôn cô cuồng dã, chiếm hữu. Sau một hồi dây dưa anh ngửi thấy mùi tanh của máu, cô gái nhỏ dám cắn anh. Anh quyến luyến rời môi cô, anh liếm máu rỉ trên môi mình, mắt không rời khỏi cô

- Em gan đấy cô bé... Ánh mắt anh hiện lên tia thích thú... Nếu không làm tình nhân vậy thì làm thư ký riêng của tôi vậy... Và ở nhà của tôi...

Anh phả hơi vào cổ cô làm cô sồn hết gay óc. Cô hung hãn đẩy anh ra

" Chát"

Cô cho anh một cái tát trời giáng. Anh có chút kinh ngạc rồi nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Trong một khoảng khắc cô đã bị anh đè nằm xuống chiếc ghế sofa dài. Mặt anh nghiêm túc một cách lạ thường

- Hạ Trúc Băng. Từ ngày mai. Nhà anh sẽ là nhà của em. Dù muốn hay ko em vẫn sẽ là tình nhân của anh

- Trịnh Diệc Phàm, tôi có đồng ý ở cùng anh hồi nào chứ - Cô cau mày

- Ô. Anh nghĩ em sẽ sớm đồng ý thôi cô bé. Em có biết lý do vì sao chúng ta đính hôn chứ

Trịnh Diệc Phàm nói với vẻ mặt đắc thắng. Hạ Trúc Băng đen mặt.

- Tất nhiên là tôi biết chỉ cần vài 3 phi vụ nữa. Tôi có thể trả hết nợ cho papa. Anh không phải sợ chúng tôi quách tiền

- Ô. Tất nhiên rồi. Với sự nổi tiếng của nhóm sát thủ Death, thêm vài phi vụ nữa sẽ rất dễ dàng.... Như em có chắc khi chuyện này bị lộ sẽ không ảnh hưởng đến gia đình em. Và họ sẽ phản ứng như thế nào khi biết thân phận của thủ lĩnh Death

-Anh... Anh dám... Trong khi Papa tin tưởng gia đình anh. Anh lại phản bội ông ấy

-Vậy đi chúng ta sẽ làm một giao kèo. Anh cho em 3 ngày. Trong vòng 3 ngày, nếu em có thể trả hết nợ nần, tất nhiên sẽ có lãi suất. Thì chúng ta hủy hôn ước. Còn nếu...

- Nếu tôi không trả hết tôi sẽ làm theo điều anh muốn

- Được là em nói. Quân tử nhất ngôn

- Quân tử nhất ngôn

Hạ Trúc Băng kí vào bản cam kết. Sau đó nhanh chóng rời khỏi.

- Tiểu Băng ơi Tiểu Băng. Anh không tin với thể lực của mình anh lại thất bại

-----*****X*****-----

Lời nhắn của tác giả

Mong các bạn hãy để lại cmt nhận xét. Cứ thẳng thắn góp ý với mình những chỗ không chưa tốt mình sẽ rút kinh nghiệm để đợt sau làm tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Về một nhà

- Lão đại

Một thanh niên tuấn tú bước vào phòng làm việc của Trịnh Diệc Phàm

-Hắc tử, có chuyện gì?

Trịnh Diệc Phàm vẫn cúi đầu vào máy tính. Anh mặc chiếc quần thể thao khá rộng, anh mặc chiếc áo thun ba lỗ ôm sát cơ thể vắt trên vai là chiếc khăn tắm. Nhìn đầu tóc ướt đầm có lẽ anh vừa mới chạy bộ về.

- Lão đại, đây là bản thoả thuận của một con nợ của chúng ta

- Lương Cung Bằng..

Trịnh Diệc Phàm đọc bản thoả thuận. Nở nụ cười không rõ ý nghĩa trên môi

- Không TDP, tôi muốn có khoảng không riêng

- Được rồi, anh chiều ý em. Nhưng em cũng phải chiều theo anh

- Sao cũng được. Vì có thể anh chưa chuẩn bị kịp nên chúng ta sẽ tạm thời ở chung phòng. Nhưng anh không được giờ trò với tôi

- Được được

TDP liếc mắt nhìn đồng hồ đã 7:30 rồi. Thật tình hôm nay anh làm biếng đến công ti. Vắng anh 1 ngày công ti đâu chết. Anh muốn ở bên cô nhưng anh có cuộc họp quan trọng lúc 10h

- Vậy tiểu Băng, anh đến giờ làm rồi. Đi cùng anh nhé

-Sao... Trúc Băng thoáng ngạc nhiên và mặt nhanh chóng khó chịu... Tôi không thích cái công ti của anh. Lại càng không thích nhân viên ở đó

- Thôi mà. Đi cùng anh rồi anh sẽ dẫn em đi ăn trưa được chứ

-Đi ăn... HTB vênh tai lên sau khi nghe từ ăn

(Rin:Măn ê quá đó chị -_-

HTB: Măn ê???

Rin: dạ là mê ăn đó chị của em

HTB: ahihi. Đồ ăn tất nhiên phải mê

TDP: mặc kệ cô ấy. Mi có ý kiến gì à

Rin: dạ em xin lỗi em nào dám. Huhu)

-Ừm bất cứ quán nào em thích

- Anh phải trả hết

- Được được

- Vậy được rồi. Mau thay đồ đi thôi

TDP ngây người. Anh tưởng phải năn nỉ cực khổ lắm cô ấy mới chịu đi. Ai dè.. Mà thôi, cô ấy đi cùng anh thật tốt anh có thể ở bên cô cả ngày rồi:))

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Học viện Nightfall

Mặt trời buổi sớm rọi vào người đôi nam nữ đang ôm nhau, trông rất tình tứ

-Ừm... Hạ Trúc Băng vron vai..

A.. Sao anh ta lại nằm trên giường này??? Khi thật sự nửa thì cô lại quên rằng mình ở nhà hấn ta. Đáng ghét. Hấn dám lợi dụng để ôm cô nữa cơ chứ (chị cũng ôm người ta cơ mà ==). Mặc kệ hôm nay cô phải đến trường nên tranh thủ một chút

Hạ Trúc Băng từ nhà tắm bước ra.

-Ủa hấn ta đâu rồi???...

Khịt khịt....

Hạ Trúc Băng khịt mũi. Có mùi đồ ăn. Cô nhanh chóng chạy xuống lầu đến nơi có mùi thơm.

Ở dưới bếp là một người đàn ông đang mang tập dề nấu nướng. Bất chợt hắn ta quay lại. Nhìn cô mỉm cười dịu dàng

-Nào mau đến đây ăn đi. Ngần tò te ra đó làm gì

Hạ Trúc Băng ngồi xuống bàn, hết nhìn thức ăn rồi lại nhìn anh.

- Sao thế em không mau ăn đi. Hay là anh đút cho em.... Trịnh Diệc Phàm nở nụ cười gian trá

-Không cần. Tôi sẽ tự ăn

- Tiểu Băng nhanh lên nào, tôi sẽ đưa em đến trường

Trịnh Diệc Phàm trong chiếc áo sơ mi trắng hở một nút, toát lên sự lịch lãm quyến rũ của người đàn ông trưởng thành, anh cười dịu dàng nhìn cô, càng thêm lôi cuốn.

Hạ Trúc Băng hừ nhẹ. Lướt qua anh. Cô làm sao bị anh quyến rũ khi cô đã yêu người khác, nếu không thì có lẽ cô đã đổ anh từ lâu. Một tia thất vọng thoáng qua gương mặt anh, nhưng mau chóng trở lại bình thường

Anh giúp cô mở cửa xe limo. Anh không phải người lái nên anh sẽ ngồi cùng cô. Cô bị anh kéo vào lòng ôm chặt lấy cô. Cô không thể cử động gì được thật đúng là bất tiện, đã vậy 2 tên lái xe đằng trước đúng là khó chịu, tên tài xế cứ liếc nhìn gương chiếu hậu nhìn chăm chăm lấy cô rồi mỉm cười thật khó hiểu tên kẻ bên cạnh thế. Bộ cô lạ lắm sao???

Chiếc xe dừng ở trước một ngôi trường.

Nightfall, ngôi trường đào tạo ra những tinh anh ưu tú cho đất nước, 1 ngôi trường mơ ước với trang thiết bị tiên tiến hiện đại. Nightfall chia làm 2 khu: Khu A và khu S. Hai khu phân biệt khá rõ ràng. Khu A là khu dành cho những sinh viên ưu tú tỉ lệ có việc làm là 100% và chương trình học như bao trường khác từ cấp 2 đến cấp 3. Khu S thì có 1 chương trình học khá nặng. Ngoài những chương trình bình thường như khu A, Khu S còn học thêm một lớp học đặc biệt. Đó là lớp học đào tạo sát thủ. Khi đạt từ cấp A 1 sao cho đến cấp SS 5 sao. Họ sẽ được nhận những phi vụ hành động. Và nhận 50% tiền thưởng sao mỗi phi vụ

Học viện Nightfall nổi tiếng với những sát thủ huyền thoại. Nhưng những người làm nên tên tuổi của trường chính là Death.

Death được biết đến với bốn sát thủ

-K viết tắt của từ Kill (Giết): mọi thứ về cô ta đều bí ẩn. (Đó là nữ 9 của chúng ta đây □□) trưởng nhóm của Death. Vũ khí của cô ấy là sợi dây xích được ẩn trong chiếc nhẫn là một sát thủ cấp S. (Do mọi khi có kì thi lên cấp là cô đều vắng mặt). Tên thật là Hạ Trúc Băng

HTB bước xuống khỏi xe và đi thẳng vào trong.

-"Đi không một lời từ biệt"- Ai đó ở trong xe chỉ biết nhìn theo cau có □□

-"Băng Băng đến rồi à"- Vũ Thiên vỗ tay gọi

Vũ Thiên là một cô gái đáng yêu nhìn như một nàng công chúa. Như Một viên ngọc thuần khiết không thể bị vấy bẩn. Làn da trắng như ngọc, mái tóc màu lam xõa ngang vai. Đeo một cặp kính. Một cô gái ngây thơ ^^.

Nhằm rồi em ấy là học sinh khu S đấy. Sát thủ bậc thầy với tên gọi T. T nghĩa là Technology (Công nghệ): bậc thầy về tin học. Hacker đứng đầu thế giới. Chuyên gia về cạm bẫy và sử dụng súng như thánh ấy =". Tên: Hàn Vũ Thiên. Em song sinh của Hàn Vũ Nhất

-"Nè cậu đến trễ đó, Trúc Băng "- Cô gái đứng dựa vào tường lên tiếng. Cô ấy cột tóc đuôi ngựa. Có chiếc kẹp hình mặt trăng lưỡi liềm trên tóc

"Gome gome (xin lỗi), tớ có chút chuyện. Mà cũng đâu trễ lắm. Cậu nghiêm khắc quá đó, Thiên Nhị"

Hồng Thiên Nhị gọi là S viết tắt của Shinigami (Thần chết): Giống như tên gọi vũ khí của cô là chính là lưỡi hái thần chết. Nó được ẩn trong chiếc kẹp hình trăng lưỡi liềm

-" Ohh, người đàn ông đi cùng cậu là ai thế? "- Cô gái còn lại hỏi. Cô gái này là Hàn Vũ Nhất. Chị song sinh của Vũ Thiên. Biệt là D nghĩa là Doctor

(Bác sĩ): bậc thầy về độc dược. Khỏi phải nói cô ấy cất thuốc kĩ lắm tới ta còn không biết. ✕. Tất nhiên là cô ấy cũng có 1 vẻ ngoài thiên thần rồi.

Đùa thôi. Cô ấy hoàn toàn khác với cô em. Cô ấy như một con búp bê. Nếu Vũ Thiên là thiên thần làm rung động bao người thì Vũ Nhất là ác quỷ sẵn sàng giết bạn bất cứ lúc nào. ✕

- "À là tên lúc trước tớ kể với các cậu. Hắn là người mà tớ bị ép gả cho".

- "Thế 2 người ở cùng nhau à"- Vũ Nhất hỏi

- "Ừ. Chuông reo rồi mau vào học đi"

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Bộ mặt thật

Chiếc xe Limousine sang trọng dừng trước cửa học viện thu hút mọi con mắt kinh ngạc. Từ trong xe một chàng trai xinh đẹp bước xuống, anh cung kính cúi một góc 45 độ mở cửa sau, một người đàn ông lịch lãm với bộ vest đen bước xuống, toát lên vẻ ma mị quyền rũ (Đề nghị không nên mang thánh rắc lung tung ==).

Mọi sự chú ý vào người đàn ông quyền rũ bị phá vỡ bởi sự có mặt của Death. 4 cô gái từ học viện bước ra mang theo nhiều sắc thái trên khuôn mặt mỗi người.

Họ bị chặn đường bởi 1 anh chàng với bó hoa trên tay. Anh ta khoác lên mình những phụ kiện quần áo hàng hiệu với mái tóc bồng bềnh lãng tử

- "HTB, nàng công chúa của tôi, (sến vờ lờ) em sẽ đi chơi với anh chứ "

HTB mặt lạnh băng: "Anh là.. "

" Thật tôn thương a, Băng muội à. Không lẽ em chưa nghe tới Tứ công tử của tập đoàn Toàn Thắng, Hứa Minh Chung"

- "À, tôi nhớ rồi. Hứa công tử, nổi tiếng là sát thủ cướp đi bao trái tim của cô gái nhĩ "

- " Nếu em là 1 trong số đó thì thật vinh hạnh cho tôi".

- "Tôi không biết là em lại đào hoa như vậy. Kể cả quý công tử của Toàn Thắng cũng dễ mất đến em đấy. Cô gái nhỏ"- Hạ Trúc Băng chưa kịp lên tiếng đã bị giọng nói phía trước làm cho lạnh sống lưng

- "Anh là... "-Hứa Minh Chung hỏi. Sao anh ta lại cảm thấy người đàn ông này lại quen mặt như vậy mà nhất thời anh ta không nhớ ra

"Trịnh Diệc Phàm. Chào anh"- TDP mỉm cười (về mặt đây giả tạo).

Tên họ kia nghe tên toát mồ hôi lạnh

"Tr... Trịnh... Diệc Phàm "

"Nghe danh quý công tử của tập đoàn Toàn Thắng đã lâu nay mới được gặp mặt. Thật vinh hạnh. Thế Hạ tiểu thư đây là gì của anh"- Anh vẫn giữ trên môi nụ cười toả nắng

"Không. Cô ấy... Là bạn.. Là bạn thôi,haha".Hắn ta cười nói "Thế anh là gì của cô ấy"

"Là gì à" anh nhướn mày quay sang hỏi cô " Anh là gì của em nhĩ". Tay anh đã sớm ôm eo cô rồi

"Chẳng là gì cả"- Cô lạnh lùng đáp

"Đấy như cô ấy nói... CHẢ LÀ GÌ cả". Anh quay sang Hứa Minh Chung cười.

Trong lòng anh vô cùng khó chịu. Cô gái to gan này. Dám làm anh mất mặt như vậy. Để xem anh xử cô thế nào.

"Chúng tôi có việc đi trước nhé"- Anh nói rồi kéo cô vào xe

Họ ngồi trong xe chả nói với nhau lời nào. Xem ra anh vẫn còn ức lắm nhỉ □□.

"Reng... Reng.. Reng" điện thoại anh reo lên

"Alo tôi nghe đây... Được tôi đến ngay"

Ạn nghe điện thoại mắt dán chặt vào cô

"Tiểu Băng. Chúng ta đến nơi này trước khi ăn nhé" - Trịnh Diệc Phàm mỉm cười đề nghị

"Tùy anh"- HTB vẫn tiếng tục chú tâm vào điện thoại

Xe dừng ở bến cảng J. Nơi đây khá nổi tiếng vì nó là nơi giải quyết các vấn đề mâu thuẫn của bọn xã hội đen. Kể cả ngư dân đánh cá cũng là người của thế giới ngầm

Ở cách đó không xa có một đám người chạy lại xe limousine của TDP. Tài xế bước xuống xe cung kính mở cửa cho anh. Ạn mỉm cười quay sang cô:

-Em chờ ở đây nhé

HTB không trả lời mà mừng thầm trong lòng. Chuyện của bọn xã hội đen cô vốn chẳng quan tâm. Cô chỉ sợ anh lôi cô xuống cùng thôi.

-Lão đại

Đám thuộc hạ đồng thanh, cùng cúi mình một góc 45 độ. Anh bước ra khỏi xe, về mặt khác hẳn lúc nói chuyện với Hạ Trúc Băng

-Tình hình thế nào- TDP hỏi

-Bọn em đã hạ được người bên bọn Q. Và bắt được người tình của ả lãnh đạo

-Tốt. Mang hắn ta vào xe của tôi. Rùi quay lưng bước vào trong xe. Về mặt chờ xem chuyện vui của anh thật đúng dịp thường.

Tên người tình bị quăng vào trong xe trong tình trạng bị trói như bánh chưng

Cô liếc mắt nhìn sang. Cô hình thấy một hình ảnh thân quen trong bộ dạng của cái bánh chưng. Mọi cô nhấp máy như muốn nói điều gì đó rất khó khăn để nói thành tiếng

-C... Ung.... Băng

Cái bánh chưng.... À không tên tình nhân ngược mặt lên. Ánh mắt hoảng hốt

-Trúc... B.. Băng.. S... Sao em ở đây??

Khi thật. Cô đã hi vọng mình nhìn lầm nhưng... Nhưng người đó không phải Lương Cung Băng bạn trai cô ư. Tại sao lại...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Hồi tưởng (1)

Lương Cung Băng. Một cái tên đầy hoài niệm. Thú thật là từ lúc yêu nhau đến giờ đã 4 năm mà cô đã giành hết hai năm để đợi chờ hắn. Người ta thường nói người con trai bạn yêu năm cấp 3 là người bạn yêu nhất cuộc đời này. Mặc dù là sát thủ, dưới chân cô xác chết đầy rẫy, nhưng không phải là cô máu lạnh vô tình. Cái thuở thiếu nữ 15 tuổi của cô khác hẳn bao người. Tiếp xúc từ nhỏ với sắc đỏ của máu tươi. Nói thật cô vốn biến thái từ nhỏ. Được bao bọc trong cái tình thương của baba, mama và người anh trai đáng kính của cô. Họ luôn bảo vệ cô khỏi thế giới ngầm đầy máu tanh, dù dạy cô võ công từ nhỏ nhưng cũng chỉ phòng thân. Nhưng cô đặc biệt yêu thích mùi máu, cô vẫn sẽ là cô gái nhỏ ngây thơ nếu năm đó cô không bị bắt cóc. (Khốn thật). Bọn bắt cóc là tự tay cô diệt, một cô bé ngây ngô 4 tuổi đầy thuần khiết đã nhuộm máu. Nhưng phải công nhận cô rất thích màu đỏ. Nó như là màu máu.

Sau tai nạn những gì còn sót lại trong kí ức của cô chỉ là sự phản bội bởi chính người thân cận bên cạnh cha cô chính là tay mắt cho lũ địch. Và hình ảnh bọn chúng vấy vùng trong vũng máu. Thú thật là cô thích vô cùng. Phải với cảnh tượng đó không là sự kinh hãi sợ sệt của 1 cô gái nhỏ mà là vạn phần hứng thú. Đó là lí do mà cô đặt chân vào thế giới ngầm chỉ đơn giản là hứng thú. Mà Nightfall, nơi mà gia tộc cô nắm giữ cổ phần nhiều nhất, là nơi địa thế cho thú vui của cô. Bước chân vào lò đào tạo sát thủ Nightfall, nếu không có gia đình thì cô là cỗ máy giết người không góm tay. Mọi tình người còn

xót lại cô đều đặt vào gia đình. Tưởng chừng như không có tình cảm nam nữ nhưng định mệnh đưa đẩy cô chuyển tới Kyoto vì nhiệm vụ

Tokyo. Căn cứ của Death. Trong căn phòng tối mịt

"Reng, reng, reng". Điện thoại nháy từ nút đỏ sang nút xanh

"Alo, đây là Death. Bạn muốn giết ai" một giọng nói đã qua xử lý mặc định vang lên

"Xin chào Death. Tôi muốn giao dịch" Một giọng nam đã qua xử lý vang lên

Kyoto. Cố đô Nhật Bản. Tại trường X. Một ngày bình thường như mọi khi. Đám nữ sinh vẫn bu đông trước cổng chờ một thân ảnh đi qua. Lương Cung Băng, là ước mơ của bao cô gái nơi này. Một chàng trai ấm áp, ôn nhu, là học sinh giỏi đứng đầu trường, luôn thu hút người khác đến kì lạ.

Lớp 2-A2. Cô giáo bước vào lớp theo sau cô là một học sinh mới. Cả lớp ngây người. Bạn mới là một người nhỏ nhắn khá xinh xắn. Con người đen tuyền với mái tóc dài đến lưng.

"Đây là Sở Tuyệt Nhi. Bạn ấy chuyển đến lớp ta". Cô giáo giới thiệu

"Xin chào các bạn, mong các bạn giúp đỡ mình". Cô gái nhỏ e thẹn, rụt rè

Mọi người không tự chủ được phải thốt lên "Kawaii~~~~" (Dễ thương)

Mọi chuyện trong lớp cũng không có gì là đặc biệt. Mọi người luôn vui vẻ, hòa đồng với thành viên mới. Họ khá là tốt bụng, đến mức làm cô kinh ngạc vì ở Nightfall chỉ có tranh nhau, chà đạp nhau mà tiến lên. Mà tốt với cô chỉ có 3 người bạn Thiên Nhị. Cả 4 tin tưởng nhau qua những trận chiến trong học viện. Qua những lần quyết chiến, họ hình thành một cảm giác mà họ hoàn toàn không biết gọi là tin tưởng, gọi là tình thần đồng đội. Death là một nhóm làm việc đồng đội tốt nhất. Nên ngoài gia đình thì Death là một trong những người có thật được bộ mặt thật sau lớp băng ngàn năm trên mặt cô. Nên trước cái sự tốt bụng của những người này cô luôn đề phòng. Nhưng họ có vẻ không làm hại đến cô nên cứ trưng ra cái bộ mặt nai tơ hiền thực ra cho chúng. Vì việc trước mắt là tìm ra tung tích của kẻ mà khách hàng chỉ định trước đã.

Tan học tầm xế chiều đám con gái nhón nháo đòi đi đến nhà Trúc Băng. Cô có chút do dự là sát thủ để người khác đến tận hang chẳng phải là tự thân nước họa sao. Bọn họ cứ bám mãi không buồn. Cô đành ưng thuận chiều theo ý họ. Dù gì cũng chẳng ở bao lâu nên cô đưa họ theo.

Đứng trước căn hộ được cô thuê, bọn họ sững người. Nó thật.... Tồi tàn. Nhìn bên ngoài thôi đã thấy sợ, căn hộ sập sệ, chung quanh như tổ nhện. Rất đáng sợ.

"Xin lỗi, do nhà không có điều kiện nên tớ chỉ có thể thuê căn hộ như thế này"- HTB ủy khuất cúi đầu

"A. Không sao. Tuyệt Nhi-san tự mình ko bận tâm đâu. Nhỉ??" - Cô gái tạm gọi là A vì ta không biết tên, mà cũng chả cần biết làm gì)). Cô ta nói với Trúc Băng rồi quay sang lũ bạn. Trong đáy mắt không che được tia khinh bỉ, dè bĩu. Nhưng sao qua được cặp mắt sát thủ của Trúc Băng. HTB lòng cười nhạt. Bọn người này đúng thực dụng. Cũng may cô đề phòng trước

"Các cậu vào nhà chơi nhé"- Trúc Băng vờ ngại ngần mời bọn họ

Bọn họ đã cảm thấy khó chịu chán ghét bởi cô luôn là tâm điểm chú ý luôn tìm cách để hạ nhục cô. Mà cái nhà mục nát này đích thị là cơ hội tốt nhất. Tuy muốn tìm nhiều sơ hở hơn để hạ nhục cô. Nhưng... Nhìn ngôi nhà ám khí tỏa ra nồng đậm, tuy không phải cao thủ nhưng một người bình thường như cô ta cũng theo bản năng mà dựng tóc gáy. Bản năng mách bảo cô ta không nên bước vào. Cô ta từ chối khéo rồi cùng lũ bạn rời đi. HTB cười lạnh rồi bước vào trong.

Ngày hôm sau, tin đồn lan ra chóng mặt. Bạn mới ở căn nhà bị ma ám. Rồi còn rũ các bạn khác về nhà để ma ăn thịt. HTB trong lòng cười ra nước mắt. Tin đồn nhảm nhí lại rất mê tính nữa. Mọi người trong trường bài xích cô, cô cũng chẳng mảnh mai quan tâm. Cô lười phải quan tâm. Dù gì chẳng ảnh hưởng đến cô, họ xa lánh cô đỡ phải mệt mỏi làm gì họ cũng chẳng quan tâm. Riêng chỉ có một tên làm cô khó chịu. Lương Cung Băng. Tên này theo cô như cái đuôi vậy. Nhưng cô thực chất không để hấn vào mắt đâu. Hấn muốn gì ở cô. Cùng quá miễn cưỡng cũng gọi là bạn cùng lớp mà cũng chưa nói chuyện qua. Vậy theo cô thể làm gì nghĩ mãi cũng không ra nha (><)

Có bạn hỏi sao viết giữa chừng lại dừng là do mùa thi cử nên tạm nghỉ để thi thử với người ta. Những phần khác viết ngắn ngủn rồi up lên là do ta quá vội muốn xuất bản nha. Tự hỏi không biết đôi tên nhân vật theo tiếng Trung có được không?? Vì ta đây quá ư là yêu thích Nhật Bản. Bối cảnh cũng là của Nhật Bản. Mong mọi người để lại cmt cho ta biết nha. Cmt cmt cmt nha.

P. S: lần đầu viết nhiều đến vậy. Chương này là dài nhất trong 12 chương được up. 1 ngàn mấy từ lận nha. Chương này coi như tặng mọi người vì ủng hộ ta. Cảm ơn rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Hồi tưởng (2): Âu Dương Nam Hàn

Tại vùng ngoại ô của Kyoto. Nơi được gọi là căn cứ của Âu Dương thị

Âu Dương thị là băng xã hội đen thống trị thế giới ngầm Kyoto. Đối tượng mà Trúc Băng được thuê để xử lý chính là đối tác của Âu Dương thị..

Trong phòng khách của Âu Dương. Một người đàn ông đứng tuổi đi đi lại lại đứng ngồi không yên, vẻ mặt không giấu được sự lo sợ, hoảng hốt.

- "Lão đại, lần này anh nhất định phải cứu tôi.. Nếu không... Nếu không tôi chết anh nhất định chịu thiệt"

Người đàn ông ngồi trên sofa, hai tay choàng qua ghế, tia nhìn thường thoáng qua mặt hắn ta. " Ông già này, ông ấy nghĩ mình có giá trị lắm sau. Đường đường là lão đại, thống trị trời đêm Kyoto, mà lại sợ lời đe dọa từ lão già này sao, rõ nực cười. Nhưng nếu để Death thành công ra tay với lão chẳng phải Âu Dương không còn mặt mũi nào. Coi như ta đại nhân đại lượng cứu rồi người vậy ". Lão đại suy nghĩ

-Được rồi, Lý tổng, ông cứ ở lại đây đi. Căn cứ của Âu Dương không phải là nơi người khác có thể tùy tiện vào được. Ta có chuyện đi trước đây

-Lão đại, tôi đã làm theo lời dặn. Một người đàn ông vết đen bước đến, cung kính đưa sắp hồ sơ cho vị lão đại.. Đây là người đã gặp mặt em của ông Lý và liên lạc rất thường xuyên. Nhưng mà... Người kia áp úng

-Thế nào... Lão đại hỏi

-Thật kì lạ là thông tin về người này không thể điều tra được... Người kia nói

Vị lão đại cau mày. Lật sắp hồ sơ trên tay:"Sở Tuyệt Nhi"

Sau giờ tan học, như mọi ngày tên Lương Cung Bằng cứ bám theo cô nhưng hôm nay không thấy hắn đâu. Đúng là không khí trong lành nha. Nhưng chiếc xe đằng sau cứ theo cô từ lúc rời trường đến giờ. Rõ ràng có ý đồ xấu. Cô cũng không mấy quan tâm đường đường là kim bài sát thủ nên có bị bắt thoát ra được là chuyện dễ dàng. Cô cũng thừa biết những người này là bảo vệ mục tiêu của cô. Hắn trốn rất kĩ. Gần nửa tháng nay hầu như không có tin của hắn. Người ta nói:" Không vào hang cọp sau bắt được cọp con", nên khi chiếc xe lao đến chặn trước cô khi chuẩn bị qua đường cô giả vờ chống cự và để chúng đánh ngất mang lên xe

****×

Bọn chúng đánh thuốc mê đưa cô đến một nơi nào đó. Khi tỉnh lại cô thấy mình đang bị trói vào chiếc ghế gỗ, căn phòng tối om chỉ có duy nhất một chiếc đèn trên đầu cô

-Cô tỉnh rồi à. Giọng một người đàn ông nghe như tiếng trẻ con

-Đây là đâu. Các người là ai. Mau thả tôi ra. Cô gái nhỏ sợ sệt

-Tách. Tiếng bật công tắc cầu dao cả căn phòng được thắp sáng. Trước mặt cô là ba gã đàn ông, một người trong số họ là cậu thanh niên trẻ độ chừng 17 tuổi.Tên này quả là yêu nghiệt nha. Hắn ta cao khoảng 1m8. Ngũ quan tuyệt đẹp cùng con ngươi màu xám tro toát lên vẻ lạnh lùng đầy mỉa mai. Cậu thanh niên bước một bước dài đến trước mặt cô, cất giọng lạnh lùng

- Cô là Sở Tuyệt Nhi

Cô tỏ vẻ sợ sệt

-Phải. Cậu là ai. Sao lại bắt tôi??

-Cô không cần biết tôi là ai. Cô chỉ cần thành thật trả lời câu hỏi của tôi thì cô sẽ an toàn. Thiếu niên tuấn tú lạnh lùng đáp

- Được được tôi sẽ khai. Tôi biết gì tôi sẽ khai. Chỉ cần cậu đừng làm hại tôi... Sự hoảng hốt, sợ hãi thể hiện rõ trên mặt cô gái nhỏ

Thiếu niên hoàn mỹ khẽ nhếch môi. Kéo một cái ghế ngồi trước mặt cô bắt chéo hai chân

-Vậy tôi hỏi cô. Cô và Lý tổng có quan hệ gì??

-Bác Lý là người quen của cha tôi. Nên bác ấy nhờ tôi tìm kiếm người anh của bác ấy. Hơn nữa giao tình của bác ấy với Sở thị rất tốt sao tôi lại có thể từ chối.. Cô gái nhỏ nước mắt ngấn lệ phân trần

Âu Dương Nam Hàn thân ảnh dựa vào ghế. Đôi mắt thâm thúy liếc qua cô một lượt. Lời cô ta làm hắn nửa tin nửa ngờ. Sở thị là chi nhánh của Hạ gia. Nghe đâu Hạ nhị tiểu thư thông minh hơn người lại thần thần bí bí. Làm Âu Dương hắn muốn rõ nhiều hơn. Hơn nữa cô gái này lại lịch bất minh liệu có phải....

-Ta chưa nghe qua Sở thị lại có con gái. Cô vừa rồi tự nhận là con của xú lão gia nhà đó

-Ta là con riêng của lão ta. Thử hỏi chuyện như vậy liệu lão ta có dám truyền ra ngoài.

Quả thật là Sở Tuyết Nhi là con riêng của Sở lão gia. Nhưng nay cô ta là người họ Hạ. Vì được Hạ nhị tiểu thư Hạ Trúc Băng curu mang, lại là người thân cận của Hạ tiểu thư. Nay Hạ tiểu thư mượn danh cô ta làm nhiệm vụ quả thật là điềm phúc với cô ta

Cuộc tra hỏi tiếp diễn được vào giờ. Đa phần là liên quan Hạ tiểu thư cô luôn miệng nói mình không biết. Âu Dương Nam Hàn chao mày ra lệnh cho hai người áo đen phía sau đem giam cô lại. Còn mình bỏ đi

Trên đường đến phòng giam quanh co nếu không phải quen đường thì khó mà thoát ra. Bản thân cô trời sinh trí nhớ tốt chỉ nhìn một lần là nhớ ngay cô chẳng ngại gì. Cô đánh ngất hai tên áp giải sao đó đi tìm Lý lão gia.

Có ai thắc mắc vì sao Hạ Trúc Băng không giết họ không???? Trước giờ danh tiếng của Death ngoài những siêu sát thủ giết người không gớm tay nhưng không giết người ngoài mục tiêu trừ tự vệ. Nhưng nếu được tha mạng mà muốn trả thù thì nên kêu tổ tiên chuẩn bị cho một chỗ tốt đi là vừa

Hạ Trúc Băng tiến vào phòng Lý tổng đang lo sợ đứng ngồi không yên

-Lý tổng. Tôi là người được thiếu gia điều đến đưa ông đi

HTB diện đồ vét mắt kính đen cúi chào ông ta 1 cách cung kính thật ra là dè chào tạm biệt người chết ấy. Cô rút ra trong chiếc nhẫn một sợi dây. Đây không phải là dây bình thường mà nó được làm từ dạ minh châu mà cô phát hiện trong một chiếc tàu đắm ở Thái Bình Dương, nó đã được cô đặc chế. Sợi dây không dấu vết quần quanh cổ ông ta. Nhưng do ông ta quá sợ hãi đã vô tình khiến ông ta đầu lìa khỏi cổ. HTB không chút cảm xúc mặt vẫn lạnh băng quay lưng bước đi. Vừa mở cửa đã thấy Âu Dương tứ thiếu gia Âu Dương Nam Hàn ở trước cửa nhìn cô nhếch miệng cười

-Được đại sát thủ K danh tiếng lấy lưng đến thăm quả là vinh dự. Xem ra cô giết đối tác của tôi rồi. Âu Dương bọn ta bị tổn thất a. Cô phải làm sao đây?? ADNH cười gian trá

***//

Phù, thờ phào. Ta xong chương này nhá. Viết dài oi là dài luôn. Xem xong nhớ vote cho ta. Không là ta giận a ☐☐. Nhớ vote cho ta nhé

Nhân tiện giới thiệu. Ta là sắc nữ khiêm hù nữ nhé. Không biết ở đây có ai sắc nữ không a. Trong lúc ta viết chap mới để ta giới thiệu cho mọi người truyện Yêu Nghiệt của tác giả Thảo Môi Truong. Tuy ta là sắc nữ nhưng chuyện này sẽ không sắc nha. Bất quá nếu mọi người muốn ta sẽ cho mọi người chương ngoại truyện 18+ nhe. Bất mí luôn truyện tiếp theo của ta là sắc nha. Tên là Bạo vương đệ nhất sủng phi. Cổ đại sắc nhé

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Hồi tưởng (3)

Âu Dương Nam Hàn nhìn Hạ Trúc Băng cười quý dị.

-K. Cô đột nhập vào Âu Dương căn cứ. Khi truyền ra ngoài, có phải là làm danh tiếng Âu Dương thị bị ảnh hưởng a. Âu Dương Nam Hàn tà mị nói. Ánh mắt không ngừng di chuyển dò xét cô.

Cô gái trước mặt hắn thực là K, kẻ gây đàn dưới ánh trăng, sát thủ đứng đầu Death, là một nhân vật quyền lực sánh ngang hiệu trưởng Nightfall.

Âu Dương Nam Hàn thân là đồng học Nightfall như Death. Xét về kĩ năng không ai qua được hắn, xét về tàn nhẫn hắn không thua một ai. Dưới danh Hắc hiệp sĩ hắn làm chủ cả bầu trời Kyoto, hắc bạch lưỡng đạo trước hắn đều quy phục. Tuy nhiên vị trí của hắn chỉ đứng thứ 6 của Nightfall, quyền lực của hắn trong Thập đại Âm Vương hoàn toàn thua Death. Nhưng vẫn còn một người là ai, ai dám đẩy hắn xuống hàng thứ 6 này. Dù hắn sử dụng bao mưu mẹo cũng không tìm ra người đó cùng danh tính của Death.

Giờ đây người mạnh nhất Nightfall hiển nhiên đứng trước mặt hắn. Đây là ý trời, là ông trời giúp hắn. Nếu hắn hạ K thì hắn là người quyền lực của Nightfall. Hắn sẽ là ông hoàng của thế giới ngầm Nhật Bản, à không, với danh tiếng Nightfall hắn có thể làm chủ cả thế giới

Tuy nhiên, cô gái nhỏ này có thật là K. K sẽ không bao giờ để bản thân lọt vào vòng vây dễ dàng như vậy. Hơn nữa hẳn không nghĩ, một cô gái nhỏ trôi gà không chặt lại có thể là thiên hạ đệ nhất Âm chi Vương (nhìn mặt mà bắt hình dong ==). Dù sao thà giết lầm còn hơn bỏ sót, vì ngôi vương chí tôn của thế giới ngầm sớm sẽ là của hắn.

Âu Dương Nam Hàn ra lệnh cho người vây bắt Hạ Trúc Băng. Đám người đồng loạt xông lên. Hạ Trúc Băng hí mắt, phát ra tia lạnh lẽo đến kinh người, điều luyện né những đòn tấn công của bọn thuộc hạ. Cô lách mình né đòn đồng thời chưởng một chiêu vào người bọn chúng. Mọi chuyện diễn ra trong chớp mắt trước con mắt kinh ngạc của Âu Dương thiếu.

Nữ tử bé nhỏ nhưng võ công lại cao cường, một mình hạ hết đàn em của hắn. Âu Dương Nam Hàn nhếch miệng, bước về phía Hạ Trúc Băng. Hạ Trúc Băng mặt không biến sắc nhìn theo nhịp di chuyển của hắn. Cả hai không hẹn cùng rút súng chìa vào đối phương

-K. Cô chìa súng vào senpai (đàn anh) của mình như vậy. Thật là thất lễ a.. Âu Dương Nam Hàn nhếch mép. À ta cũng thất lễ thật, ta thật không biết người là nam hay nữ. Gọi như vậy.....không biết có thất lễ Nhất Vương không

****Dù Âu Dương Nam Hàn chỉ là Lục Vương. Nhưng do anh lớn hơn Hạ Trúc Băng nên gọi là senpai*****

- Thân sát thủ thiên biến vạn hóa. Muốn nam thì là nam, muốn nữ thì là nữ. Ta không để tâm nên LỤC VƯƠNG ngài muốn gọi sao mà chẳng được. Hạ Trúc Băng nhấn mạnh cấp bậc của hắn

Những lời của cô làm cho Âu Dương Nam Hàn phát hỏa. Hắn dù xét về chiến công cùng thành tích chưa từng thua ai. Cái danh Lục Vương này hẳn thật muốn đem nó tổng đi. Nay lại bị cô đem ra làm trò đùa, cục tức này hẳn đúng nuốt không trôi.

Âu Dương Nam Hàn trong mắt hắn tia máu ngón tay thon dài bóp còi súng toan giết Trúc Băng. Hạ Trúc Băng linh hoạt lách mình sang phải tránh viên đạn bay đến. Viên đạn sượt qua vai trái cô làm nơi đó chảy chút máu. Hạ Trúc Băng sắc mặt không đổi ngón tay bóp còi súng, coi như ăn miếng trả miếng, nhắm vào vai trái Âu Dương Nam Hàn mà bắn. Viên đạn không có mắt nên cắm đúng vào vai Âu Dương Nam Hàn

Âu Dương Nam Hàn trúng đạn, tay không tự chủ buông súng, ôm lấy bả vai trái, khụy xuống đất

Hạ Trúc Băng nhanh chóng phóng dây từ trong chiếc nhẫn quần dây khẩu súng đồng thời thu về phía mình. Cô không nhân nhượng bắn thêm một phát vào đùi phải của Âu Dương Nam Hàn, sau đó nhanh chóng rời đi

Âu Dương Nam Hàn nổi giận lôi đình, hướng về phía Hạ Trúc Băng quát: "Đuổi theo cô ta. Bắt cô ta mang về". Đám lính nhận được lệnh lập tức đuổi theo Hạ Trúc Băng

Căn cứ Âu Dương thị nằm ở núi Côn Dương, địa hình phức tạp. Hơn nữa, núi này nằm ở tận rừng sâu, có nhiều thú dữ nếu không biết đường bí mật đặc biệt của Âu Dương thị, chỉ e khó có mạng đi về.

Mà Hạ Trúc Băng đã vô tình phát hiện tấm bản đồ trên người hai tên áo đen bắt cô khi nãy. Nên cô dễ dàng đến được tầng hầm dưới lòng đất của căn cứ Âu Dương. Hạ Trúc Băng theo bản đồ tìm thấy đường hầm dẫn ra ngoài. May mà lúc nãy cô đã lấy vãn tay tên áo đen bằng miếng băng keo trong. Với dấu vãn tay đó cô dễ dàng mở cánh cửa đi vào đường hầm. Chẳng mấy chốc cô thoát ra ngoài

Âu Dương Nam Hàn như đoán được đường đi của cô đã cho đám lính đuổi theo.

Hạ Trúc Băng ra khỏi núi đến đường lộ lớn. Vô tình thấy chiếc xe ô tô màu đen đi ngang (nói thật ta mù xe cộ nên không biết kêu bằng gì thôi thì kêu đại), chiếc xe dừng lại trước mặt Hạ Trúc Băng. Cửa kính từ từ hạ xuống. Tài xế trong xe không ai khác chính là Lương Cung Bằng. Anh nở nụ cười tươi nhìn Hạ Trúc Băng: "Có muốn đi nhờ không. Sờ tiểu thư"

Hạ Trúc Băng không đáp, nét mặt không đổi, nhanh chóng ngồi vào ghế cạnh tài xế. Lương Cung Bằng thấy vậy cười vui vẻ, phóng xe lao đi

Xe lao đi được nửa đường, lập tức có hai chiếc xe theo sau. Lương Cung Bằng nheo mắt: "Sờ tiểu thư, có phải cô gây thù gì không a? "

Hạ Trúc Băng mặt không biến sắc nhìn qua kính chiếu hậu, nhàn nhạt nói: "Như anh thấy đấy. Tôi đang chạy trốn. Đó là thuộc hạ của chủ nợ ". Giọng cô nhẹ nhàng, bình thản, cứ như đây là việc hàng ngày. Lương Cung Bằng cười to. "Sờ tiểu thư, cô thật thú vị a" (Ta không biết thú vị chỗ nào, tác giả lắc đầu)

Điều Hạ Trúc Băng cô lo bây giờ là nếu bọn chúng tấn công, thì cô phải đáp trả để bảo toàn tính mạng. Đồng nghĩa với việc thân phận bại lộ. Nếu chuyện đó xảy ra, cô sẽ không do dự mà xuống tay với Lương Cung Bằng. Tuy nhiên, về tình về lý, là anh ta cứu cô 1 mạng, nên nếu ra tay, cô lại là bội nghĩa vong ơn

Hai chiếc xe đuổi tới, người đàn ông trong xe không kiên nhẫn nổ súng, làm bánh xe của xe Lương Cung Bằng nổ, cư nhiên gây mất thăng bằng. Lương Cung Bằng trong xe cùng Hạ Trúc Băng nhanh chóng tháo dây an toàn. Hắn mở cánh cửa bên cô, đồng thời ôm cô nhào xuống đường, dùng thân che chở cô. Chiếc xe theo đà tông vào rào sắt của đường rồi rơi xuống vực

Người trong xe chiếc xe phía trước nổ súng. Lương Cung Bằng dường như cảm nhận được, linh hoạt lách thân mình vừa vãn hứng viên đạn vừa bay đến. Hạ Trúc Băng xanh mặt nhìn Lương Cung Bằng ngã xuống. Hai chiếc xe cũng vừa vãn chạy đến

Người trong xe, 4 tên cầm súng bước ra. Họ nghĩ đối phó một cô gái mà 4 người là quá nhiều, chỉ cần một người trong bọn họ là được nhưng chủ nhân ra

lệnh họ đầu đám cưới.

Như một cơn gió thoảng qua, trước khi họ kịp nhận ra, thì đầu đã lìa khỏi cổ. Hạ Trúc Băng đỡ Lương Cung Bằng vào trong xe, mà không quay đầu nhìn 4 xác chết đã không còn đầu đang từ từ ngã xuống. Đây là kết cục của kẻ muốn tấn công K. Cô làm việc chỉ trong chớp mắt với sợi dây mảnh như dây đàn, được Death đích thân chết tạo

Tại bệnh viện. Hạ Trúc Băng ngồi nhìn Lương Cung Bằng đang ngủ trên giường. Do được đưa đến bệnh viện kịp thời nên anh không nguy hiểm tính mạng và viên đạn cũng không ngay tìm

Chợt người trên giường cử động ngón tay. Hạ Trúc Băng hoảng hốt, nét mặt không che dấu được sự vui mừng

-Lương Cung Bằng... Lương Cung Bằng cậu không sao chứ???

Lương Cung Bằng từ từ mở mắt, miệng mỉm cười nhìn cô

-Tuyệt Nhi, cậu không sao chứ. Bọn chúng đâu rồi

-Mình không sao. Cũng may cảnh sát tới bọn họ bị bắt rồi

-Vậy thì tốt cảnh sát có làm khó cậu không. Lương thiếu gia lo lắng

Hạ Trúc Băng lắc đầu. Cô sớm đã không kiềm được nước mắt. Đang khóc vì Lương Cung Bằng, nghe tới cảnh sát, cô trong lòng thâm dè dũi. Đến hiện trường biết đó là tác phẩm của cô, bọn họ sẽ không theo nữa mà tự động từ bỏ. Nên cô còn lo cảnh sát tới sao

Lương Cung Bằng thấy Hạ tiểu thư khóc liền lên tiếng

-Bị thương thế này mà được mỹ nhân lo lắng. Quả thật đáng giá

Hạ Trúc Băng bĩu môi

-Nếu không còn mạng liệu có đáng

Lương Cung Bằng không suy nghĩ."Rất đáng. Nè Sở Tuyệt Nhi"

-Sao thế

-Tớ vì cậu mà bị thương. Không lẽ cậu không nên làm gì sao

-Tôi cũng không nhờ cậu cứu. Hạ Trúc Băng bĩu môi.. Thế cậu muốn sao??

-Làm bạn gái của tôi

Hạ Trúc Băng hết sức bất ngờ. Chỉ cuối đầu không đáp. Căn phòng yên tĩnh chỉ nghe được tiếng quạt trần

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14-2: Đôi lời tác giả

E hèm. Tự thấy những lời ta sắp nói như Bạch Liên Hoa cầu thương hại a. Nhưng ko nói lại không xong

Từng lượt vote của các bạn chính là sự ủng hộ đối với tác giả. Nó như động lực để tiếp viết vậy

Thú thật là, dạo gần đây ta có đọc một số truyện, thấy lượt vote của người ta mà phát ham các nàng ạ. Người ta mới đăng 18p thì lượt vote 200 mấy rồi. Nhìn chút tủi thân ☐☐

Ta tự hỏi ko biết phải bản thân viết không hay hay không, mà một số chap lượt vote không quá 10 nữa, chủ yếu là lượt xem thì nhieu. Haizzzz

Ta nhìn ganh tị quá

Ta không biết nên tiếp tục không. Mọi người cho ý kiến nào ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đệ nhất thiên kim

Một năm cùng nhau, có một chút gọi là tình cảm

Cô vì hắn cứu mình, vì hắn bao lời ngon ngọt đầu môi trót lưỡi. Dù là xa cách kẻ nam người bắc, nhưng nàng một mực tin tưởng, hắn yêu nàng vô cùng.

Hắn không ngại mưa gió, không quản đường xa từ Kyoto lên Tokyo vì cô. Kì thực là do cô quá ngây thơ

Cùng nhau vung đáp, đến cách đây không lâu, hắn bảo nàng gia đình phá sản, cần một số tiền lớn đi. Nhưng cô đào đâu ra số tiền đó. Hắn nhờ cô giúp nhưng cô là bất lực tòng tâm

Cùng hắn chạy đi khắp nơi không màn nguy hiểm mà chấp nhận ngàn cái hiểm nguy nhiệm vụ. Vì hắn, vì mối tình đầu của cô, cô vô điều kiện giúp đỡ hắn

Hạ Trúc Băng đắm chìm trong suy nghĩ. Trịnh Diệc Phàm bên cạnh lại không chút biểu cảm, rất ý thức rời khỏi xe nhường không gian cho hai người

Bên kia nam bị trời gương mặt thống khổ tràn đầy

"Trúc Băng, em có thể hay không nghe anh giải thích "

Hạ Trúc Băng không chút biểu tình, máy móc đưa mắt nhìn nam nhân kia

Nam nhân thờ dài." Trúc Băng, anh là bất đắc dĩ mới theo lão bản, em biết anh cần tiền nên anh mới làm như vậy "

Hạ Trúc Băng con người khê dao động

Nam nhân nói tiếp." Anh xin lỗi. Nhưng anh là đàn ông Trúc Băng à.... Lúc đầu anh cũng lo sợ, Nhưng cô ấy đối với anh quá tốt. Cô ấy tuy là lão bản nhưng cô ấy vẫn là phụ nữ..... Cô ấy... Quá yếu đuối đi.... "

"Nên anh di tình biệt lý..... ". Nữ hài "không thể tin được sự thật này" bộ dáng

Lương Cung Bằng nét mặt khựng lại, gương mặt chuyển biến từ màu này sang màu khác:" Anh xin lỗi.... Cô ấy gia đình giàu có... Cô ấy có thể giúp anh sau này.... Bọn anh môn đăng hộ đối..... Cô ấy cùng anh đã làm chuyện đó... Nên anh có trách nhiệm.. Hơn hết anh là đàn ông, phụ nữ dâng hiến cho anh... Anh... Cô ấy không mạnh mẽ như em cô ấy cần anh.... "

Đừng bao giờ nói với một người con gái là người con gái khác yếu đuối hơn. Bọn họ đều yếu đuối, nhưng quan trọng là bạn có xứng đáng được thấy hay không. Nếu bạn không xứng đáng thì cho dù có yếu đuối thì cho ai xem chứ

"Được rồi.. Dù rồi..... Như ý anh... Chúng ta kết thúc....". Hạ Trúc Băng đáp. "Mau lui hắn ra"

Hạ Trúc Băng vừa dứt lời, hai tên hộ vệ đã lôi Lương Cung Bằng ra khỏi xe. Không khách khí cho hắn một đập:" Xem như hôm nay mày ăn gan hùm Thiên kim Hạ gia mày cũng dám đụng"

Lương Cung Bằng trợn mắt, mặt trắng bệch, toát mồ hôi lạnh. Thiên kim Hạ gia... Khắp Tokyo ai không biết Hạ gia là gia tộc chi phối nền kinh tế Nhật Bản, cùng Trịnh gia làm chủ hắc đạo. Hắn không nghe lầm chứ... Nếu cô là thiên kim Hạ gia thì đâu cần phải chui nhủi trong căn nhà nhỏ đó.... Không lẽ... Cô lừa hắn... Từ đầu đến cuối cô lừa hắn.... "Trúc Băng, chuyện này.... ". Hắn hỏi giọng run rẩy

Hạ Trúc Băng ngồi trong xe, hất cằm nhìn nam nhân đang quỹ sát đất kia bằng con mắt cao ngạo của kẻ bề trên nhìn thấy thứ ghê tởm, khinh bỉ. Cô cất giọng lạnh lẽo:" Điều này nói với anh có ý lợi gì... "

Cô cần một người yêu chính cô. Chứ không phải yêu cái Hạ gia của cái

Lương Cung Bằng bị lôi đi, Trịnh Diệc Phàm bước vào:" Em ổn chứ"

"Ừ"

Trong xe rơi vào trầm mặc không ai nói ai câu nào. Hạ Trúc Băng chống cằm nhìn ra cửa sổ, Trịnh Diệc Phàm lại nhìn cô

Một lúc sau, Trịnh Diệc Phàm kéo cô vào trong lòng, đè cô xuống ghế

Hạ Trúc Băng mặt đầy tức giận, trừng mắt với anh. Định nói gì đó thì bên ngoài truyền vào tiếng súng nổ. Hạ Trúc Băng kinh ngạc, ngồi dậy xem tình hình, Trịnh Diệc Phàm lại dùng lực ghì cô xuống

Sức mạnh nam nữ chênh lệch, nên cô cố gắng thế nào cũng không thoát khỏi móng vuốt của anh

"Anh không lo cho thuộc hạ mình sao ". Hạ Trúc Băng không nhịn được lên tiếng

Trịnh Diệc Phàm không nói gì, một tay nâng cằm cô, áp xuống một nụ hôn. Hạ Trúc Băng trừng mắt kinh ngạc.

Trịnh Diệc Phàm dùng lưỡi tách hai hàm răng của cô ra, anh dùng lưỡi cuộn lấy chiếc lưỡi đing hương của cô, không khách khí mút nó thật mạnh

Hạ Trúc Băng ban đầu kháng cự kịch liệt, nhưng về sau cô thấy đầu óc mình mơ hồ trống rỗng, cô không kháng cự, để mặc anh làm gì thì làm, hai tay đặt lên vai anh, cùng anh dây dưa, triền miên

Cả chiếc xe không một tiếng động, chỉ nghe tiếng nước, xen lẫn tiếng thở dốc

Tiếng súng bên ngoài kết thúc. Hai người trong xe vẫn quấn nhau không rời. Một người đột nhiên gõ vào cửa xe, làm cho hai người bừng tỉnh. Hạ Trúc Băng mở to mắt dùng lực đẩy tên đang chiếm tiện nghi của mình ra. Mặt mày đỏ ửng không ngừng thở dốc, trừng mắt tức giận nhìn người ý cười đang đóng đầy khóe mắt kia. Người kia trên mặt đầy ý cười nhưng trong lòng thâm oán tên gõ cửa vạ lần

Trịnh Diệc Phàm hạ cửa kính, thuộc hạ báo cáo về sự việc lúc này

Thì ra là do bọn người Q muốn trả thù kia. Nhưng đã bị người Trịnh Diệc Phàm dọn sạch. Hắn ta chỉ gạt gù rồi cho xe tiếp tục rời đi

Vì do khi có thông báo mà một số nàng không thể biết được nên. Các nàng có thể kết bạn với nick facebook của ta để thuận tiện ta sẽ thông báo trên đó nhé. Nhớ inb cho ta trước kẻo ta lại không biết là ai để kết bạn. Mất nick một lần nên sợ các nàng ạ □□

Facebook: Võ Lâm Kim Ngân

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Em và không phải em

Hoàng Đế Cung. Khu biệt thự nổi tiếng đắt đỏ nhất thủ đô. Biệt thự số 7

Chiếc xe limousine tiến vào gara. Từ trong xe, một nữ hài tử thân hồng y chui ra. Không để ý người khác nhanh chóng chạy vào nhà

Trịnh Diệc Phàm bước xuống xe, bắt đầu đi lắc đầu cười khổ. Không nhanh không chậm theo sau cô vào nhà

Anh theo cô lên lầu. Cửa đã bị khóa trái. Trịnh Diệc Phàm chỉ phải thở dài

Là anh quá gấp gáp chẳng?? Cô vừa mới bị tổn thương, hắn lại cưỡng ép cô ấy. Xem ra sau này không dễ dàng

Qua một buổi sáng, Trịnh Diệc Phàm mang thức ăn đến phòng Hạ Trúc Băng

"Cộc cộc"

Trong vẫn không có tiếng hồi đáp, Trịnh Diệc Phàm trong lòng lo lắng, nhanh chóng phá cửa đi vào

Cửa phòng mở tung ra, Hạ Trúc Băng cũng kéo chăn ngồi dậy. Nhìn nam nhân đứng nơi cánh cửa kia mỉm cười

"Sao thế, có chuyện gì à??"

Trịnh Diệc Phàm nhìn người đang cười rạng rỡ kia. Mắt xẹt qua một tia biến hóa, môi mím thành đường thẳng. Sải bước dài đến trước mắt Hạ Trúc Băng, bàn tay to lớn đè vào hai bên má cô

Nơi đó vẫn còn ươn ướt. Môi miệng có chút tức giận

"Tại sao? "

"Sao cơ?? ". Hạ Trúc Băng cau mày

Trịnh Diễm Phàm ôm cô vào lòng, tựa vào khuôn ngực rắn chắc

"Tại sao phải ép bản thân mình, em là con gái, không cần phải quá mạnh mẽ"

"Anh mặc kệ, trước những người khác em mạnh mẽ như thế nào. Nhưng trước mặt anh em không cần phải cố gắng như vậy "

"Em cứ yếu đuối. Anh sẽ thay em mạnh mẽ, bảo vệ em. Như vậy, có được không??"

Trịnh Diễm Phàm vừa nói vừa vỗ nhẹ vào lưng cô tựa như an ủi. Nụ cười trên mặt Hạ Trúc Băng cứng lại. Nước mắt cũng thi nhau rơi xuống. Chiếc áo sơ mi màu đen bị ước một mảng

Không biết qua bao lâu, người trong lòng đã nín khóc. Người mùi hương đặc trưng của riêng anh, bắt giác khiến cô cảm thấy an tâm, chìm vào giấc ngủ

Nhẹ nhàng đặt cô xuống giường, sửa sang gối, kéo chăn đắp cho cô, anh đưa ngón tay lau đi giọt nước mắt còn vương trên má. Nhìn cô ngủ, Trịnh Diễm Phàm con người xệt qua tia u ám. Nhanh chóng bước ra ngoài

Buổi sáng nắng chiếu qua cửa sổ. Người trên giường vẫn còn cuộn mình trong chăn

Trịnh Diễm Phàm đem thức ăn đến, đặt vào tủ nhỏ cuối giường. Sau đó đến bên người còn đang ngủ kia. Ánh mắt cứng chịu sùng nịnh, ngất yêu chiếc mũi nhỏ

"Heo nhỏ, em mau dậy đi. Không, sẽ muộn đó "

Hạ Trúc Băng từ trên giường ngồi dậy, đầu cúi xuống làm người ta không thấy rõ cảm xúc của cô lúc này

Trịnh Diễm Phàm cười ôn nhu, xoa đầu cô

"Được rồi, mau rửa mặt, rồi ăn sáng. Anh đưa em vào trường "

Trịnh Diễm Phàm vừa xoa người, đã nghe phía sau lên tiếng

"Tại sao?? "

Trịnh Diễm Phàm ngạc nhiên xoay ngừng lại "Sao thế? "

"Tại sao anh lại tốt với tôi như vậy "

Trịnh Diễm Phàm nhăn mày "Anh không tốt với em, thì tốt với ai? "

"Vậy tại sao.... Tại sao lại là tôi". Hạ Trúc Băng giọng nói mang chút run rẩy. Hai tay nắm chặt chăn. Ngẩng đầu lên đã là nước mắt đã chảy dài

"Tại sao lại là tôi??? Bao nhiêu phụ nữ như vậy, đẹp hơn tôi, hiền lành, dịu dàng, tốt hơn tôi... Tại sao anh lại chọn tôi"

Trịnh Diễm Phàm nhanh đến bên cạnh, một chân khụy lên giường. Ôm lấy Hạ Trúc Băng vào lòng

"Anh không biết... Kì thực đến anh cũng không biết sao mình lại tốt như vậy với em"

"Nhưng thế giới của anh, chỉ có phân biệt. Chính em và không phải là em"

"Anh nghĩ có phải hay không anh điên rồi?? "

"Em không phải người tốt, anh biết. Anh cũng chẳng phải kẻ tốt lành. Bàn tay anh dính đầy máu tanh.. Tiểu Băng, anh kinh khủng như vậy, giết người không gớm tay. Nếu em đã là kẻ máu lạnh, thì anh đây cũng là Quỷ vương của hắc đạo. Anh không tin có người máu lạnh hơn quỷ vương. Chúng ta, trời phối một đôi. Vậy em có chê anh không?? "

"Em... ". Hạ Trúc Băng nói hết đã bị cướp lời

"Em không cần phải chấp nhận bây giờ. Anh sẽ đợi em. Anh chờ em. Cho anh một cơ hội yêu em. Có được không? "

Hạ Trúc Băng mím môi. Nặng nề gật đầu

Trịnh Diệc Phàm nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt vurun trên má. Đặt một nụ hôn lên môi mềm mại

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Rắc rối

Trước cổng học viện, Hạ Trúc Băng bước xuống chiếc xe limousine sang trọng, còn quay lại mỉm cười với người bên trong xe

Chỉ là nhếch môi một cái. Cũng làm mọi người đứng hình. OMG. Bọn họ thấy gì vậy nè?? Băng son mỹ nhân là đang mỉm cười sao

Có người không tin được mà dụi mắt mình. Nếu không phải ai ai cũng kinh ngạc như thế, thì bọn họ còn nghĩ là hoa mắt

Chính Death cũng ngạc nhiên không kém. Đội trưởng thế mà cười với người khác ngoài bọn họ

Sau khi quay lại, Hạ Trúc Băng nhũn mày. Gì thế này?? Bộ mình lạ lắm sao??? Bỏ qua sự kinh ngạc của mọi người, Hạ Trúc Băng đến trước Death. Nhìn họ cũng như thế, không kìm được hỏi

"Sao thế?? Có chuyện gì sao?? "

Mà bọn họ lúc này mới kịp hoàn hồn vừa lắc đầu lại vừa gật đầu làm Hạ Trúc Băng khó hiểu

Nhưng cô vẫn bình tĩnh đi vào trong. Ở cạnh nhau lâu như thế làm sao bọn họ không biết. Mỗi khi cô cười vui vẻ như thế, thì trong lòng cô đang nổi sóng. Cô ấy luôn như thế. Nhiều khi họ mong cô ấy luôn tùy hứng. Vui cứ vui, buồn cứ buồn. Không lo, không nghĩ

Hạ Trúc Băng làm sao không biết trong lòng bọn họ nghĩ gì. Chỉ là cô một mình đã thành thói quen rồi. Một thói quen đáng sợ). Cô lại không muốn người khác nhìn thấy mình đau khổ. Hay là bởi người kia, cô đều không muốn. Cô không cần thương hại. Chỉ cần một người thật lòng. Một đời, một kiếp, một đôi người. Đó là điều ai cũng mong muốn

Nhưng, phải chăng với cô là quá xa xỉ. Cô cũng không thể tin Trịnh Diệc Phàm, tri nhân, tri diện, bất tri tâm. Lòng người như mò kim đáy biển.

Có lẽ, giống như Lương Cung Bằng nói, cô quá mạnh mẽ. Đến mức có thể, không cần người khác bảo vệ. Sai rồi. Sau khi nghe Trịnh Diệc Phàm nói, cô mới nhận ra. Ở một góc khuất nào đó trong tim, bản thân đang gào thét để mình ngừng một mình như thế

Nhưng mạnh mẽ thì sao. Chẳng sao cả, khi gặp chuyện, người ta sẽ vì mình là phụ nữ mà bỏ qua sao?? Không. Trước khi chờ người khác đến giúp, thì hãy tự mình lo cho bản thân mình trước đi. Mình không thương bản thân mình, thì người ta sao có thể thương mình được, không biết thương bản thân mình, thì làm sao biết thương ai được

Do đó, cô không muốn mình lụy tình. Cô không muốn mình yếu đuối, rơi lệ quá dễ dàng. Bản thân phải mạnh mẽ thì mới có thể giúp người mình yêu. Nhưng điều này, có mấy ai hiểu:))

Giờ học ở khu A như bao trường học khác ở Nhật Bản. Hạ Trúc Băng năm nay chính là năm nhất đại học. Cùng Hàn Vũ Thiên ở Nightfall chính là chủ tịch và phó chủ tịch hội học sinh. Tuy nhiên, Hạ Trúc Băng học ở hai khu là chuyện không ai biết. Vì K hành tung bí ẩn cho dù thấy chưa chắc đã là diện mạo thật. Cô học ở khu A, một phần vì Lương Cung Bằng chờ hán đến đây, cô có thể sắp xếp mọi thứ cho tương lai của Lương gia. Bây giờ nghĩ lại, thật đúng là ngu xuẩn

Còn một phần kia, đương nhiên là nếu ở một bên sẽ rất nhàm chán rồi

Hạ Trúc Băng ngồi trên giảng đường. Một tay chống cằm, một tay nghịch mái tóc suôn dài đến vai. Mắt khép hờ. Bộ dạng hết sức lười biếng. Lại mang về người lạ chớ gần, nên không ai có lá gan bén mảng lại gần cả. Mọi người đều là cách cô một khoảng trống

Đột nhiên, ba bóng đen thù lù xuất hiện, che đi ánh sáng của Hạ Trúc Băng. Làm cô khó chịu nhũn mày. Mắt phượng khẽ nhũn lại, mở mắt ra đã thấy ba gương mặt không mấy thiện cảm đang nhìn mình

Hạ Trúc Băng khẽ nhếch môi. Khoanh tay trước ngực, tùy tiện tựa vào thành ghế. Ba người nọ nhìn thấy vẻ mặt như xem kịch của Hạ Trúc Băng thì muốn phát điên lên. Trong đó, một người nhìn không được. Quát

"Con nhỏ nhà quê này, cô mà cũng dám mơ tưởng đến Trịnh gia. Nên biết điều mà rời khỏi Trịnh Diệc Phàm đi"

"A. Thế các người là gì của Phàm mà có thể ra lệnh cho tôi"

Nghe một tiếng Phàm đã làm ba cô nàng tức điên lên. Bọn họ tuy không giàu có bằng Trịnh gia, chí ít cũng là một thiên kim, một phượng hoàng. Nay lại bị một con gà rừng lên mặt. Bọn họ có thể nuốt trôi sao

"Một con gà rừng cũng muốn bay lên đầu cành làm phượng hoàng à. Hừ, Trịnh Diệc Phàm là người yêu của Thanh Nhã. Cô còn dám bén mảng lại gần"

"Tiểu Tuệ, biết đâu là hiểu lầm. Hai người họ chỉ quen biết. Mình tin Phàm, không làm chuyện có lỗi với mình"

Hạ Trúc Băng trong lòng thầm nghĩ. Cô Thanh Nhã này quả nhiên lợi hại. Một câu thể hiện mình rộng lượng lại khẳng định quan hệ của cô ta cùng Trịnh Diệc Phàm

Chẳng qua, lòng Hạ Trúc Băng dao động, dù đúng hay sai cô cũng nên giải quyết chuyện này

Vừa suy nghĩ, điện thoại lại reo lên. Người gọi chính là Trịnh Diệc Phàm. Hạ Trúc Băng nhếch mép. Cô còn đang nghĩ không biết nên làm sao cho tốt. Bây giờ xem ra người ta tự dâng tới miệng rồi

Hạ Trúc Băng bấm loa ngoài, để mọi người đều nghe được

"Alo. Phàm, có chuyện gì không?? "

Người đầu dây bên kia có hơi giật mình, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh

"Không. Anh muốn dẫn em đi ăn trưa. Em rảnh không???"

"Đi ăn trưa. Trịnh Diệc Phàm, anh đi với em, bạn gái anh thì sao?? "

"Bạn gái? Bạn gái anh chính là em. Ngoài em ra thì còn ai chứ "

"A. Thế thì Hứa Thanh Nhã, không phải cô ta là bạn gái anh sao. Chuyện này ai cũng biết? Nên em và anh.... Có vẻ không hay cho lắm "

"Hứa Thanh Nhã??? Là ai thế. Anh chưa nghe bao giờ. Tiểu Băng thật oan uổng quá. Mọi tâm tư anh đều dồn vào em làm sao mà lại có bạn gái...."

"Thư ký của anh đã điều tra ra. Đây là cô ta tự nhận. Anh còn chưa biết cô ta. Không đúng, có gặp một lần ở bữa tiệc, nhưng anh không biết cô ta. Nhiều nhất chỉ biết là thiên kim Hứa gia"

Hứa Thanh Nhã cũng hai người kia gương mặt trắng bệch, hoảng sợ. Đang cố bình tĩnh lại bị câu tiếp theo làm cho phát run

"Tiểu Băng em đang trong trường à"

"Đúng "

"Mọi người hãy nghe đây. Tôi, Trịnh Diệc Phàm, chỉ yêu mình Hạ Trúc Băng tuyệt đối không có người thứ hai. Nếu không sẽ thân bại danh liệt, trời đất bất dung. Nếu tôi biết ai muốn li gián chúng tôi, tôi sẽ cho kẻ đó. Muốn chết cũng không được chết"

Các nàng tham gia facebook có thể tham gia group

<https://www.facebook.com/groups/1410252909089455/>

Để đọc các truyện sủng các loại hoặc truyện tự mình sáng tác. Bao hay

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Cắt bỏ cái đuôi

Hạ Trúc Băng rời đi. Để lại Hứa Thanh Nhã sau lưng đang bốc khói kia. Hôm nay cô làm cô ta bẽ mặt. Cô ta sẽ không bỏ qua, như vậy thì đã sao. Cô chính là muốn xem, cái hồ lô của vị đại tiểu thư này có gì

Hạ Trúc Băng rời Nightfall, bắt một chiếc taxi rời đi. Chỉ là.... Cô đi đâu, chính cô cũng không biết, tùy tiện nói một địa điểm. Hạ Trúc Băng lười biếng chóng cảm, mắt mờ mờ nhìn ra ngoài cửa sổ

Taxi dừng lại, Hạ Trúc Băng thanh toán tiền taxi, quay lại hóa ra là mình đến Trịnh thị tập đoàn. Hạ Trúc Băng chau mày. Sao cô lại đến đây. Thôi kệ, đã

đến thì và ăn miếng bánh, uống miếng trà

Hạ Trúc Băng bước vào trước bao con mắt ngỡ ngàng của mọi người. Bọn họ chưa bao giờ thấy ai xinh đẹp như vậy. Đồng phục Nightfall hẳn là một thiên kim hay là người có IQ khủng.

Hạ Trúc Băng không hề để tâm đến mọi người. Bước đến chỗ cô lễ tân đang ngây ngốc nhìn mình

" Cho tôi hỏi Trịnh tổng có ở đây không?? "

Cô lễ tân như mới được gọi hồn về. Lấp ba lấp bắp

"Trịnh... Trịnh tổng..... Đang có cuộc họp ạ"

Cô lễ tân vừa dứt tiếng. Thang máy kêu ting một tiếng thấy Trịnh Diệc Phàm giận dữ bước ra. Ngón tay thon dài đang nói lỏng chiếc cravat. Từ thang máy có một cô gái hốt hải theo sau.

"Phàm... Phàm.. Anh chờ em". Cô gái gương mặt tái nhợt. Chiếc váy đỏ cao quá gối. Cũng đôi giày cao gót đỏ. Bộ ngực phập phồng mê người. Cô ta chạy đến níu lấy áo khoác của Trịnh Diệc Phàm

Bị níu lấy áo, anh ta đã cau có lại càng khó coi. Anh ghét nhất phụ nữ khác chạm vào đồ của anh. Trịnh Diệc Phàm dừng lại, xoay người quăng chiếc áo khoác vào cô ta. Cô gái nóng bỏng, mặt đỏ ửng xuống đất. Vì mang giày quá cao có lẽ là cô ta bị chật chân không đứng dậy được. Không hiểu sao, Hạ Trúc Băng lại cảm thấy hả dạ

Cô lễ tân nhỏ giọng:

" Đàng đời cô ta. Lâu nay mặt dày đeo bám sếp nhà mình. Rồi ra về nữ chủ nhân. Giờ thì một phen đẹp mặt "

Cô lễ tân gật gù làm Hạ Trúc Băng không thể nhịn cười. Cô cười khúc khích. Chỉ vậy thôi cũng khiến mọi người ngẩn ngơ. Nhận thấy điều khác thường Trịnh Diệc Phàm quay sang cái tâm điểm chú ý kia. Thì thấy cô gái của mình đang bắt chéo chân trên ghế cao, ôm bụng cười khúc khích

Trịnh Diệc Phàm không nghĩ ngợi, bất chấp mọi ánh mắt bước đến ôm lấy cô gái đang là tâm điểm kia. Giam đầu cô vào bờ ngực rắn chắc của mình.

" Tại sao lại đến đây. Không phải là anh đến đón em sao. Hay là nhớ anh rồi"

Hạ Trúc Băng đen mặt. Tên này tro trên mặt dày ngay trước đám đông luôn sao

Cô nàng nóng bỏng cũng đen mặt. Người mà cô ngày đêm theo đuổi, giờ lại đang ôm người khác. Cô không cam tâm. Chỉ có cô mới xứng với Trịnh Diệc Phàm. Cấn răng chịu đau cô bước đến la ó

" Cô.. Cái đồ hồ ly tinh... Phàm là của tôi sao cô dám. "

Cô nàng định giáng xuống một bạt tay, nhưng nhanh chóng bị Trịnh Diệc Phàm bắt lại xô cô ta lần nữa ngã nhào ra đất. Trịnh Diệc Phàm nhanh chóng kéo tay Hạ Trúc Băng bỏ đi. Chỉ để lại mấy chữ

" Lấy lại. Đốt bỏ. Quăng ra"

Một người đàn ông mặc đồ đen, bước đến lấy lại chiếc áo khoác từ tay cô ta. Hai người khác nhanh chóng đem cô ta quăng ra khỏi công ti

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tàn Quyết Phong

Trịnh Diệc Phàm kéo Hạ Trúc Băng lên xe. Ôm cô vào lòng mình. Vuốt lên mái tóc cô. Hạ Trúc Băng đen mặt. Tên này, hẳn xem cô là thú nuôi hay sao. Trịnh Diệc Phàm đưa mắt nhìn Hạ Trúc Băng, mãi lúc sau mới lên tiếng

"Sao em lại đến sớm thế. Không phải đang trong trường sao"

Hạ Trúc Băng đáp

"Thì sao. Tôi đến tìm anh sớm hơn không được sao"

Trịnh Diệc Phàm không che dấu vẻ vui mừng, toe toét cười. Người đàn ông này có phải hay không quá là giống con nít đi.

"Bây giờ chúng ta đi đâu?? "- Hạ Trúc Băng hỏi

"Em muốn đi đâu thì đi đó"- Trịnh Diệc Phàm đáp,mắt không rời khỏi cô, tay thì vẫn tiếp tục vuốt ve đầu cô

Di động đột nhiên reo. Hạ Trúc Băng mở ra xem, là Thiên Nhị đánh tới. Cô nhăn mày, không có việc quan trọng họ sẽ không gọi cô. Trịnh Diệc Phàm vốn đã biết thân phận cô nên cũng không cần kiên kị. Cô thản nhiên bắt máy, Trịnh Diệc Phàm nhướn mày. Cô như vậy thản nhiên trước mặt hắn sao

"Alo, tôi nghe"

"Tiểu Băng cậu đang ở nơi nào???" "- Hồng Thiên Nhị không giấu được kích động

"Chuẩn bị ăn trưa. Sao thế???" "

"Tần ca ca về nước rồi. Cậu có đến đón không "

Hạ Trúc Băng mới chợt nhớ ra, gần đây nhiều việc nên cô quên mất

"Phong ca ca về nước, tớ quên mất tớ đến ngay. Các cậu đang ở đâu. Tớ liền đến ngay"

"Sân bay quốc tế. Cậu mau đến nha. "

"Được tớ đến ngay"

Hạ Trúc Băng còn đang vui mừng, quay qua liền thấy Trịnh Diệc Phàm đen mặt.

"Sao thế. " Hạ Trúc Băng hỏi

"Không có gì"- Trịnh Diệc Phàm lắc đầu- " Anh đưa em đến sân bay đón hắn"

"Được"- Hạ Trúc Băng đáp.

Trịnh Diệc Phàm không thích Phong ca ca sao. Bọn họ đã nhận thức nhau sao

Sân bay quốc tế

Mọi người đang xôn xao. Nơi nào xuất hiện các mỹ nữ như thế làm họ hâm mộ không thôi.

"Các người nói xem. Làm sao trên đời lại có người đẹp như vậy. Không chỉ một mà những ba người nha"

Một người khác lại la lên

"Người xem lại có thêm một người đẹp kìa"

Hạ Trúc Băng cùng Trịnh Diệc Phàm bước xuống lập tức thành tâm điểm của mọi người

"A người kia không phải là Trịnh tổng Trịnh Diệc Phàm sao. Cô gái kia hẳn là bạn gái hắn đi"

Trịnh Diệc Phàm về nước không lâu. Sau khi mở hợp báo liền trở thành nam nhân mà mọi người muốn cưới nhất. Trên người luôn có khí tức vương giả, cao cao tại thượng cho cảm giác người lạ chớ gần. Hạ Trúc Băng cũng không kém cạnh, mang vẻ mặt băng sơn mỹ nhân, khi nở nụ cười lại là mặt trời chói chang, làm người khác không thể rời mắt. Hai người đều là băng sơn, tưởng chừng sẽ đẩy nhau nhưng lại hợp nhau vô cùng

Hạ Trúc Băng thấy bọn người Thiên Nhị nhanh chóng chạy đến

"Tiểu Băng cậu bây giờ mới đến sao"- Hàn Vũ Thiên nói

"Xin lỗi, đường kẹt xe quá"- Hạ Trúc Băng cười

Hồng Thiên Nhị không nói gì nhìn vào Hạ Trúc Băng cùng Trịnh Diệc Phàm. Hạ Trúc Băng mới nhận thức được có gì không đúng theo tầm mắt Hồng Thiên Nhị nhìn đến. Trịnh Diệc Phàm gắt gao nắm tay cô không buông. Cô ngược lên nhìn hắn. Mối hận nếm thành đường đắng, nửa chữ cũng không nói.

Hàn Vũ Nhất la lên

"A. Tần ca ca kìa"

Tần Quyết Phong bước ra, khóe miệng mang theo nụ cười chông chênh như ánh mặt trời làm cho bao thiếu nữ tan chảy. Mà cũng chỉ có bọn người Hạ Trúc Băng biết nụ cười đó đáng sợ đến mức nào

"Mọi người đến đón ta. Ta thật là cảm động nha"- Tần Quyết Phong cười nói. Tần mất chuyển từ bọn người Hạ Trúc Băng đến hai bàn tay đan vào nhau của Trịnh Diệc Phàm và Hạ Trúc Băng. Chỉ mình cô biết, khi Tần Quyết Phong đi đến, sắc mặt Trịnh Diệc Phàm càng khó coi, nhanh chóng xiết chặt tay cô, như sợ buông lỏng cô sẽ chạy đi mất

"Vị này là..."- Tần Quyết Phong nhìn Trịnh Diệc Phàm

Trịnh Diệc Phàm lên tiếng, giọng nói nghe mùi thuốc súng

"Tôi là vị hôn phu của cô ấy"

"A" Tần Quyết Phong vẫn tươi cười trên mặt. Nhưng tay đã nhanh chóng捏 hai má Hạ Trúc Băng

"Tiểu Băng Băng, em cũng quá tàn nhẫn đi. Không phải lúc trước em bảo lớn lên sẽ lấy anh sao. Mới đây đã có vị hôn phu rồi, em nói xem anh sống làm sao đây"

"Anh buông em ra đi. Đau quá. Anh sống thế nào thì liên quan gì em"

Tần Quyết Phong bày bộ mặt tội nghiệp, ôm Hạ Trúc Băng vào lòng

"Tiểu Băng Băng em đây là tôn thương anh nha"

"Mặc kệ anh, không nhanh lên em đói quá rồi. Nếu không vì anh thì giờ này e đã no nê rồi. Nhanh đi ăn em đã đặt nhà hàng rồi"- Hạ Trúc Băng cáo trạng

Trịnh Diệc Phàm một câu cũng không nói đến mặt nhìn bọn họ. Hạ Trúc Băng cảm thấy lạnh sống lưng quay sang thì thấy người bên cạnh tỏa ra hàn khí. Cô cười hi hi

"Đừng lo"- Tay siết chặt lấy Trịnh Diệc Phàm. Về mặt hấn mới hòa hoãn một chút

Tần Quyết Phong lên tiếng mặt hấn còn đen hơn lúc trước.

"Tiểu Băng Băng, em..... dạo này thế nào?? Có tốt hay không "

Hạ Trúc Băng đáp như không phải chuyện của mình

"Ở trong phòng, không ăn cơm, không gặp ai"

Rồi liếc Tần Quyết Phong một cái

"Thế... Một lát có đi ăn hay không..."

Hạ Trúc Băng giao hoạt cười

"Cái đấy còn phải xem"

"A"- Tần Quyết Phong kêu một tiếng rồi thở dài, quay lưng đi vào xe. Hạ Trúc Băng bị Trịnh Diệc Phàm ôm ngang hông đi vào xe. Bọn người Hồng Thiên Nhị lại cười trộm xem kịch vui

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Gặp lại bạn cũ

Thất Tùng lâu là nhà hàng Hoa nổi tiếng Tokyo, cũng là một phần trong chuỗi tập đoàn Hạ gia

Một chiếc Lamborghini dừng trước thảm đỏ trải dài của Thất Tùng lâu. Một người đàn ông đẩy cửa xe bước ra. Mái tóc bông bênh lãng tử, bộ vest đen càng làm anh ta trở nên cuốn hút. Hai hàng phục vụ cả nam lẫn nữ đứng hai bên trải dài đến tận cửa ra vào, cùng đồng thanh "Giám đốc", cúi người 90 độ. Không ai dám ngăn đầu lên, Hạ Thiên Ân thường ngày dù khó tính nhưng luôn mỉm cười với mọi người, không biết hôm nay ai động vào đại gia này làm hấn ta nhưng ác quỷ đến từ Tula điện ngục

Hạ Thiên Ân bước vào Thất Tùng lâu, đến thẳng thang máy không thèm để ý đám người đang gặp người kia. Bọn họ như được ân xá thả phào

Hạ Thiên Ân lên thẳng tầng 7 của Thất Tùng lâu. Đến Phòng Thất Tùng, căn phòng lớn nhất của Thất Tùng lâu. Hệ thống Thất Tùng lâu có 7 tầng như tên gọi. Chính giữa mỗi tầng là một cây tùng cao đựng nóc.

Tầng trệt là tầng dành cho những người khách ăn hàng ngày. Từ tầng hai trở lên là phòng dành riêng. Muốn lên tầng cao tương đương với giá cao. Muốn lên được mỗi tầng của Thất Tùng lâu tùy thuộc thẻ V. I. P của từng người. Giống như trong các khu mua sắm thẻ V. I. P là thẻ được tích lũy tiền mà thành

Hạ Thiên Ân đến nơi cao tầng của Thất Tùng lâu, mở cánh cửa phòng đặc biệt nhất của Thất Tùng lâu. Death, Trịnh Diệc Phàm, Tần Quyết Phong đang ngồi quây quanh bàn tròn đồng loạt quay sang nhìn người vừa đẩy cửa vào. Hạ Trúc Băng tươi cười, bước đến kéo tay Hạ Thiên Ân

"Anh hai, nhanh lên mọi người đang chờ anh"

Hạ Thiên Ân ngồi vào chiếc ghế cạnh Hạ Trúc Băng, ánh mắt hình viên đạn nhìn tên đáng ghét Tần Quyết Phong đang tươi cười kia. Hạ Trúc Băng thấy anh hai mình bày bộ dạng cô vợ nhỏ ủy khuất thì phải cố nhịn cười

Một lát sau, phục vụ mang thức ăn lên. Trịnh Diệc Phàm mang bao tay bóc vỏ tôm, gỡ lớp da gà đi rồi bỏ vào chén của Hạ Trúc Băng

Tần Quyết Phong ngậm đôi đũa nhìn hai người ân ái rồi lại nhìn Hạ Thiên Ân đang cầm đầu ăn rồi thờ dài.

Hàn Vũ Nhất ho nhẹ một tiếng, quay sang Tần Quyết Phong

"Phong ca ca, anh dự định ở đây đến bao giờ???"

"Cũng chưa biết nữa. Lần này đến Nhật để giải quyết một số việc."- Tần Quyết Phong trả lời "Này Vũ Nhất, hình như em không mong anh đến thì phải"

Hàn Vũ Nhất bấu môi

"Tự anh nghĩ vậy thôi"

"Em.. Em... "

"Được rồi, Vũ Nhất cậu đừng chọc Phong ca ca nữa anh đáng thương lắm rồi"- Hạ Trúc Băng lên tiếng

"Tiểu Băng Băng đến em cũng ăn hiếp anh"- Tần Quyết Phong khóc rống, quay sang Hạ Thiên Ân

"Ân Ân, cậu xem.. "- nói được nửa chừng bất gặp ánh mắt giết người của Hạ Thiên Ân liền đem tất cả nuốt vào bụng. Sao hắn lại quên tên này rất bảo hộ em gái nhà. Xem ra hắn đơn thân độc mã ở đây rồi

Một bàn tay trắng trẻo vỗ vỗ đầu Tần Quyết Phong

"Ngoan nào. Ngoan nào"

Tần Quyết Phong quay sang mắt long lanh ôm lấy Hàn Vũ Thiên

"Huhu Vũ Thiên, chỉ em là tốt với anh "

Những người khác đen mặt. Tên này 29 tuổi đầu mà như con nít thế kia

Sau khi dùng cơm, bọn họ xuống tầng một bỗng nghe tiếng gọi lại

"Hạ Trúc Băng là cậu phải không?? "

Hạ Trúc Băng cùng mọi người quay lại liền thấy một thanh niên tuấn tú bước đến

"Xin hỏi, anh là.... "- Hạ Trúc Băng cau mày hỏi

"Trúc Băng, cậu quên rồi sao??? Tớ là Trương Thiên Dật"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Chịu trách nhiệm

"Trương Thiên Dật???"

"Phải, chúng ta từng học chung lớp 11 cùng nhau"

Trong đầu Hạ Trúc Băng đột nhiên nhớ đến hình ảnh một chàng trai như hoa đã đưa cô đi dạo khắp Hokkaido.

Do đặc thù công việc nên cô chuyển đến đó. Không như Kyoto, mọi người ở Hokkaido đặc biệt vui vẻ, thân thiện. Chính cô cũng yêu thích nơi đó. Đó cũng là lần đầu cô ăn cá. Cá ở đó khá ngon, nhưng chỉ một lần thôi vì cô vốn không thích cá

"À tôi nhớ rồi. Cậu dạo này thế nào??"

"Tôi đang là cảnh sát ở trụ sở Tokyo này. Cậu thì sao"

"Làm thư ký"

"Bọn tôi đang họp lớp. Cậu vào tham gia nhé?? Bọn tôi vừa nhắc tới cậu"- Trương Thiên Dật nở nụ cười nhiệt tình

"Xin lỗi, hiện giờ tôi có việc. Để khi khác nhé"- Hạ Trúc Băng từ chối

Trương Thiên Dật thoáng qua vẻ mặt mất.

"Không sao, đây là số của tôi khi nào rảnh call tôi nhé. Có thể cho tôi số của cậu không để tiện liên lạc"

"Ừ. Được"- Hạ Trúc Băng vẫn ngây thơ đưa Trương Thiên Dật số điện thoại của mình không biết người nào đó đang phát hỏa đằng sau

Hai người vào xe. Suốt đường đi người nào đó đen mặt. Hít một hơi thật sâu như lấy dũng khí

"Trúc Băng"

"Hờ"- Người nào đó hồ hững trả lời làm tim Trịnh Diệc Phàm đập nhanh hơn

"Tên đó.... Hai người là như thế nào???"

Hạ Trúc Băng quay sang nhìn Trịnh Diệc Phàm đáp

"Là từng có lần học chung...."

"Làm phi vụ à"

"Ừ. Sao thế"- Hạ Trúc Băng hỏi

"Không.... Không... Không có gì"- Nhìn Trịnh Diệc Phàm luống cuống Hạ Trúc Băng lại thấy buồn cười. Nhích lại gần Trịnh Diệc Phàm, giọng điệu trêu chọc

"Anh ghen.."

Trịnh Diệc Phàm mím môi nhìn cô. Tay vươn lên bắt gáy cô, đặt môi mình lên đôi môi mềm mại của cô, điên cuồng cắn mút, cuồng dã, chiếm hữu đến lúc cô hô hấp không thông mới thả ra

"Ừ anh ghen. Những con ong bướm bay quanh em, anh chỉ muốn diệt hết chúng"

"Em là của anh, ai cũng đừng mơ tưởng"

Hạ Trúc Băng cắt giọng trêu chọc

"Từ bao giờ em là của anh thế"

Trịnh Diệc Phàm ngây người một lúc sau đó tươi cười

"Thế thì em không phải của anh, thế thì anh là của em được rồi. Nhưng mà tiểu Băng à, người ta thuộc về em rồi thì em không được trêu hoa ghẹo nguyệt bỏ rơi người ta nha"

Trịnh Diệc Phàm vừa nói vừa như con chó nhỏ cọ cọ đầu vào hõm cổ Hạ Trúc Băng. Hạ Trúc Băng nằng như đều là ý cười

"Vô sĩ"

Trịnh Diệc Phàm là lưới. Vô sĩ lấy được vợ thì hẳn ngại ngừng gì. Hai người tình tình tứ tứ chỉ tội cho thư ký cùng tài xế ngồi trên nổi hết da gà. Giám đốc của bọn hắn, giám đốc lạnh lùng cao ngạo của bọn hắn đâu rồi....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Trương Thiên Dật quay trở lại phòng ăn, môi khẽ nhếch

"Khi này tôi đã gặp lại Hạ Trúc Băng"

Đám người trong phòng đang nói chuyện rôm rả bỗng im lặng. Bất chợt có tiếng cười

"À là con nhỏ nhà quê, khi cấp ba đã chuyển đến học với chúng ta vài tháng sau"

"Con nhỏ ấy cũng dễ thương phết ấy. Chúng ta cứ trêu đùa nó mà cứ nghĩ chúng ta tốt với nó cơ chứ"

"Thiên Dật, cậu như vậy là không tốt. Sao không mời bạn cũ vào đây chứ"

Trương Thiên Dật hừ một tiếng

"Có, nhưng cô ta không chịu vào đây. Bên cạnh cô ta có nhiều người có vẻ là đại gia cơ đấy"

"Cóc ghè muốn ăn thịt thiên nga. Chẳng phải bố cậu có tổ chức bữa tiệc hay sao. Mời cô ta đi để chúng ta có dịp mở rộng tầm mắt"

Trương Thiên Dật cười sáng khoái

"Được. Không thành vấn đề. Haha"

Hạ Trúc Băng cùng Trịnh Diệc Phàm về đến nhà đã nhận được điện thoại của Trương Thiên Dật

"Alo. Thiên Dật có chuyện gì không?? "

Đầu kia Trương Thiên Dật mỉm cười

"Ngày mai là sinh nhật của mình. Không biết cậu có thể đến dự không?? "

"Ngày mai sao... "

"Phải là ngày mai. Chúng ta lâu ngày không gặp giờ có dịp tụ họp không lẽ lại từ chối tở sao"

"Được ngày mai mình sẽ đến"

Giọng Trương Thiên Dật mừng rỡ

"Được mình sẽ gửi thiệp mời cho cậu. Cậu gửi địa chỉ cho mình nhé"

"Được "

Trịnh Diệc Phàm chống tay lên thành sofa ôm lấy đầu nhìn Hạ Trúc Băng

" Thế nào?? "

" Tên họ Trương muốn mời em dự sinh nhật của hắn"

"Oh. Ngày mai sao? "

"Phải "

Trịnh Diệc Phàm vẫn duy trì phong thái nhìn Hạ Trúc Băng cười

"Em biết về gia đình hần ta không?? "

Hạ Trúc Băng nhướn mày, lấy tách cafe trên bàn bỏ lại một câu "Không quan tâm " cho Trịnh Diệc Phàm rồi thưởng thức ly cafe của mình

Trịnh Diệc Phàm không để ý, cười. Xem ra hần không cần phải lo lắng. Cô nàng này căn bản không đặt hần ta vào mắt

Ở bên kia

Cả bọn nhón nháo chờ đáp án từ Trương Thiên Dật

Hần ta chỉ mỉm cười nhìn mọi người đang ngóng tin

"Ngày mai cô ta sẽ đến"

Cả bọn đua nhau cười ngày mai cô ta sẽ là trò cười cho thiên hạ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Trương gia là một gia tộc có máu mặt trong giới chính trị. Sinh nhật con trai bảo bối của Trương gia chính là cơ hội để làm quen với những nhân vật tầm cỡ

Biệt thự Trương gia lúc này đã có những siêu xe nối dài ngay ngắn. Bên trong là bữa tiệc buffet toàn cao lương mỹ vị

Trương Thiên Dật cùng cha, Trương Mậu Sinh bước xuống từng bậc cầu thang trong sự trầm trồ của mọi người. Không thể không nói tên Trương Thiên Dật này lớn lên là một mỹ nam nha. Bộ vét đen lịch lãm, một nụ cười của anh ta cũng làm bao thiếu nữ ngây ngất

Vì đây là một bữa tiệc lớn làm sao thiếu những tai to mặt lớn được. Hứa Thanh Nhã cũng được mời đến, đắm chìm trong sự xa hoa tráng lệ này. Đám bạn bên cạnh bước lên nịnh hót

"Tiểu Nhã cậu xem, chỉ có nơi xa hoa này mới xứng với thân phận của cậu"

Bạn học Tiểu Tuệ bên cạnh nịnh nọt. Cả đám theo sau liên phụ họa

"Phải phải. Trương Thiên Dật là con cưng của Trương gia. Ở bên cạnh cậu ta thì thật là sung sướng a"

"Phải đó, phải đó. Tiểu Nhã, cậu không những quen biết Trịnh Diệc Phàm mà còn quen biết Trương Thiên Dật. Không hổ danh là mỹ nữ của chúng ta"

Hứa Thanh Nhã vẫn cười dịu dàng. Nhưng trong lòng đầy oán hận, cô ả Hạ Trúc Băng đó làm cô bề mặt cũng may bọn họ mù quáng tin tưởng cô. Bọn ngốc này nhìn thấy lợi ích là nhào vô như thế

Trên xe Hạ Trúc Băng lười biếng chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ. Bữa tiệc sinh nhật của họ Trương, nếu không phải là papa muốn cô đi thì cô cũng lười phải đồng ý.

Trịnh Diệc Phàm nhìn cô gái nhỏ lười biếng kia mỉm cười cưng chiều

"Sao thế. Không thích thì không cần phải đến"

Hạ Trúc Băng quay sang thờ dài

"Phải đi thôi Papa đã đích thân yêu cầu"

Trịnh Diệc Phàm nhìn Hạ Trúc Băng, sau đó cô mở miệng

"Anh đi trước đi. Em và Tuyết Nhi mua y phục rồi sẽ đến sau"

Trịnh Diệc Phàm liếc mắt nhìn người tên Tuyết Nhi rồi lại nhìn Hạ Trúc Băng sau đó gật đầu đáp ứng

"Được "

Đề hai người Hạ Trúc Băng ở cửa hàng, sao đó không cam tâm rồi đi. Tuyết Nhi ở một bên bây giờ mới lên tiếng

"Trúc Băng, tôi thấy cô không đi làm diễn viên quả thật đáng tiếc. Nếu không phải sớm biết trước, tôi còn tưởng cô và hắn là một cặp hon đấy. Chàng chàng thiếp thiếp thật khiến người ta nổi da gà"

Hạ Trúc Băng không nói gì liếc nhìn Tuyết Nhi sau đó mở miệng

"Vào trong chọn y phục đi"

Tuyết Nhi nhún vai, theo Hạ Trúc Băng vào trong

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Kinh diễm

Trịnh Diệc Phàm bước vào cửa lớn Trương gia khiến mọi người một phen chấn động. Trịnh tổng trước nay là người không thích ồn ào. Nay lại đến đây, Trương gia này quả là có mặt mũi mà. Trong đầu ai ai lúc này cũng có tính toán riêng

Trương Thiên Dật nhìn vừa tiến vào hơi nhíu mày. Người này nhìn quen mặt thật nhưng anh ta lại nhận không ra

Mọi người chưa hết ngỡ ngàng trước sự xuất hiện của Trịnh Diệc Phàm. Lại bất ngờ tiếp tục khi ở nơi cửa lớn lần này là sự xuất hiện của Hạ gia cùng Tần Quyết Phong. Tần gia và Hạ gia cùng Trịnh gia, ba đại gia tộc này quan hệ rất tốt. Nhưng lần này cũng không thấy Đại tiểu thư thân bí của Hạ gia xuất hiện

Bốn người Tần Quyết Phong nhìn Trịnh Diệc Phàm đến nhưng lại không thấy con gái bảo bối của Hạ gia đâu. Hạ phu nhân lên tiếng

"Tiểu Phàm à, nha đầu kia đâu"

Trịnh Diệc Phàm cười

"Nhân vật quan trọng không phải luôn xuất hiện cuối cùng sao. Bác gái đừng nôn nóng "

Hạ phu nhân lắc đầu

"Hai đứa này. Không biết đang âm mưu gì đây"

Trịnh Diệc Phàm cười không đáp. Tần Quyết Phong im lặng nãy giờ không nhin được lên tiếng

"Bốn người lừa cô ấy như vậy... E là không hay chút nào.. Tiểu Băng Băng mà nổi giận thì.... "

Tần Quyết Phong không nhin được, rùng mình một cái

Bốn người kia cười như không quay sang Tần Quyết Phong. Hạ lão gia cười mở miệng

"Dù sao thì nếu cậu không mở miệng con bé sẽ không biết đúng không. Diệc Phàm cùng nó chung đụng lâu ngày sẽ không có tình cảm thôi "

Giọng nói này chính là uy hiếp trắng trợn. Tần Quyết Phong thờ dài

"Được rồi. Hạ tiểu thư nổi giận đều không liên quan đến tôi. Tôi không biết gì cả"

Một giọng nói vang lên cắt ngang câu chuyện của bọn họ

" Các vị đến đây thật là vinh hạnh cho Dật nhi của tôi"

Bốn người quay sang nhìn Trương Mậu Sinh đang cười. Hạ lão gia bước lên bắt tay xã giao với Trương Mậu Sinh, ánh mắt liếc sang Trương Thiên Dật

tươi cười ở phía sau

Cửa lớn lại được mở ra. Mọi người thắc mắc lần này là ai đây

Hàn Vũ Nhất dẫn đầu bước vào. Trang phục màu đen ôm sát cơ thể tôn lên đường cong quyến rũ của cô. Mái tóc đen được tết gọn gàng

Hàn Vũ Thiên trung thành với phong cách dễ thương với váy xòe công chúa màu hồng nhạt tóc xõa ngang vai, vô cùng dễ thương ngọt ngào, trên môi cô nở nụ cười duyên dáng

Hồng Thiên Nhị khoác lên mình chiếc váy màu xanh ngọc bích. Được xẻ cao khoe chân dài miên man của cô nàng

Hạ Trúc Băng chọn màu đỏ yêu thích của mình. Chiếc váy dài che mắt cá chân, lộ ra đôi giày màu đỏ được trang trí tinh xảo

Mọi người một phen kinh ngạc. Cả Trịnh Diệc Phàm cũng không kiềm được mà trầm trồ. Hiện giờ hắn rất hối hận, nên kiên quyết không để cô đến đây. Giờ mọi người đều nhìn thấy cả rồi. Tình địch của hắn về sau chắc không ít, lại đau đầu nữa rồi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Trương Thiên Dật đến trước mặt Hạ Trúc Băng cười, nói:

"Trúc Băng, cậu đến rồi. Qua đây mọi người đang chờ cậu"

Hạ Trúc Băng mỉm cười

"Được "

Bước theo Trương Thiên Dật. Đám người Hồng Thiên Nhị xem như không thấy. Đi đến chỗ Hạ lão gia

"Bác trai, bác gái bọn con đến rồi "

Hạ phụ nhân gật đầu

"Ngoan"

Hạ lão gia giới thiệu cùng Trương Mậu Sinh

"Trương lão gia, đây là bạn thân của con gái tôi"

Trương Mậu Sinh nét mặt cứng lại. Lão không ngờ Hạ gia cùng Hồng gia giao tình rất tốt. Hắn muốn nhân cơ hội này kết thân với Hạ gia, hắn sẽ có thể lực để loại bỏ Hồng gia. Xem ra lần này, hắn phải tìm cách khác chia rẽ bọn họ. Trương Mậu Sinh vẫn tươi cười

"Các vị tiểu thư hoan nghênh. Thế, không biết là Hạ tiểu thư hôm nay có đến không "

Hạ lão gia hòa nhã nói

"Cái này phải xem tâm trạng con bé rồi "

Mọi người bên cạnh gật đầu phụ họa

Hạ Trúc Băng được đưa đến gặp đám bạn cũ. Ai ai cũng tỏ ra vui mừng. Hứa Thanh Nhã tay nắm thành quyền. Con ả lăng lợ này không phải bảo là bạn gái của Trịnh Diệc Phàm sao. Bây giờ lại dây dưa với Trương Thiên Dật. Khôn khiếp

Hứa Thanh Nhã nghiêng răng, ánh mắt hình viên đạn nhìn về phía Hạ Trúc Băng, sau đó mỉm cười bước đến Trịnh Diệc Phàm tươi cười. Đám người Hồng Thiên Nhị âm thầm cầu nguyện cho Hứa Thanh Nhã

"Diệc Phàm, anh xem cô ta hôm qua còn ở bên anh. Bây giờ lại chạy đến bên Trương Thiên Dật.. "

Trịnh Diệc Phàm nhướng mày nhìn Hứa Thanh Nhã. Cô ta như đắc ý nói to hơn

"Cái loại phụ nữ lăng lợ, nghèo hèn như cô ta, chỉ muốn nhờ anh mà ăn bám qua ngày"

Đám người bên Trương Thiên Dật cười khoái chí. Có người còn cổ vũ

"Nói hay lắm"

Hạ Trúc Băng không nói, nhìn về phía người kia. Hắn cảm thấy toàn thân như bị đóng băng. Nhất thời không biết nói gì, lùi về sau một bước lại bước trúng nhân viên phục vụ, làm tất cả ly rượu đều đổ vào người hắn ta. Làm cả hội trường đều cười rầm rộ lên

Hạ Trúc Băng bước đến Hạ lão gia khoác tay hoàn toàn không để ý ánh mắt mọi người. Hứa Thanh Nhã khinh bỉ. Người bên cạnh cô ta lớn tiếng

"Giờ đây cô lại muốn quyến rũ Hạ lão gia trước mặt mọi người sao. Trịnh Diệc Phàm là vị hôn phu của Hạ tiểu thư, bị cô cướp đi. Giờ đến cha người ta cô cũng muốn cướp. Cô cho rằng bản thân cũng họ Hạ thì liền thành Hạ tiểu thư sao. Không biết xấu hổ"

Đám người Tần Quyết Phong sớm đã nhìn cười không nổi, giờ càng cười lớn hơn. Tần Quyết Phong vỗ vai Hạ Thiên Ân

"Ân Ân, cậu xem hôm nay đến đây thật là đúng đắn, lần đầu em gái cậu bị người ta nói như vậy. Tôi thấy.... Khụ khụ.. "

Lời chưa ra khỏi miệng liền bị ánh mắt của Hạ Thiên Ân làm im bật. Nhìn Hứa Thanh Nhã chán ghét

"Cô nói xong chưa "

Hứa Thanh Nhã giật mình nhìn Hạ Thiên Ân sợ sệt

"Tôi chẳng qua thấy chương mất. Muốn đòi lại cho Hạ tiểu thư một cái công đạo thôi "

Hạ Thiên Ân nhướn mày

" Cô với em gái tôi rất thân sao??"

Hứa Thanh Nhã rung mình

"Không..... Không có "

Hạ Trúc Băng lên tiếng

"Hứa tiểu thư tuy không thân với nhau nhưng lại bênh vực như vậy. Những người thân cận lại đứng xem kịch vui"

Bọn người Hồng Thiên Nhị khựng lại, sau đó cười hi hi đến bên Hạ Trúc Băng. Hàn Vũ Thiên cười nói

"Tiểu Băng à, cậu thấy đó. Người ta vì cậu mà ra mặt. Không lẽ bọn mình không lại chiếm sân khấu hay sao. Đúng không??"

Hạ Trúc Băng nhìn bọn họ rồi lắc đầu. Bước đến trước mặt Hứa Thanh Nhã

"Hứa tiểu thư, cô muốn ra mặt giúp tôi. Tôi rất cảm động, nhưng cô cũng nên điều tra kỹ càng. Tôi cho dù có nghèo hèn nhưng cũng chưa từng gây sự với cô. Hứa tiểu thư, hôm nay tôi đến tham gia sinh nhật bạn, nhưng xem ra bữa tiệc này ăn không nổi rồi. Vậy tôi cùng vị hôn phu của mình về trước "

Hạ lão gia nhìn bọn họ rồi khỏi, quay sang Trương Mậu Sinh

"Trương lão gia, tôi không nghĩ là con gái mình lần đầu dự tiệc lại bị xem thường như vậy. Có lẽ chúng tôi cũng nên rời đi. Không lại bị xem thường"

Sau đó quay sang Hứa lão gia bên cạnh

"Hứa lão gia, hạn mục hợp tác lần tới có lẽ ông nên tìm nhà đầu tư khác. Tôi cảm thấy bản thân nghèo hèn không xứng để hợp tác với ông"

Hạ lão gia đưa phu nhân rời khỏi. Bọn người Tần Quyết Phong cũng nhanh chóng rời đi. Bỏ lại Trương Mậu Sinh cùng Hứa lão gia sắc mặt cực kỳ khó coi đứng đó

Dạo này ăn no ngủ kỹ, nên ta tặng vài cân rồi huhu. Dự định cây game cho lên rank như ta bỏ thời gian ra viết truyện cho các nàng đây. Cảm động không nào. Nhớ vote cho ta nhé. Vote ít thì ta không có động lực viết tí nào huhu

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Ngày hôm sau, Hạ Trúc Băng nhận được được điện thoại của Trương Thiên Dật

"Tiểu Băng, tối nay cậu có rảnh không mình muốn mời cậu dùng cơm. Hôm qua.. Thật ngại quá mình không biết sẽ xảy ra chuyện đó"

Hạ Trúc Băng đáp

"Không sao, chuyện đó không có gì không cần phải dùng cơm"

"Như vậy không được. Dù sao mình cũng muốn xin lỗi cậu đằng hoàng. Vậy tối nay cậu đến, được không???"

Hạ Trúc Băng mỉm môi, sau đó trả lời

"Được "

"Hay quá, vậy tối nay mình đến đón cậu nhé"

"Không cần. Mình sẽ tự đến. Cậu cho mình địa chỉ là được "

"Được địa chỉ ở nhà hàng X"

Trịnh Diệc Phàm không ngược đầu lên, vẫn chăm chú cắt đĩa bít tết của mình

"Tên đó hẳn ta nói gì thế??"

Hạ Trúc Băng nhìn Trịnh Diệc Phàm, mở miệng

"Anh ta muốn mời em ăn cơm để xin lỗi về sự việc hôm qua"

Trịnh Diệc Phàm cảm đĩa bít tết đã được cắt sẵn đưa đến trước mặt Hạ Trúc Băng, đôi lấy chiếc đĩa chưa được cắt đem đến bên mình

"Tối nay sao?? "

Hạ Trúc Băng gật đầu

"Phải"

Trịnh Diệc Phàm nhướn mày nhìn Hạ Trúc Băng, hai tay đan vào nhau đặt dưới cằm, gương mặt yêu nghiệt nở nụ cười

"Hừm, vậy tiểu Băng à. Có phải em cần đền bù cho a không?? "

Hạ Trúc Băng mờ mịt hỏi

"Đền bù gì cơ"

Hạ Trúc Băng chợt nhận ra mình có chút thất thần hận không thể cho mình một bạt tay. Lòng thầm phi nhỏ bản thân, từ lúc nào cô lại háo sắc như vậy

Trịnh Diệc Phàm đương nhiên nhận ra cô thất thần, lại cảm thấy rất hài lòng, ngón tay thon dài vuốt cái cằm hoàn mỹ của mình nhìn Hạ Trúc Băng

"Anh nhìn ăn rất ngon sao"

Hạ Trúc Băng suýt chút nữa đã bị nghẹn trợn mắt nhìn Trịnh Diệc Phàm cười. Tên này, nói ra những lời đó sao có thể bình thường như vậy chứ

Trịnh Diệc Phàm thấy cô ngại ngùng cũng không trêu cô nữa. Hắn phải tìm cách giải quyết tên họ Trương kia mới được

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Kế hoạch

Hạ Trúc Băng bắt taxi đến nhà hàng R, như đã hẹn. Sau đó được nhân viên phục vụ đưa đến phòng riêng được đặt sẵn. Trương Thiên Dật thấy Hạ Trúc

Băng bước vào, đứng dậy tươi cười, mái tóc lãng tử, cùng bộ vét bánh bao. Trong mắt bao người chính là một soái ca phong lưu, lãng tử, nhưng vào mắt Hạ Trúc Băng lại hiện lên ba chữ "tiểu mỹ thụ"

Trương Thiên Dật tặng cho Hạ Trúc Băng một bó hoa hồng khổng, quyến rũ cười

"Trúc Băng, bó hoa này xem như lời xin lỗi của mình. Kỳ thật mình không biết sẽ xảy ra chuyện như vậy"

Hạ Trúc Băng mỉm cười bước đến bàn ăn. Một màn kia trước khi cánh cửa phòng bao đóng lại điều rơi vào mắt một người

Trịnh Diệc Phàm đứng bên ngoài trong thấy một màn như vậy vẫn không mở miệng nói gì. Người bên cạnh nhìn không được lên tiếng

"Cậu... Tính đứng ở đây đến bao giờ. Không phải là không có tình cảm ư. Vì sao lại theo đến đây "

Trịnh Diệc Phàm nhìn cánh cửa một lúc lâu, sau đó xoay người rời khỏi. Người kia chán nản lắc đầu, theo sau Trịnh Diệc Phàm. Hắn biết Trịnh Diệc Phàm không có tình cảm với Hạ Trúc Băng nhưng lại không muốn cô rời khỏi hắn. Người bạn này của hắn... Chẳng phải hơi ích kỷ rồi sao

Trịnh gia

Trịnh lão gia và Trịnh phu nhân ở trong thư phòng. Trịnh phu nhân mặt đầy lo lắng

"Như vậy... Có được hay không... Nếu Hạ gia biết chuyện này... Còn Dật Thần... Đây là chuyện đại sự của nó... Điều này... "

Bất luận là Trịnh Diệc Phàm hay Trịnh Dật Thần đều là con bà. Dù bà có thiên vị Diệc Phàm nhưng lòng bàn tay là thịt mu bàn tay cũng là thịt. Trịnh lão gia thờ dài, đặt tay lên vai Trịnh phu nhân

"Tiểu Dao.. Dật Thần làm rở Hạ gia, là chuyện tốt chứ không xấu. Dù người trước kia là Diệc Phàm hứa hôn cùng Hạ gia. Dật Thần trước giờ không có bạn gái, chỉ có mấy cô tình nhân kia, dù sao chúng ta cũng không an tâm. Lần này xem như dịp tốt để nó nghiêm túc với một người "

Dừng một lát ông nói tiếp

"Chờ khi xong việc thì gạo cũng nấu thành com. Dù sao Dật Thần cũng thừa kế Trịnh gia, đối với Hạ gia cũng không có lỗi gì "

Trịnh phu nhân suy nghĩ lại thấy chồng mình có lí. Bà cũng rất thích Tiểu Băng, để cô làm con dâu bà từ từ bồi đắp tình cảm cũng không thành vấn đề. Trịnh phu nhân suy nghĩ như vậy, cũng đồng ý với chồng mình

Phía Hạ gia cũng không tốt hơn Trịnh gia bao nhiêu. Hạ phu nhân sống chết không đồng ý với ý kiến của Hạ lão gia cũng Trịnh lão gia, cho dù hai ông là bạn thân lâu năm. Hai đứa trẻ là thanh mai trúc mã, nhưng tiểu Băng của bà cũng không được chọn hạnh phúc của mình.

Hạ Thiên Ân tất nhiên cũng không đồng ý chuyện này, em gái bảo bối của hắn, căn bản tên Trịnh gia kia không xứng với cô. Hắn không lên tiếng nhưng bà và chú Trịnh sao có thể nghĩ ra được chuyện này

Hạ phu nhân khóc đến đau cả ngực, mặt nhốc Hạ lão gia

"Ông... Ông... Cái đồ vô lương tâm. Tiểu Băng là con gái ruột của ông. Sao ông có thể làm vậy. Nó không phải công cụ của ông"

Hạ lão gia thờ dài, nhưng vẫn ôn hòa nói

"Tôi biết. Tiểu Băng là con gái tôi, tôi tất nhiên thương nó. Không lẽ bà muốn nhìn thấy nó đau khổ vì tên khốn họ Lương kia mãi sao"

"Nhưng ông đã lừa nó rằng ông thiếu nợ Trịnh gia, bằng không.... "

"Phải, đúng là tôi lừa nó. Nhưng vì tốt cho nó. Bà thấy con bé cố chấp như vậy. Nếu không dùng cách này sao nó đồng ý.. "

Hạ Thiên Ân nhú mày

"Cho dù là vậy. Nhưng bà à, chuyện này có hơi... Không tốt lắm.. Chẳng lẽ Trịnh thiếu bằng lòng để người bên cạnh trong lòng luôn có người khác"

Hạ lão gia thờ dài

"Gạo nấu thành com rồi thì chỉ cần thời gian, hai đứa nó sẽ có tình cảm. Huống chi hai đứa chơi thân từ nhỏ. Được rồi chuyện này quyết định vậy đi. Chuẩn bị ngày mai"

Thật ra, Hạ Thiên Ân thấy Trịnh Diệc Phàm rất lạ. Dù lớn lên dung mạo có phần tương tự nhưng cảm giác xa lạ như vậy, hắn không tin tưởng đây là Trịnh Diệc Phàm

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Lời tác giả

Ta có điều muốn tham khảo ý kiến các nàng. Tùy theo nhu cầu của độc giả thôi, ta rất dễ

1) Như đã từ nói bản thân ta là sắc nữ nha. Ta rất thích H nặng nha. Nhưng chap tiếp theo sẽ có H. Đó là dự định của ta. Không biết các nàng muốn chút rượu thịt thưởng thức cùng ta. Hay là ăn chay đây. Các nàng chọn đi nha. Cảnh H đầu tiên sẽ mở đầu cho nhiều cảnh H nữa nhưng chỉ 1&1. Cho dù là NP sẽ không xuất hiện trong truyện của ta dù ta rất bình thường với thể loại này. Cho đến khi biết ý các nàng ta không ra chap mới nha

2) Các nàng chắc còn thắc mắc về chap vừa ra rất nhiều đúng không. Đừng lo, các chap sau các nàng sẽ hiểu hehe.

Ta chỉ nói tới đây thôi. Hôm nay về quê lại viết thêm chương mới trong một ngày cơ đấy. Ta ngủ đây. Cả nhà ngủ ngon. Mãi Ờ

À quên còn một vấn đề nữa

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28-2: Gạo nấu thành cơm

Trịnh thị tổ chức một bữa tiệc chúc mừng dự án mới. Nhưng hiện giờ lại không thấy tổng giám đốc của bọn họ ở đâu

Trịnh Diệc Phàm được hai vệ sĩ đưa đến phòng tổng thống. Dù bản thân vẫn còn tỉnh táo, nhưng giờ phút này, cơ thể của Trịnh Diệc Phàm đã không còn là của bản thân mình rồi. Chính hắn cũng không ngờ ba mẹ hắn lại bỏ thuốc hắn như thế, nhưng bọn họ muốn làm gì

Hai vệ sĩ đưa Trịnh Diệc Phàm vào phòng tổng thống cao cấp nhất của Thủy Tinh, một trong chuỗi nhà hàng khách sạn của Hạ gia

Vệ sĩ đặt hắn xuống giường rồi rời đi. Lúc này hắn mới cảm thấy cơ thể có chút cảm giác, nhưng thần kinh của hắn cũng căng lên căng thẳng, bên cạnh có người. Rốt cuộc ba mẹ hắn muốn làm gì

Người bên cạnh được chặn phủ lên nhưng nhúc nhích không ngừng. Trịnh Diệc Phàm chau mày kéo chặn ra. Chính hắn cũng không tin vào mắt mình. Hạ Trúc Băng tay bị cột bằng sợi dây, ánh mắt mơ màng nhìn hắn. Trịnh Diệc Phàm đưa tay gỡ mảnh vải bịt miệng cô xuống. Hạ Trúc Băng nhìn Trịnh Diệc Phàm chau mày, khó chịu kêu

"Trịnh Dật Thần"

Cô hô hấp không thông nên từng chữ phát ra cũng rất khó khăn. Trịnh Dật Thần kinh ngạc, môi mím lại, đặt Hạ Trúc Băng dưới thân mình

"Em đã biết rồi sao...."

Hạ Trúc Băng không đáp chỉ cau mày, vặn vẹo thân mình. Cô đang khó chịu muốn chết đây tên đó còn hỏi nhiều như vậy. Hạ Trúc Băng cất giọng

"Trịnh Dật Thần cời trói cho tôi"

Thuốc đã ngấm vào cơ thể cô lâu rồi, hiện giờ từng chữ cô nói ra đều không được như trước, càng yếu mị hơn nữa. Trịnh Dật Thần cảm thấy biến hóa của chính mình, không nhịn được rửa sạch. Hắn đưa hai tay bị trói của cô đặt lên đỉnh đầu, nhanh chóng chiếm giữ môi cô. Hạ Trúc Băng chỉ kịp kinh hô một tiếng, thân thể ra sức vặn vẹo né tránh hắn ta, nhưng càng cử động lại càng kích thích Trịnh Dật Thần

Trịnh Dật Thần rời khỏi môi cô, hơi thở nam tính phả vào cái cổ trắng như tuyết của cô. Cát giọng thì thầm, thổi vào tay cô

"Em có muốn anh giúp em hết khó chịu hay không "

Hạ Trúc Băng bị hắn ta hôn đến choáng váng, nghe thế cũng mờ mịt cất giọng hỏi

"Anh có thể giúp tôi sao?? "

Trịnh Dật Thần lại nở nụ cười yêu mị

"Có thể, nếu em cầu xin tôi"

Hạ Trúc Băng trước giờ đều là chém giết quanh năm, đối với việc này cũng là lần đầu, nên cô không hề biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp với mình. Nhưng cơ thể càng lúc càng khó chịu, lại nghĩ đến hiện giờ người giúp mình chỉ có hân, Hạ Trúc Băng mở miệng cầu xin

"Xin anh, giúp tôi"

Trịnh Dật Thần hài lòng. Cúi xuống hôn lên đôi môi đỏ mọng của cô. Lưỡi hân ta linh hoạt đảo một vòng, sau đó chui vào khoang miệng thom tho của cô, quấn lấy chiếc lưỡi đinh hương kia, không khách khí mút nó. Hạ Trúc Băng khẽ rên một tiếng, hai tay được Trịnh Dật Thần tháo dây trói lúc này đang đặt lên vai hân

Trịnh Dật Thần một tay ôm lấy cổ cô một tay không đứng đắn chạm vào nơi tư mật của cô

"Ồ... "

Hạ Trúc Băng mở to mắt nhìn hân, Trịnh Dật Thần lại mút lưỡi của cô, ngón tay cách lớp vải ma sát nơi bí mật kia. Cô hiện giờ mặc áo choàng tắm nên hân chỉ cần gạt mép áo sang một bên là có thể chạm tới

Hạ Trúc Băng cảm thấy căng thẳng cứng người, tay nắm chặt vai hân. Trịnh Dật Thần vỗ vỗ mông cô trấn an.

"Đừng căng thẳng, đừng sợ"

Sau đó lại tiếp tục hôn cô, ngón giữa đẩy quần lót của cô ra chạm vào hang động kia, tay tăng lực ma sát, lại tà tứ cười với cô

"Bảo bối, em rất ướt a"

Hạ Trúc Băng mặt đỏ như tôm luộc, rụt cái cổ lại, hi vọng có thể giấu mình vào áo choàng. Trịnh Dật Thần mỉm cười hôn lên trán cô, sau đó dờn xuống mũi và hai bên má, hôn lướt qua môi cô, từ từ lướt xuống cái cổ trắng kia, hôn lên nó, cắn nhẹ một cái, mút cái cổ trắng ngần của cô, để lại dấu vết trên đó

Hân nhanh chóng cởi bỏ cái dây chướng mắt trên áo choàng đi, toàn bộ cảnh xuân của cô lộ ra trước mặt hân, Hạ Trúc Băng mặt càng đỏ hơn, muốn lấy tay che lại, nhưng Trịnh Dật Thần lại nhanh hơn, giữ hai tay cô ở hai bên, chạm vào trán cô, sau đó hôn lên môi cô

"Tiểu Băng, em rất đẹp"

Trịnh Dật Thần hôn nhẹ lên môi cô lần nữa, sau đó tiếp tục hôn từ cổ đến cặp thỏ trắng đang vểnh cao kia. Hân ta ngậm lấy một bên, cắn nhẹ vào núm hồng đang run rẩy, đầu lưỡi đảo quanh, sau đó mút một cái, vẫn không quên dùng tay còn lại trêu đùa thỏ trắng bên kia, đầu gối đưa vào giữa hai chân cô ma sát với hang động không ngừng chảy nước kia. Hạ Trúc Băng cắn chặt môi dưới của mình, nhưng cũng khẽ rên rỉ theo từng chuyển động của Trịnh Dật Thần

Hân không như Trịnh Diệc Phàm chưa biết mùi vị phụ nữ, nhưng đây là lần đầu tiên hân kiên nhẫn với một cô gái như vậy, dù bên dưới cương cứng đau đớn như vậy, nhưng hân vẫn kiên nhẫn chuẩn bị tốt cho cô, nếu không chỉ sợ cô đau đến chết mất

Tay Trịnh Dật Thần men theo cơ thể cô, một lần nữa đến chỗ hang động kia, nhẹ nhàng ma sát núm hồng ở đỉnh hang. Từng nơi hân đi qua như đốt lửa trên người Hạ Trúc Băng, cô cau mày vận vẹo, ưỡn cao ngực vừa vận đưa thỏ trắng kia vào miệng sói xám, sói xám tiếp tục cúi đầu thưởng thức cặp thỏ trắng kia. Ngón tay đã nhanh chóng ra vào nơi hang động, sau đó lại đưa tiếp ngón thứ hai vào. Hạ Trúc Băng lại một lần nữa rên rỉ, tay nắm chặt vào khăn trải giường bên dưới, khép hai chân lại, kẹp chặt cổ tay của Trịnh Dật Thần. Tên sói xám tà ác cho ngón tay thứ ba vào trong hang động kia, hai chân cô lại kẹp chặt hơn, cọ hai chân vào nhau, làm cho ngón tay của Trịnh Dật Thần cũng theo đó dao động bên trong cô. Trịnh Dật Thần nhận không được lên tiếng

"Tiểu yêu tinh, đừng gấp. Ngoan, không thì một lát sẽ rất đau a"

Hai chân cô thả lỏng, thì tay Trịnh Dật Thần lại tăng tốc

"A... "

Hạ Trúc Băng ưỡn người lên đỉnh lần đầu tiên, sau đó lại thờ dốc ngã xuống giường

-----@---

Khụ khụ hình như chương này ta tả hơi chi tiết rồi. Chỉ là khai vị thôi các nàng đừng gấp món chính còn phía sau. Hai ngày nay không hiểu sau wattpat lại làm mất truyện của ta, hiện giờ thì có lại rồi nên ta tiếp tục viết tiếp.

Ta không để ý các bạn đem đi web khác nhưng phải giữ lại phần văn án của ta nha, đừng tùy tiện sửa đổi như vậy. Đem đi nhớ ghi nguồn

Bạn nào đăng truyện của ta trên Web Truyện thì vui lòng sửa lại văn án của ta nha.

Còn nữa từ đầu ta không có nó Trịnh Diệc Phàm là nam chính nha. Ahhihi

Ta đang hóng món chính đây

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Bí mật của Trịnh gia

Trịnh Dật Thần rút ba ngón tay ra khỏi tiểu huyết ẩm ướt kia, nhìn bàn tay ướt đẫm của mình rồi lại quơ quơ trước mặt Hạ Trúc Băng

"Tiểu Băng em xem em ra nhiều như vậy a"

Hạ Trúc Băng đỏ mặt, đưa hai tay che mặt mình. Bên dưới vón cảm thấy trống rỗng đột nhiên được lấp đầy. Con đau ở dưới truyền lên, khiến cô không nhận được kêu lên một tiếng, nước mắt lưng tròng nhìn Trịnh Dật Thần

"A"

Trịnh Dật Thần biết đây là lần đầu của cô, lại nghe cô la lên một tiếng, lo lắng hỏi

"Sao thế. Đau lắm sao?? "

Hạ Trúc Băng mở to mắt, thất thần nhìn Trịnh Dật Thần. Hắn ta đã nhanh chóng thoát ly quần áo trên người hắn lộ ra cơ bụng săn chắc, đưa ngón tay lên vuốt ve má của Hạ Trúc Băng

"Không sao chứ"

Hạ Trúc Băng lắc đầu, Trịnh Dật Thần mỉm cười hôn lên trán Hạ Trúc Băng. Thân dưới cử động nhẹ nhàng sợ làm cô đau, nam căn to lớn bị hoa huyết của cô quấn lấy khiến hắn nhăn mặt. Lúc này hắn đã chuẩn bị kỹ cho cô nhưng bây giờ cô lại chặt như vậy

"Ngoan, thả lỏng một chút đi. Em chặt quá a"

Trịnh Dật Thần hôn lên môi Hạ Trúc Băng quàng tay cô qua vai mình. Thấy người bên dưới mềm mại hơn hắn, hắn đẩy hông nhanh hơn nữa. Con đau khi nãy của Hạ Trúc Băng đã chuyển thành cơn khoái cảm. Cô rên rỉ theo từng chuyển động của Trịnh Dật Thần, hai tay ôm chặt cổ hắn, hai chân ôm chặt lấy eo hắn, kéo hắn về phía mình. Trịnh Dật Thần tiếp tục tăng tốc, thêm chục lần nhịp hông hắn đưa hết vào cơ thể cô chất lỏng ấm nóng, Hạ Trúc Băng cong người lên đỉnh điểm lần thứ hai

Trịnh Dật Thần ôm chặt Hạ Trúc Băng dùng ngón cái vuốt ve gương mặt cô ân cần hỏi:

" Cảm thấy thế nào"

Sau đó cọ chóp mũi của mình vào chóp mũi của cô. Hạ Trúc Băng không nói gì, tay ôm cô hắn siết chặt hơn. Trịnh Dật Thần nheo mắt cười, lật người cô lại tiếp tục hiệp hai. Hai người đẩy đưa đến gần sáng. Hạ Trúc Băng kiệt sức ngã xuống giường. Trịnh Dật Thần luyến tiếc hôn lên má cô, sau đó nằm bên cạnh ôm cô từ đằng sau. Hắn đã mơ ước được ôm cô như thế này bằng chính thân phận thật của mình chứ không phải bằng thân phận của Trịnh Diệc Phàm

Hạ Trúc Băng tỉnh lại đã là trưa hôm sau, mở mắt thấy Trịnh Dật Thần ngồi tựa vào đầu giường mỉm cười với cô

"Tỉnh rồi à. Đói chưa mau qua đây ăn đi"

Sau bước đến khay thức ăn ở trên bàn đằng kia. Hạ Trúc Băng ngồi dậy lập tức kêu lên một tiếng, cơ thể cô mềm nhũn đau nhức khắp người. Trịnh Dật Thần quay đầu lại, mỉm cười vui vẻ như đứa trẻ được quà

"Không sao, anh mang qua cho em"

Trịnh Dật Thần đặt trước mặt Hạ Trúc Băng đĩa bò bít tết cũng ly sữa tươi, mỉm cười nhìn Hạ Trúc Băng

" Mau ăn đi"

Hạ Trúc Băng ăn hết phần ăn, Trịnh Dật Thần ân cần lau sót dính khóe miệng cho cô. Hạ Trúc Băng nhìn Trịnh Dật Thần không chớp mắt, cất giọng:

"Trịnh Dật Thần"

Trịnh Dật Thần đặt chiếc khăn sang một bên vừa trả lời vừa giúp cô dọn khay thức ăn về bàn

"Sao thế "

"Người lúc đầu có hôn ước với tôi là Trịnh Diệc Phàm, vì sao lần này trở về lại là anh?? "

Trịnh Dật Thần khựng lại, sau đó khom xuống để chiếc khay lên bàn, trở về bên Hạ Trúc Băng, đưa tay vén tóc cô ra sau gáy

"Em thật sự muốn biết sao?? "

Hạ Trúc Băng gật đầu, Trịnh Dật Thần thờ dài kể cho Hạ Trúc Băng nghe

Hai năm trước, Trịnh Diệc Phàm mười chín tuổi ở Mỹ quen được một cô bạn cùng lớp cũng là người Trung Quốc, hai người yêu nhau, nhưng Trịnh gia lại kịch liệt phản đối. Vốn Trịnh Diệc Phàm từ nhỏ đã có hôn ước với Hạ Trúc Băng, Trịnh lão gia cùng Hạ lão gia là bạn bè nhiều năm, cùng hợp tác trên thương trường. Từ nhỏ hai đứa trẻ thân nhau như vậy, lại có câu nói thơ ngây của Hạ Trúc Băng khi hai gia đình cùng ăn cơm

"Sau này lớn lên, con và anh Phàm sẽ kết hôn. Con nhất định sẽ bảo vệ cho anh"

Hai bên ba mẹ nghe thế liền đồng ý tác thành từ bé cho hai người. Nhưng ở Mỹ Trịnh Diệc Phàm lại yêu người khác, Trịnh lão gia dùng mọi cách ép cô ấy rời đi. Lúc đó mẹ cô ấy ở nhà bị bệnh, cần có một số tiền lớn để phẫu thuật. Trịnh gia là người đứng ra chi trả toàn bộ chi phí, sau đó cung cấp một số tiền cho hai mẹ con bọn họ, với điều kiện cô gái phải rời xa Trịnh Diệc Phàm.

Sau khi cô ấy bỏ đi, Trịnh Diệc Phàm tìm tới Trịnh lão gia quậy cho một trận, hắn ta nghĩ là do bọn họ vô cớ ép cô ấy rời đi, nhưng không biết được sự thật đằng sau. Trịnh Diệc Phàm tự nhốt mình trong phòng, vẫn không rời khỏi nửa bước. Ông Trịnh tức giận, muốn đánh chết Trịnh Diệc Phàm, nhưng Trịnh Dật Thần can lại. Dù gì cũng là anh em ruột thịt, hắn không thể trơ mắt nhìn Trịnh Diệc Phàm bị ba đánh chết, cũng không thể đắc tội Hạ gia nên mới tự mình thay Trịnh Diệc Phàm lấy Hạ Trúc Băng

Hạ Trúc Băng nghe thế liền đen mặt, cảm gối đánh tới tấp vào Trịnh Dật Thần

"Anh... Khốn kiếp... Anh xem tôi là món hàng hay sao. Tôi đây mới không cần anh em các người miễn cưỡng kết hôn. Không cần, anh miễn cưỡng tôi lập tức nói ba ba từ hôn"

Hạ Trúc Băng giận dữ bước xuống giường bỏ đi. Nhưng bị Trịnh Dật Thần kéo ngược lại giường, ôm cô vào lòng

"Ngaoan nào, đừng giận. Anh không xem em là món hàng cũng không phải miễn cưỡng kết hôn với em"

Hạ Trúc Băng nước mắt lưng tròng, nước nở

"Không phải lúc này anh bảo thay em của anh lấy tôi sao. Anh không thương tôi. Tôi mới không cần kết hôn với anh"

Trịnh Dật Thần đưa tay lau nước mắt cho Hạ Trúc Băng

"Phải, lúc đầu là anh thay Diệc Phàm kết hôn với em. Nhưng hiện tại, là anh thật lòng muốn kết hôn với em"

"Anh nói dối. Còn lâu tôi mới tin"- Hạ Trúc Băng thút thít nói

"Anh nói thật. Từ lúc đầu gặp em, anh đã yêu em rồi. Cả đời này cũng chỉ yêu mình em thôi"

Hạ Trúc Băng lên tiếng chất vấn

"Thế vì sao lúc đầu anh không nói cho tôi biết"

"Lúc đầu là anh thay Diệc Phàm lấy em, không thể để Hạ gia biết bí mật này. Nên mới không nói được, dù sao em bị mất trí nhớ nên cũng không nhớ rõ hình dáng Diệc Phàm ra sao"

"Thế ba mẹ tôi thì sao, vì sao không nhận ra anh"

Trịnh Dật Thần xoa đầu Hạ Trúc Băng, ôm chặt cô vào lòng

"Ba mẹ em trước giờ chưa từng gặp anh, chỉ biết ba anh còn một người con trai lớn mà thôi"

Ngưng một lát Trịnh Dật Thần nói tiếp, tay không ngừng vuốt lưng tiểu thiên hạ đang giận dữ trong lòng

"Anh từ nhỏ đã được gửi sang Ý du học, rèn luyện vì ba mẹ muốn anh tiếp quản thế lực hắc đạo của Trịnh gia, Diệc Phàm sẽ lo phần sản nghiệp tập đoàn ở bạch đạo. Cho dù anh có trở về cũng không ra khỏi phòng"

"Ban đầu, vì để giấu Hạ gia nên không thể công khai được đợi đến khi em và anh kết hôn rồi. Lúc đó mới để mọi người biết. Hôn nữa, anh muốn giúp Diệc Phàm giữ chức vị tổng giám đốc chờ nó trở về, nên không thể dùng tên thật được"

Trịnh Dật Thần cung chiều vuốt tóc Hạ Trúc Băng

"Thế nào, hết giận chưa "

Hạ Trúc Băng vẫn còn giận dỗi hừ hừ

"Làm sao em có thể tin được người mới quen biết hơn một tháng chứ"

"Tốt xấu gì anh cũng là chồng tương lai của em, em cũng nên tin tưởng anh chứ. Hay là anh không phải Trịnh Diệc Phàm nên em hối hận sau"

Hạ Trúc Băng không khách khí liếc hần một cái

"Em mới không thèm, tên đó hần bỏ đi thì em cũng không quan tâm làm gì. Dù sao em cũng không nhớ gì về hần. Nhưng anh thì khác nha, anh đã nói cho em biết rồi. Vậy thì về sau anh là người của em rồi, anh không được như trước kia trêu hoa ghẹo nguyệt đâu"

Trịnh Dật Thần nở nụ cười ôm lấy Hạ Trúc Băng được anh hứa với em

"Được. Anh hứa với em... Nhưng tại sao em lại biết anh không phải Trịnh Diệc Phàm"

Hạ Trúc Băng ôm eo Trịnh Dật Thần, đem chóp mũi mình cạ vào mũi Trịnh Dật Thần

"Là mẹ anh nói với em. Hôm qua em cùng mẹ em và mẹ anh đi ăn. Sau khi ăn xong bọn em có uống một ly rượu nho, sau đó em cảm thấy rất khó chịu liền ngất xỉu. Lúc tỉnh lại đã thấy em nằm em ở đây, mẹ anh ở bên cạnh nói xin lỗi em vì Trịnh Diệc Phàm, nói cho em biết chuyện anh không phải anh ta, sau đó bà ấy chùi em lại rồi bỏ đi. Anh nói xem nếu mẹ anh không nói cho em biết. Vậy đến khi kết hôn anh mới nói cho em biết đúng không "

Trịnh Dật Thần mỉm cười, gạt đầu, siết chặt Hạ Trúc Băng hơn như sợ chỉ cần lỏng một chút là cô liền biến mất, hần vùi đầu mình vào hõm cổ cô

"Đúng vậy, anh rất sợ. Sợ em biết anh không phải Trịnh Diệc Phàm liền hủy hôn bỏ đi. Anh rất sợ, sợ mờ mắt không còn thấy em nữa. Sợ em rời xa anh..."

Trịnh Dật Thần càng siết chặt cô hơn nữa, Hạ Trúc Băng một tay siết chặt eo của Trịnh Dật Thần, một tay vuốt tóc anh

"Đồ ngốc, nếu như em thích anh thì anh sẽ nói cho em biết sao"

Trịnh Dật Thần lắc đầu vẫn tiếp tục ôm cô

"Không, anh lại sợ, người em thích là Trịnh Diệc Phàm. Nụ cười của em, ánh mắt của em mọi thứ đều dành cho Diệc Phàm. Anh thật sự rất muốn ôm em như thế này bằng chính thân phận của mình, nghe em gọi tên anh"

Hạ Trúc Băng cười nói

"Thần, sao anh ngốc như vậy. Nếu em đã yêu anh thì cho dù anh là Trịnh Dật Thần hay Trịnh Diệc Phàm thì em yêu chính là con người anh, bất kể anh là ai chứ không phải vì thân phận của anh"

"Anh biết, nhưng mà.... "

Hạ Trúc Băng cắt lời

"Được rồi, em đi tắm đây. Sau đó, chúng ta cùng đi shopping "

Hạ Trúc Băng hôn lên má Trịnh Dật Thần sau đó bước vào nhà tắm

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Trịnh Diệc Phàm trở về (1)

Không thể tin được là bọn họ lại có thể như vậy. Từ đêm hôm qua đó, cô và hần đã sa ngã mất rồi. Cô không nghĩ hần ta lại biến thái đến như vậy, hần ta như mất khống chế điên cuồng muốn cô, dù ở nơi nào hần cũng có thể làm được. Khắp mọi nơi trong nhà, có nơi nào mà không có vết tích của hai người phòng bếp, phòng khách,..... Tất cả mọi nơi trong nhà, thậm chí khi về đến nhà đã cùng nhau làm một trận ngay cửa ra vào. Sao cô có thể chấp

nhận cùng hần mà không kháng cự cơ chứ?? Đầu óc cô đúng là hỏng hết rồi

Hạ Trúc Băng úp mặt mình vào gối trên sofa, nghĩ đến chuyện của hai người, mặt mày đã đỏ lên cả. Quá đáng, tên khốn khiếp hần càng ngày càng không cô ra gì, lúc nào cũng muốn chiếm tiện nghi của cô

Trịnh Dật Thần vừa về đến, đi ngang qua phòng khách đã thấy cô đang nằm trên sofa. Hần bước vào thì đen mặt lại, cô gái này, đúng là không có ý tứ chút nào. Dù cô ở nhà sẽ ăn mặc thoải mái nhưng nếu như hần không trông thấy mà là người khác thì sau

Hạ Trúc Băng mặc váy sọc ca- rô đỏ đen, độ dài của váy chỉ đủ che phần mông cùng bắp đùi một chút mà thôi, áo khoác nằm trên tay ghế, có cả chiếc áo ngực màu trắng tinh khiết. Không biết cô đang nghĩ gì mà lúc hần lại gần cũng không biết. Đến lúc hần lại gần thổi hơi vào tai cô, cô mới giật bắn người

"Đang nghĩ gì vậy"

Hạ Trúc Băng giật mình, quay người, vừa vặn phần đỉnh đầu cứng mạnh vào trán hần khiến cả hai đều bị đau

"A.. Tiểu Băng em muốn mưu sát chồng sao"

Trịnh Dật Thần lấy tay ôm trán, mở giọng oán trách. Hạ Trúc Băng tay ôm đầu, đầu óc cô choáng váng ngược nhìn Trịnh Dật Thần.

"Thần, sao anh lại đột nhiên như vậy "

Trịnh Dật Thần nhéo má cô

"Sao nào, đang nghĩ đến ai sao"

Trịnh Dật Thần dời tầm mắt xuống cổ áo của Hạ Trúc Băng. Hai cái cúc bị cô tháo ra, mà hần đang nhìn cô từ phía trên vừa vặn nhìn thấy toàn bộ cảnh xuân trong đó. Nơi nào đó của hần lập tức có phản ứng, hần mắng thầm. Cái thói quen này của cô đúng là hại chết hần, lúc ở nhà không hề mặc áo lót. Mà từ hôm đó khả năng kiềm chế của hần đúng thật là giảm sút. Vừa nhìn thấy cô dù vô tình hay cố tình nhìn thấy thứ không nên thấy là lập tức muốn cô. Trước đây, khi nào có nhu cầu thì hần mới tìm người đến giải quyết

Hạ Trúc Băng thì vẫn mở to mắt nhìn Trịnh Dật Thần, ở vị trí của cô thì hần nhìn mặt cô, cho đến khi bên trong áo bị nhìn đến không tự nhiên cô mới theo bản năng lấy tay che lại

Trịnh Dật Thần bắt lấy gáy cô, hôn lên đôi môi đỏ mọng của cô, tay ở phía dưới không đứng đắn chui vào váy cô. Ở trên môi lưỡi triển miên, phía dưới bàn tay kia chạy loạn khắp bắp đùi rồi chạy đến u cốc ở giữa hai chân. Trịnh Dật Thần miết nhẹ lên quần lót của cô, xoay tròn vào cái, đã ướt một mảng

Hai tháng này được hần tận lực huấn luyện cơ thể cô càng miễn cảm hơn, chỉ chạm một chút đã ướt như vậy rồi. Trịnh Dật Thần thổi hơi vào tay cô, khiến cô bị nhột mà rụt cổ lại. Hần ngậm vành tai cô, sau đó liếm một cái. Khiến cô kêu lên một tiếng kháng cự

"Ừm". Tiếng kêu đó rơi vào tai hần như một hồi chuông kích lệ. Hần chuẩn đọc từ tai xuống cái cổ trắng của cô, ở cổ cô liếm một cái. Để lại nước bọt ướt ướt của hần, tay ở bên dưới cũng không rảnh rỗi, cời hết những chiếc cúc áo còn lại trên người cô

Hần tiếp tục hôn dọc từ cổ đến quai xương xanh để lại dấu hôn chi chít ở đây. Trịnh Dật Thần bắt lấy một bên bánh bao của cô, cắn nụ hồng đang nở rộ kia. Bánh bao bên kia cũng được hần chăm sóc tận tình. Hần liên tục nhào nắn cặp bánh bao kia, sau đó chuyển đề u cốc đang được che lấp bởi chiếc quần nhỏ chường mắt kia, đẩy mạnh vải đã ướt đầm sang một bên đầu ngón tay chui vào u cốc chặt hẹp

"Ừm" Hạ Trúc Băng rên lên một tiếng, Trịnh Dật Thần dùng môi mình che cái miệng nhỏ của cô lại, cắn lấy môi dưới của cô, đầu lưỡi đảo một vòng, sau đó chui vào khoang miệng của cô, tìm thấy cái lưỡi dính hương của cô và dây đưa cùng nó

Hai người triển miên quấn lấy nhau bỗng tiếng chuông điện thoại của Trịnh Dật Thần reo lên, hần đen mặt. Là ai không biết tốt xấu phá hỏng chuyện quan trọng của hần. Tốt nhất phải là chuyện quan trọng nếu không.....

Trịnh Dật Thần cầm điện thoại lên, là mẹ hần. Sao lại gọi điện lúc này

"Alo, mẹ à. Có chuyện gì sao?? "

Đầu dây bên kia giọng nói của Trịnh phu nhân truyền đến

"Dật Thần tối nay con dẫn Tiểu Băng đến Hóa tính có được không???"

Trịnh Dật Thần nhìn Hạ Trúc Băng, giọng không đổi trả lời điện thoại

"Vì sao thế?"

"À là như vậy. Chúng ta cùng Hạ gia sẽ hẹn nhau ăn tối. Trúc Băng từ hôm đó nổi giận không hề gọi điện thoại cho họ. Ngoài Thiên Ân ra, con bé không liên lạc với ai. Mà Thiên Ân thì không cạy miệng nó được "

Trịnh phu nhân thở dài. Trịnh Dật Thần xoa đầu Hạ Trúc Băng đang ôm choàng lấy cổ hần, nhướn mày

"Mọi người không tìm cô ấy sao?? "

"Đã tìm rồi nó không có ở biệt thự"

Là hần cố tình không nói cho họ biết cô đang ở đây. Đêm đó, dù nói là giúp cho hai người họ, nhưng nếu có ai cố tình vào hay ai đó nhìn thấy, cô thì lúc đó không có khả năng phản kháng. Nếu như không phải là hần, nếu như... Những chuyện tiếp theo hần không dám nghĩ tới, nhưng hần biết nếu xảy ra chuyện đó hần sẽ phát điên mất

Trịnh Dật Thần đặt cảm lên đỉnh đầu Hạ Trúc Băng kéo cô sát về phía mình. Trịnh phu nhân nói tiếp

"Bọn ta nghĩ con liên lạc được với nó, nhưng ta biết con sẽ không nói. Dù sao có con ở bên cạnh Hạ gia sẽ yên tâm hơn. Nhưng con khuyên nó tối nay đến gặp bọn họ đi"

"Được còn sẽ hỏi ý cô ấy"

"À còn nữa bữa cơm này là Trịnh gia muốn xin lỗi Hạ gia. Hôm nay Diệc Phàm trở về, cha con muốn nó ra mặt xin lỗi Hạ gia"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trịnh Diệc Phàm trở về (2)

Hạ Trúc Băng cùng Trịnh Dật Thần bước vào Hòa Tĩnh. Đêm nay cô chọn một chiếc đầm trắng, cổ trụ cao che đi dấu tích ai đó gây ra, tóc đen gọn sóng xòa dài đến thắt lưng, cùng đôi giày búp bê màu trắng. Cô như một cô công chúa đáng yêu, mà Trịnh Dật Thần lại tây trang lịch lãm. Hai người đi chung với nhau chẳng khác gì chú cháu vậy

Trịnh Dật Thần nhận ra điều nay nên đen mặt, cô là cố tình sao. Nhìn bọn không giống như người yêu lại giống như chú dất cô cháu nhỏ đi ăn vậy. Hạ Trúc Băng biết Trịnh Dật Thần nghĩ gì cười hi hi kéo tên mặt đen Trịnh Dật Thần đến phòng bao

Ông bà Trịnh cùng ông bà Hạ đã đến đó trước rồi vừa bước vào, cô chào hỏi Trịnh lão gia, Trịnh phu nhân. Sau đó lại xa cách chào ông bà Hạ, bọn họ chỉ biết thờ dài. Cô là con gái bảo bối của ông, Trịnh gia là mối hôn sự tốt, ông tất nhiên muốn cô có được một cuộc hôn nhân tốt. Nhưng thấy cô cứ như vậy nên bọn họ mới..... Ai ngờ đó không phải Trịnh Diệc Phàm mà là Trịnh Dật Thần. Thăng bé này ông chỉ thấy vài lần lúc nhỏ, chào hỏi qua loa rồi thôi

Ông không ngờ tên nhóc Trịnh Diệc Phàm kia lại bỏ đi, aiiii, đúng là không thể đoán trước được. Nhưng dù sao con bé chọn Trịnh Dật Thần, dù sao cũng là người Trịnh gia, lại là chủ nhân hồ mưa gọi gió làm chủ hắc đạo Nhật Bản cũng như hắc đạo Ý, nhưng vậy cũng tốt

Nhưng con bé từ hôm đó không nói chuyện với họ, làm cho phu nhân ngày đêm mắng ông ta, con trai trở mặt. Nhìn con trai con gái vui vẻ cười đùa mà hai vợ chồng họ như người ngoài đứng nhìn. Hạ lão gia thờ dài

Cánh cửa phòng bao đột nhiên đẩy ra, một chàng trai đẹp như hoa tiến vào. Hần ta đến chỗ Trịnh lão gia, Trịnh phu nhân cúi đầu chào

"Ba, mẹ, anh hai, bác trai, bác gái"

Hạ lão gia nheo mắt nhìn chàng trai trẻ. Gọi Trịnh lão gia là cha, ngoài Trịnh Dật Thần chỉ còn một người. Trịnh phu nhân nắm lấy tay chàng trai rung rung nước mắt

"Diệc Phàm con đến rồi "

Thật tốt quá. Con bà bây giờ đã chịu trở về rồi. Trịnh lão gia cười nói với Hạ lão gia bên cạnh

"Từ Hạo, thăng con trai này của tôi thật đúng là không biết tốt xấu tôi hôm nay đưa nó đến tạ lỗi với mọi người "

Trịnh Diệc Phàm bước đến rót rượu ra ly nhỏ, đưa lên

"Bác trai bác gái, con xin lỗi. Là do con bỏ đi, hôm nay con xin lỗi bác cùng Trúc Băng. Là con làm mọi người mất mặt "

Hạ Từ Hạo lạnh mặt nhìn Trịnh Diệc Phàm, cậu ta vì một cô gái tầm thường mà bỏ rơi con gái ông, làm cho Hạ gia mất mặt. Nếu không có Trịnh Dật Thần thì chuyện này truyền ra ngoài đúng là mất mặt Hạ gia, con gái ông bị người ta chê cười rồi

Thấy Hạ lão gia vẫn lạnh nhạt nhìn Trịnh Diệc Phàm, còn hần ta vẫn khom người, hai đưa rượu trên không trung. Hạ Trúc Băng không nhịn được mở

miệng

"Nếu đổi lại là con, con cũng làm như vậy "

Hạ lão gia kinh ngạc nhìn Hạ Trúc Băng

"Nếu như Trịnh Diệc Phàm không bỏ đi, chờ đến khi con tìm được người trong lòng con cũng sẽ bỏ đi như anh ta mà thôi. Không ai thích chuyện tình cảm của mình bị định đoạt cả"

Trịnh Dật Thần mỉm cười, siết chặt tay Hạ Trúc Băng, tay hai người đan vào nhau ở dưới bàn. Hắn biết cô nói như vậy là vì bọn họ, nếu bọn họ đến với nhau, không thể để Hạ gia cứ bắt nạt với Trịnh gia như vậy. Nhưng sau này tìm được người cô thích... Hiện tại cô không thích hắn ư. Đầu óc Trịnh Dật Thần quay cuồng. Cô nói như vậy là không thương hắn ư. Trong lòng hắn không khỏi mất mát, nhưng câu nói tiếp theo làm hắn cười tí mắt

"Huống hồ, người con thích là Dật Thần con cũng không có tình cảm với Trịnh Diệc Phàm, chuyện này bỏ qua một bên, để đôi bên khỏi khó xử. Ba cũng không muốn con cùng Dật Thần vì chuyện này mà cãi nhau chứ"

Hạ lão gia thở dài

"Được rồi, nếu con nói vậy thì chuyện này... Quyết định vậy đi"

Hạ lão gia đón lấy ly rượu trên tay Trịnh Diệc Phàm uống cạn. Sau đó quay sang Trịnh Dật Thần

"Còn cậu nếu sau này cậu làm con gái tôi buồn tôi sẽ không bỏ qua cho cậu"

Trịnh Dật Thần gật đầu

"Bác yên tâm, chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra. Nếu có con tình nguyện để Hạ gia xử trí"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Xe chấn

Hạ Trúc Băng hài lòng nhìn hai người, tay phải vẫn như trước bám chặt lấy cánh tay Trịnh Dật Thần. Trước mắt mọi người là cô gái ngọt ngào hạnh phúc khoác tay người yêu, còn hắn ta sắc mặt vẫn bình thản, từng chút ân cần dứt thức ăn cho cô, bộ biểu cảm trái ngược với hành động dịu dàng kia, khiến người ta nhìn vào có chút quỷ dị

Nhưng chỉ hắn và cô biết sự thật của biểu cảm này là gì. Trịnh Dật Thần cắn răng kiềm nén, cô gái đáng ghét này, đang khiêu khích hắn. Lúc cô mở miệng nói giúp Trịnh Diệc Phàm cũng thuận thế ngã vào người hắn làm cho người ta thấy hai người ngọt ngào thế nào. Nhưng đâu ai biết, tiểu yêu tinh này không ngừng siết tay phải hắn vào bộ ngực mềm mại của cô, cô không thích loại áo ngực có lớp xốp chần bên trong, áo ngực của cô chỉ là một lớp vải dây nên tay hắn hoàn toàn cảm nhận được, sự mềm mại của cô, tay kia dựa vào việc khăn bàn che khuất, mà ở dưới bàn không ngừng ma sát trên đùi nằm can của hắn khiến đũng quần hắn không nhận được phòng to ra, cô không ngừng ma sát nhưng vẫn là nhót phân thân của hắn không phóng thích. Tra tấn, đây đích thực là tra tấn nha

Hắn chống lại sự khiêu khích của cô, cả người gồng lên, tay trái nắm thành quyền, tay phải vẫn như trước dứt cho cô từng ngụm thức ăn. Phải cho cô ăn no, nếu không một lát cô sẽ không thể chịu nổi sự trừng phạt của hắn

Trước sự quỷ dị của hai người mọi người làm như không thấy, dùng cơm cười nói vui vẻ tự nhiên

Cơm nước xong xuôi, ai về nhà nấy, Trịnh Dật Thần đâm đầu chạy thẳng đến nhà xe, nhét cô vào ghế phụ sau đó tự mình phóng xe ra ngoài

Hòa Tinh là nhà hàng sang trọng nổi tiếng về cảnh đẹp của nó, cạnh bên nó có một nơi thích hợp ngắm cảnh, ở đó có thể nhìn được toàn cảnh thành phố Tokyo hoa lệ

Trịnh Dật Thần dừng xe trên đỉnh đồi, ánh mắt nhìn về phía thành phố, từ này đến giờ vẫn chưa nhìn cô một cái. Hạ Trúc Băng không biểu tình gì, chống cằm nhìn phía thành phố. Nhưng trong lòng đã dậy sóng, tên chết tiệt Trịnh Dật Thần này, cô còn nghĩ hắn không nhận được mà nhào đến ăn mình.

Hạ Trúc Băng tỏ vẻ không để ý, bất chèo chân vừa vặn lộ ra cặp đùi trắng nõn, Trịnh Dật Thần liếc mắt, yết hầu cử động, hơi thở nặng nề nhìn cô, cô vẫn không nhìn hắn chỉ nhìn bên ngoài, đung đưa cái chân trắng nõn. Cô là đang thử sự kiên nhẫn của hắn đây mà

Hai người như thế dây dưa một hồi, Trịnh Dật Thần đen mặt, được rồi hắn thua. Nếu cứ như vậy hắn sợ mình nổ tung mất

Trịnh Dật Thần nghiêng người, bắt lấy cổ cô ép cô quay về phía mình sau đó hôn lên đôi môi đỏ mọng của cô. Tối nay cô sử dụng son hương cherry, hắn

nhấp nháp môi cô, tay còn lại cách một lớp vải xoa nắn nơi mềm mại đầy đủ của cô. Khóe mắt cô hiện lên nụ cười đắc ý

Cô vươn tay kéo khóa quần của hắn, đem nam căn sớm cương cứng giải thoát ra ngoài, cô khom người ngậm lấy dị vật to lớn kia. Trịnh Dật Thần kinh ngạc, dù trước đây đã không ít người làm cho hắn, nhưng hắn không ép cô làm, hắn nghĩ cô sẽ không thích nhưng hắn lại không ngờ cô chủ động làm điều này

Nam căn kia quá to, cô chỉ có thể ngậm được một nửa, học theo đoạn phim cô xem trên mạng, hai tay ở phần dưới không ngừng ma sát lên xuống, lưỡi liếm quanh quy đầu, cô đưa đầu lưỡi khiêu khích lỗ tròn trên đỉnh quy đầu khiến cho hắn không nhịn được mà rên lên

Tay phải hắn nắm lấy cái mông đang lúc lắc của cô, bóp mạnh một cái. Hạ Trúc Băng vẫn đang ngậm nam căn kia kêu một tiếng kháng cự. Trịnh Dật Thần nghiêng người, đưa cả phần còn lại vào khoang miệng ẩm áp của cô

"Ừm..."

Cô kêu lên một tiếng dị vật đưa đến cổ họng cô làm cô đau rát, nhưng cô vẫn không ngừng đưa dị vật ra vào trong miệng. Trịnh Dật Thần tay kia ma sát tiểu huyết cách một lớp vải, ái dịch của cô tuôn ra như suối, làm cho quần lót dính chặt vào tiểu huyết theo ngón tay của hắn đi vào cơ thể cô

Dị vật ra vào miệng nhỏ không ngừng phát ra âm thanh dụ hoặc, ướt át kết hợp với tiếng ngón tay hắn khi đi vào tiểu huyết của cô phát ra âm thanh dâm dăng. Trịnh Dật Thần đẩy vách ngăn kia ra, ngón tay thuận lợi chui vào hoa huyết ướt át, hoa huyết không ngừng mút ngón tay của hắn

"Tiểu tham ăn.. Nhìn em đang ăn ngón tay anh này"

Hạ Trúc Băng miệng ngậm nam căn to lớn kia vẫn tiếp tục chuyển động không ngừng. Trịnh Dật Thần cau mày, hắn sắp nổ tung rồi. Sau đó một tay ấn đầu cô xuống, dùng lực đẩy hông nhanh hơn. Hạ Trúc Băng bị hắn đột nhiên dùng lực đập vào, cả hàm rất đau, nước bọt lấp lánh chạy xuống khoe miệng cô làm ướt đầm cả nam căn của hắn, cùng khu rừng rậm phía trên. Ở bên dưới bàn tay hắn cũng tăng tốc ra vào nơi tiểu huyết. Khi cả hai cùng đến cực hạn, hắn tăng tốc chạy nước rút, sau đó cong người cùng cô lên đỉnh

-----_-----

Tác giả ngày càng biến thái rồi. Khụ khụ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tiểu tam đến nhà

Trịnh Dật Thần phóng hết tinh hoa vào miệng Hạ Trúc Băng. Cái miệng nhỏ của cô làm sao chứa được nhiều như thế, Trịnh Dật Thần rút nam căn ra khỏi miệng cô, tinh dịch theo đó chảy ra ngoài. Hạ Trúc Băng nuốt số tinh dịch còn lại, thờ hồn hên ngược mắt nhìn Trịnh Dật Thần

Trịnh Dật Thần cảm thấy bên dưới vừa xiu xuống lại cứng rắn lên, Hạ Trúc Băng cười tà mị, kéo ghế thấp xuống, chính mình ngồi lên người Trịnh Dật Thần

Hắc hắc, hôm nay cô sẽ thưởng hắn, tên này lúc nào cũng đặt cô dưới thân hôm nay cô sẽ trả thù. Hạ Trúc Băng một tay bắt lấy cự vật to lớn của Trịnh Dật Thần, một tay ấn hắn xuống ghế, đem nam căn to lớn đưa vào trong hoa huyết

Tiểu Dật Thần vừa chui vào lập tức cô liền cảm thấy rất đau. Trịnh Dật Thần không kịp cản cô lại chỉ kịp kinh hô một tiếng

"Không được.... "

Nam căn đưa vào cô hét lên một tiếng, mắt cũng lăn xuống vài giọt nước mắt. Trịnh Dật Thần thờ dài, đưa tay vuốt ve lưng cô ôm cô vào lòng. Mỗi lần đưa vào hắn đều phải chuẩn bị kĩ càng cho cô, cô sẽ không bị đau. Lần này cô quá gấp gáp, không chuẩn bị kĩ đã trực tiếp đưa vào

Trịnh Dật Thần thấy cô đau đớn như vậy cũng rất đau lòng, hắn hôn lên môi cô, bàn tay vẫn không ngừng vỗ lưng trấn an cô. Sau đó, nụ hôn kéo dài xuống cổ, hắn đưa tay kéo khóa trước ngực cô, nhanh chóng thoát ly phần trên, hắn cắn móc xích ở giữa áo ngực đưa lên làm đôi thỏ trắng nhanh chóng nhảy ra ngoài

Trịnh Dật Thần ngậm một bên ngực, bên còn lại cũng được hắn tận tình chăm sóc. Tay kia không ngừng ma sát hoa châu bên dưới, khiến bên dưới cô chảy nước không ngừng. Trịnh Dật Thần nhẹ nhàng di chuyển, bên dưới đã không còn đau như trước, thay vào đó là từng đợt khoái cảm theo đó ủa đến

Hắn không ngừng di chuyển hông đồng thời ngậm lấy đôi môi anh đào, nuốt từng tiếng rên của cô, thưởng thức vị ngọt trong khoang miệng cô. Hắn tăng tốc chạy nước rút phóng hết tinh hoa vào sâu cơ thể cô, cùng cô lên đến thiên đường

Sáng hôm sau, Trịnh Dật Thần thức dậy đưa tay sờ soạng bên cạnh kết quả là bên cạnh lại trống rỗng, người nào đó đã dậy trước hắn rồi, xem ra hôm qua hắn chưa đủ cố gắng, hai người về đến nhà cùng nhau lăn giường đến gần sáng chỉ hơn tám giờ mà cô đã dậy rồi

Hắn ngồi dậy khoác lên mình áo choàng tằm màu đen, bước xuống lầu. Từ trong bếp truyền đến tiếng va chạm của thớt cùng tiếng xì xèo của dầu sôi

Hạ Trúc Băng mặc áo thun trắng, cùng váy xếp ly đen, đeo tạp dề màu hồng phấn, tóc đuôi ngựa cột cao sau đầu. Trịnh Dật Thần bước đến ôm cô từ phía sau, thom một cái vào má cô

"Bảo bối, em dậy sớm như vậy sao. Hôm qua là anh thể hiện không tốt sao"

Hạ Trúc Băng đen mặt đánh vào cái tay không đứng đắn đang chui vào váy cô

"Anh đó, lúc nào cũng nghĩ những chuyện này"

Đẩy Trịnh Dật Thần ra nói tiếp,

"Được rồi ăn sáng thôi "

Bọn họ cùng nhau dùng bữa sáng, như một đôi vợ chồng son. Hôm nay hắn không đến công ty, Diệc Phàm trở về công ty giao lại cho thằng nhóc đó là được. Trịnh Dật Thần cười híp mắt suy nghĩ xem hôm nay phải làm những gì cùng cô thì tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên đánh gãy suy nghĩ của hắn

Trịnh Dật Thần mở cửa, vẻ mặt không mấy vui vẻ nhìn người trước mặt. Trịnh Diệc Phàm căn bản không để ý vẻ mặt của hắn, nhanh chóng bước vào nhà, lên tiếng kháng nghị

"Anh hai à, em là tốt bụng đến thông báo cho anh, để chị dâu biết được anh nhất định toi đời"

Trịnh Diệc Phàm vừa nói vừa hướng thẳng đến sô-pha trong phòng khách căn bản không để ý Trịnh Dật Thần đằng sau

"Anh đó, vừa có mỹ nhân liền không để ý đến đứa em này, gọi mấy cuộc không bắt máy nên em mới tìm đến đây"

Trịnh Diệc Phàm vừa nói, vừa tự rót ly trà uống, nhìn Trịnh Dật Thần ngồi đối diện. Trịnh Dật Thần nhìn mặt là biết không có kiên nhẫn nghe hắn nói, thôi kệ, nhân lúc không có chị dâu ở đây giải quyết chuyện này

"Anh đó, tình nhân của anh giải quyết không tốt, đến công ty gây chuyện. Em vừa đuổi cô ta đi, giờ này chị dâu không có nhà em mới đến tìm anh"

Hắn không thèm để ý sắc mặt khó coi của Trịnh Dật Thần nói tiếp

"Cái cô Lương Tiểu Du đó, đúng là quá mặt dày đi. Tìm đến công ty còn nói nếu không phải vì sảy đứa con của anh thì bây giờ em gọi cô ta một tiếng chị dâu rồi. Anh xem đi, anh ở ngoài vui vẻ lại có đứa nhỏ, giờ để cô ta đến làm loạn"

"Xoảng"

Tiếng đổ vỡ ở cửa bếp truyền đến, nhìn thấy người ở cửa bếp Trịnh Diệc Phàm đang uống tách trà lập tức phun ra ngay, sắc mặt khó coi cười cười

"Chị.. Chị dâu... Sao chị còn ở đây... Hôm.. Hôm nay không đi học sao?? "

Hạ Trúc Băng nở nụ cười không chạm đến đáy mắt nhìn hai anh em bọn họ

"Nếu đi học thì tôi cũng đâu được biết tin vui này"

Trịnh Dật Thần sắc mặt càng khó coi hơn nhanh chóng bước đến Hạ Trúc Băng

"Tiểu Băng không phải như em nghĩ đâu"

Trịnh Dật Thần chưa kịp lại gần Hạ Trúc Băng đã có một bóng đen nhào tới hắn

"Thần~~~~~. Người ta nhớ anh chết mất"

Một cô gái trẻ ôm lấy như rắn nước ôm lấy hắn, không ngừng dụi đầu vào ngực hắn. Trịnh Dật Thần mặt không thể đen hơn được nữa, Hạ Trúc Băng cười càng tươi hơn, chỉ là nụ cười lại làm người ta thấy lạnh lẽo

"Lương Tiểu Du, cô bỏ ra"

Trịnh Dật Thần tức giận quát

"Không buông, Thần anh còn giận em sao. Em không phải là cố ý làm mất con của chúng ta. Nếu không phải bà già đó đẩy em thì em... Em.... "

Lương Tiểu Du bày ra một bộ đáng thương nước mắt lưng tròng, tầm mắt chuyển đến Hạ Trúc Băng

"Thần, sao anh lại ở cùng loại người này. Mẹ cô ta hại em sảy thai, cô ta chỉ là một đứa bị em trai em ruồng bỏ thôi, chẳng xứng với anh"

"Bốp"

Âm thanh giòn tan vang lên, Lương Tiểu Du ôm một bên mặt, té nhào trên đất, khoe miệng còn chảy ra một vệt máu. Ánh mắt không tin được nhìn Trịnh Dật Thần đang bước đến kéo Hạ Trúc Băng vào lòng

Cô ta là người duy nhất bên cạnh hắn lâu nhất, bọn họ bên nhau nửa năm trong khi những người khác cũng chỉ nhiều nhất là một tuần. Dù là hắn ở bên người khác cô cũng yên tâm hắn sẽ về với cô. Dù là những tình nhân khác hay cô cũng chưa thấy hắn đánh phụ nữ, lần này hắn đánh cô, lại ra tay mạnh bạo như thế. Đúng không phải Hạ Trúc Băng cũng không phải Trịnh Diệc Phàm em trai hắn, mà là hắn tự tay đánh cô. Ánh mắt tàn nhẫn như vậy, cô cũng là lần đầu được thấy

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Bảo bối mất tích

Hạ Trúc Băng từ trong ngực Trịnh Dật Thần vùng vẫy bỏ đi. Cô hoàn toàn không nghe lọt tai bất cứ điều gì. Hắn với tình nhân trong quá khứ xảy ra điều gì cô không quan tâm, ai lại không có quá khứ. Nhưng bây giờ cô ta tìm đến nhà bọn họ lại có đứa nhỏ, cô máu lạnh vô tình, nhưng không thể để đứa nhỏ không có cha. Cô đỏ hốc mắt, đẩy Trịnh Dật Thần ra, liều mạng chạy đi.

Cú đẩy đó có bao nhiêu khó chịu, bao nhiêu tức giận của cô. Nó như đại chưởng đập thẳng vào lòng ngực Trịnh Dật Thần. Mà hắn lại không biết suy nghĩ của cô, cũng như không biết cô đã hiểu lầm rồi

Thấy tiểu thiên hạ rời đi, Trịnh Dật Thần nhanh chóng đuổi theo, nhưng lại bị Lương Tiểu Du kéo chân lại, khóc lóc

"Thần... Thần anh không được đi... Đừng bỏ em... Con đã không còn em chỉ còn mỗi anh thôi... Ô.. Ô.... "

Hạ Trúc Băng vừa ra tới cửa, lại nghe rõ những lời này, cô cố gắng buộc mình không khóc, nhưng quay lưng lại nước mắt tự động rơi xuống

Lúc cô đau khổ là Trịnh Dật Thần ở bên cạnh an ủi cô, làm cô vui. Hắn một lần nữa mở ra cánh cửa trong lòng cô. Cô với Lương Cung Bằng là trách nhiệm, hắn cứu cô một mạng, cô mới đồng ý quen hắn, hắn gì cô xinh đẹp nên mới muốn đến gần. Nhưng bọn họ chưa từng quá giới hạn chỉ đơn giản là hôn nhau, nhưng chỉ dừng lại hôn bên má. Nhưng Lương Tiểu Du cùng Trịnh Dật Thần thì.....

Trịnh Dật Thần nghe tiếng sập cửa, cô bỏ đi rồi. Cả thế giới của hắn như chìm trong băng giá, hắn đá vào ngực Lương Tiểu Du không chút lưu tình làm cho cô ta phun ra bụm máu, cô ta ôm ngực sợ hãi kêu

"Thần... "

Trịnh Dật Thần nhìn cô ta từ trên cao xuống, giọng nói như Tu La địa ngục

"Lương Tiểu Du, cô nghe cho rõ đây. Nếu tôi không tìm được cô ấy, thì mười Lương gia tôi cũng đừng hòng tồn tại"

Trịnh Dật Thần nhanh chóng đuổi theo Hạ Trúc Băng bỏ lại Lương Tiểu Du ngồi trên mặt đất. Cô không phải chưa thấy thủ đoạn của Trịnh Dật Thần, ở trong tay hắn, chết là con đường tốt nhất. Nếu không, sợ là chết còn khó hơn lên trời

Trịnh Diệc Phàm búng tay, hai vệ sĩ xuất hiện quăng cô ta ra ngoài không thương tiếc.

Hắn ngồi dựa vào so-pha thờ dài. Anh hai à, lúc trước anh nhanh tay có được cô ấy, thì nên giữ cho tốt, dù gì cũng là công chúa của hai chúng ta. Kiếp nạn lần này phải xem anh thôi, em đã bảo trước đó rồi, phóng túng quá anh sẽ hối hận

Hai tháng, Hạ Trúc Băng mất tích hai tháng như bốc hơi khỏi thế giới này vậy. Hắn ta điên cuồng tìm kiếm, Hạ gia không biết cô ấy ở đâu, Death cũng không cho hắn ta biết rốt cục phải làm sao

Trong một phòng bao ở quán bar bạt nhật thành phố, người đàn ông đứng nhìn đám người đang lác lác qua tấm kính trước mặt thờ dài

"Anh hai à, anh không đi kiếm chị dâu. Cứ uống như chết thế này..... sẽ mất mạng đó"

Trịnh Dật Thần căn bản không nghe lời Trịnh Diệc Phàm nói, tiếp tục cầm chai rượu trút vào miệng mình. Trịnh Diệc Phàm nhìn đáng vẻ này cũng hết

cách, hần bước đến giật chai rượu trên tay Trịnh Dật Thần

"Anh à... "

Trịnh Dật Thần cười tự giễu, nói:

"Em nghĩ anh không tìm sao, chỉ cần nghe báo phát hiện ra cô ấy, anh lập tức đi tìm, nhưng đến nơi thì người không thấy. Em nói anh phải làm sao mới tốt đây.. "

Trịnh Diệc Phàm thờ dài,

"Tuần sau, Hàn gia mở buổi đấu giá. Chúng ta cùng đến thử đi. Hàn gia là nhà ngoại cô ấy, buổi đấu giá này là để mừng cháu trai cung về nước, biết đâu chị dâu sẽ đến"

Trịnh Dật Thần nghe vậy liền phản chấn

"Được, tuần sau chúng ta cùng đi dù là một phần ngàn cơ hội cũng phải tìm cô ấy về"

Trịnh Diệc Phàm bắt đầu đi lắc đầu. Động vào chị dâu là anh ấy liền không sáng suốt

"Được rồi anh mau đi tắm đi. Chị dâu ghét nhất mùi rượu với thuốc lá. Anh vừa vặn có đủ, anh muốn đủ chỉ đi sao"

Trịnh Dật Thần hoàn toàn nghe lời trở về tắm rửa sạch sẽ

Chương sau, nam phụ lên sân. Ta không nghĩ sẽ có nam phụ nhưng cũng nên cho tiểu Băng nhà ta ít hào quang nữ chủ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Người yêu cũ vô sĩ

Hàn gia. Cái tên có thể sánh tầm cùng Hạ gia và Trịnh gia, không ai không biết trong hắc bạch lưỡng đạo. Không chỉ làm cùng hai đại gia tộc làm bá chủ trên thương trường, còn là đồng đội sát cánh trên chính trường cùng Hồng gia. Gia thế hiển hách, Hàn đại lão gia có hai người con trai và một người con gái ruột. Anh cả Hàn Tử Mộc, là chính khách nổi tiếng, anh thứ Hàn Vũ Kiệt là một trong tam hoàng trên thương trường. Con gái út, là người mà Hàn đại lão gia hết mực cưng chiều, liễu yếu đào tơ, mỏng manh tựa sương mai. Không ai ngờ là đại boss làm mưa làm gió của hắc đạo, Hàn Tư Thuần là viên ngọc quý của Hàn gia, cũng chính là đương kim nữ chủ của Hạ gia. Phải nói Hạ Thiên Ân và Hạ Trúc Băng chính là ngăm chia khóa vàng chào đời

Con trai duy nhất của Hàn Tử Mộc, Hàn Tử Mặc vừa từ Mỹ trở về, Hàn đại lão gia tổ chức một buổi đấu giá từ thiện ở Moon, khách sạn lớn nhất của Hạ gia. Hàn gia đã là gia tộc lớn, tổ chức buổi đấu giá ai cũng muốn đến, lại còn tổ chức ở khách sạn Hạ gia. Khiến ai cũng xanh mặt

Khách sạn hoa lệ được trải thảm đỏ từ ngoài đến tận cửa chính của khách sạn. Cảnh phóng viên tranh thủ thời cơ để chụp được vài bức hình của những tai to mặt lớn. Trịnh Dật Thần và Trịnh Diệc Phàm cũng không ngoại lệ, anh em tranh đấu nội bộ không còn gì xa lạ nhưng hai anh em này hòa hợp đến là thường. Ít khi bọn họ cùng xuất hiện, phải nhân cơ hội chụp một bức

Bên ngoài ồn ào náo nhiệt nhưng bên trong lại rất yên tĩnh. Bọn họ nhanh chóng nhận phòng, chờ khi buổi đấu giá bắt đầu

Trịnh Diệc Phàm sau khi nhận phòng liền lôi kéo Trịnh Dật Thần đi dạo, đúng lúc thang máy vừa đến, một cảnh tượng đập vào mắt họ. Người mà Trịnh Dật Thần ngày nhớ đêm mong đang ngay trước mắt nhưng đang trong vòng tay đàn ông khác, bọn họ đã vậy còn hôn nhau

Hạ Trúc Băng thấy cửa mở ra, lập tức đẩy người kia ra, rơi vào mắt Trịnh Dật Thần chính là có tật giật mình. Nhìn rõ người ở ngoài cửa thang máy, mặt Hạ Trúc Băng lạnh đi vài phần. Bước ra khỏi thang máy, lướt qua Trịnh Dật Thần, Trịnh Dật Thần cảm thấy vô cùng khó chịu, hần tìm cô khắp nơi thì ra cô ở cùng nam nhân khác, hần quay người đuổi theo Hạ Trúc Băng, nhanh chóng đuổi kịp cô. Hần vươn tay kéo cô lại. Hạ Trúc Băng tức giận chống cự

"Anh mau buông ra"

Trịnh Dật Thần mở miệng định nói gì đó, nhưng đã có người nhanh chóng chen miệng vào

"Thần..."

Một tiếng kêu đánh ngang bọn họ, một tiếng đủ làm người ta nổi da gà. Mà chủ nhân của tiếng kêu đó không ai khác chính là tiểu thư Lương gia, Lương Tiểu Du. Cô ta như rắn nước ôm lấy tay Trịnh Dật Thần, không để ý đến vẻ mặt khó coi của hần. Trịnh Dật Thần nhanh chóng rút tay ra lạnh giọng

"Cút"

Hắn còn chưa kịp nói với Tiểu Băng một chữ vậy mà cô ta đã chen vào. Hạ Trúc Băng mặt không biểu tình quan sát bọn họ, từ sau lưng Lương Tiểu Du một người bước ra nhanh chóng đến trước mặt Hạ Trúc Băng

"Tiểu Băng đã lâu không gặp"

Hạ Trúc Băng nhướng mày nhìn Lương Cung Bằng. Anh ta vẫn như trước, là một chàng trai lịch lãm, ấm áp như mặt trời. Nhưng trong mắt cô anh ta chẳng khác gì một tên éo lá hèn nhát. Cô nâng lên một nụ cười nhạt

"Đã lâu không gặp "

Lương Cung Bằng nhìn cô, đây là hình dáng thật của cô. Trước đây chỉ có mình hắn thấy gương mặt này, nhưng giờ cô không ngại trang nữa. Tâm hắn thấy khó chịu, cô là của hắn, nếu không có tên Trịnh Dật Thần cô sẽ không bỏ hắn đi. Đúng vậy, đều tại tên đó hại. Dù như vậy nhưng hắn dám chắc rằng cô còn yêu hắn, nếu không sao lại cứu hắn. Hắn hít một hơi nói

"Tiểu Băng, em tha lỗi cho anh. Chúng ta bắt đầu lại được không"

Hạ Trúc Băng nhướng mày. Anh ta bị ám đầu sao. Lương Cung Bằng mặt đầy đau khổ nhìn cô

"Anh biết em làm vậy để trả thù anh, anh và cô ta chỉ là sai lầm thôi, anh bị cô ta dụ dỗ. Người anh yêu là em. Em bỏ qua cho anh có được không "

Hạ Trúc Băng cười lạnh, ai đã bỏ rơi cô vì cô ta yếu đuối hơn, cô ta nữ tính hơn, quan trọng là cô ta trao thân cho hắn. Cô lạnh lùng nói

"Dựa vào cái gì?? Dựa vào anh sao, hay dựa vào việc anh là mối tình đầu của tôi. Thật xin lỗi, anh không có tư cách"

Hạ Trúc Băng nói xong quay người bỏ đi. Lương Cung Bằng đỏ mắt, chạy theo níu tay cô lại

"Tiểu Băng, không phải đâu, anh là bị cô ta lừa mà"

Hạ Trúc Băng quay sang, tát cho anh ta một bạt tay, nhìn anh ta từ trên xuống như một người bè trên

"Lương Cung Bằng, anh còn là đàn ông không. Cô ta không thể dụ dỗ anh thành công nếu như anh không đồng ý. Còn không biết kiểm điểm lại mình"

Tất cả mọi người đều sai. Người con gái quá tin tưởng vào người đàn ông của mình cố chấp tin tưởng, người thứ ba sai vì phá hoại gia đình người khác. Vậy còn người đàn ông, họ không mất gì cả, họ chỉ mất đi tư cách làm chồng, làm một người có thể tin tưởng. Cuộc tình sẽ không đổ vỡ nếu người đàn ông một lòng chung thủy, trước những cám dỗ kia đều không đặt vào mắt, anh ta sa ngã thì đổ lỗi được cho ai

Hạ Trúc Băng xoay người rời đi, Trịnh Dật Thần cũng đuổi theo cô. Bỏ lại hai chị em họ Lương kia

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Sát Thủ Của Tổng Tài Máu Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.